

UDKAST

Forslag til

Lov om ændring af selskabsloven, lov om skifte af dødsboer, værgemålsloven, retsplejeloven og forskellige andre love

(Digital behandling af tvangsopløsningssager og dødsboskiftesager, juridiske eksamener fra Det Forenede Kongerige, terminaladgang til indkomstregisteret for Familieretshuset i værgemålssager m.v.)

§ 1

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1451 af 9. november 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 243 af 7. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 227, *stk. 3*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Når skifteretten har udnævnt en eller flere likvidatorer, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udnævnelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.«

2. Efter § 229 indsættes:

»§ 229 a. Sager om tvangsopløsning behandles ved anvendelse af domstolens skifteportal. Enhver skriftlig meddelelse til skifteretten om tvangsopløsningssager skal gives på skifteportalen, jf. dog *stk. 3-5*.

Stk. 2. En digital meddelelse efter *stk. 1* anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for skifteretten på domstolens skifteportal.

Stk. 3. Skifteretten kan beslutte at undtage en bruger fra at anvende domstolens skifteportal, hvis der foreligger særlige forhold, som gør, at vedkommende må forventes ikke at kunne anvende skifteportalen. Træffer

skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan meddelelser mv. skal gives.

Stk. 4. Skifteretten kan beslutte, at en sag ikke skal behandles, eller at et dokument eller en meddelelse ikke skal gives til skifteretten ved anvendelse af domstolenes skifteportal, hvis der foreligger særlige forhold. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan meddelelser mv. skal gives.

Stk. 5. Vedkommende retspræsident kan, når der foreligger særlige forhold, beslutte, at skifterettens tvangsopløsningssager eller en del heraf i en nærmere afgrænset periode ikke skal behandles på domstolenes skifteportal. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan meddelelser mv. skal gives.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse på tvangsopløsningssager, der behandles af landsretterne og Højesteret.

Stk. 7. Beslutninger efter stk. 3 kan ikke indbringes for højere ret uden Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. stk. 8. Beslutninger efter stk. 4 og 5 kan ikke indbringes for højere ret.

Stk. 8. Procesbevillingsnævnet kan meddele tilladelse til kære af beslutninger truffet i medfør af stk. 3, hvis beslutningen er af afgørende betydning for den, der ansøger om kæretilladelse, og der i øvrigt er anledning til at lade afgørelsen prøve af en højere ret. Ansøgning om kæretilladelse skal indgives til Procesbevillingsnævnet inden 2 uger efter, at beslutningen i medfør af stk. 3 er truffet.

Stk. 9. Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af domstolenes skifteportal, herunder om indførelse af data på skifteportalen.

Stk. 10. Domstolsstyrelsen kan fastsætte regler om, at personer, som skifteretten påtænker at antage som likvidator, skal oplyse personnummer og give andre nærmere bestemte oplysninger til brug for udnævnelsen som likvidator og om skifteretterne registrering og behandling af disse oplysninger.«

§ 2

UDKAST

I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019, som ændret ved § 11 i lov nr. 2601 af 28. december 2021 og § 3 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 116, stk. 3, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Når skifteretten har udnævnt en eller flere likvidatorer, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udnævnelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.«

2. Efter § 117 indsættes:

»§ 117 a. Ved tvangsopløsning af en erhvervsdrivende fond finder selskabslovens § 229 a tilsvarende anvendelse.«

§ 3

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 249 af 1. februar 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 2601 af 28. december 2021 og § 2 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 a indsættes:

»§ 4 b. Hvor beføjelser i henhold til denne lov er henlagt til skifteretten, udøves de af skifteretten på virksomhedens hjemsted. Dog udøves beføjelserne af Sø- og Handelsretten i de områder, der er henlagt under Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retterne i Glostrup og Lyngby, jf. konkurslovens § 4.«

2. I § 20 a, stk. 3, ændres »§§ 226-229« til: »§§ 226-229 a«.

§ 4

UDKAST

I lov om skifte af dødsboer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1807 af 3. september 2021, som ændret ved § 3 i lov nr. 697 af 24. maj 2022 og § 44 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 10 a, stk. 5« til: »§ 10 a, stk. 5-7«.

2. § 9, 2. pkt., ophæves.

3. I § 10 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »boet« til: »afdøde«.

4. I § 10 a, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 2, 2. pkt., og § 10 a, stk. 4, ændres »dog stk. 5« til: »dog stk. 5-7«.

5. I § 10 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Fordringer og andre krav mod boet, som stiftes efter dødsfaldet, kan anmeldes til skifteretten.«

6. I § 10 a, stk. 1, 2. pkt., der bliver 3. pkt., indsættes efter »Anmeldelse«: »til skifteretten«.

7. § 10 a, stk. 5, affattes således:

»Skifteretten kan beslutte at undtage en bruger fra at anvende skifteportalen, hvis der foreligger særlige forhold, som gør, at vedkommende må forventes ikke at kunne anvende skifteportalen. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan anmeldelse mv. skal ske.«

8. I § 10 a indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Skifteretten kan, når der foreligger særlige forhold, beslutte, at anmeldelse mv., jf. stk. 1, 3. pkt., stk. 2, 2. pkt., og stk. 4 samt § 8, stk. 2, i bestemte tilfælde ikke skal ske på domstolenes skifteportal. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan anmeldelse mv. skal ske.

Stk. 7. Vedkommende retspræsident kan, når der foreligger særlige forhold, beslutte, at anmeldelse mv., jf. stk. 1, 3. pkt., stk. 2, 2. pkt., og stk. 4

UDKAST

samt § 8, stk. 2, i alle eller visse af skifterettens sager i en nærmere afgrænset periode ikke skal ske på domstolenes skifteportal. Træffer retspræsidenten beslutning efter 1. pkt., beslutter retspræsidenten samtidig, hvordan anmeldelse mv. skal ske.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

9. I § 82, stk. 1, 1. pkt., ændres »være skriftlige« til: »indgives på domstolenes skifteportal, jf. § 10 a, stk. 1, 3. pkt.,«.

10. § 83, stk. 2, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 1-3.

11. I § 105, stk. 2, indsættes efter »§ 7, stk. 3,«: »§ 10 a, stk. 6 og 7,«.

12. I § 105, stk. 3, 1. pkt., ændres »fritagelse for« til: »undtagelse fra«.

§ 5

I værgemålsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1122 af 28. maj 2021, som ændret ved § 4 i lov nr. 569 af 10. maj 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 18, stk. 4, indsættes efter »personer«: »eller myndigheder«.

2. I § 18 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Familieretshuset eller retten har til brug for behandlingen af sager om iværksættelse, ændring og ophævelse af værgemål efter denne lov ret til terminaladgang hos told- og skatteforvaltningen, herunder i indkomstregistret, med henblik på at indhente de økonomiske oplysninger om en part, der er nødvendige for sagernes behandling.«

3. I § 28 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Familieretshuset har til brug for førelse af tilsyn med værgerne efter denne lov ret til terminaladgang hos told- og skatteforvaltningen, herunder i indkomstregistret, med henblik på at indhente de økonomiske oplysninger om den, der er under værgemål, der er nødvendige for sagens behandling«.

4. I § 32 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler om, at Familieretshuset til brug for fastsættelse af vederlag efter denne bestemmelse har ret til terminaladgang hos told- og skatteforvaltningen, herunder i indkomstregistret, til de økonomiske oplysninger om den, der er under værgemål, der er nødvendige for sagens behandling.«

§ 6

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022, som ændret ved § 344 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, § 2 i lov nr. 741 af 13. juni 2023 og § 31 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 135 a, *stk. 1*, indsættes som *3. pkt.*:

»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for personer, der har bestået en juridisk bachelor- eller kandidateksamen i Det Forenede Kongerige efter den 31. januar 2020, når uddannelsen er påbegyndt senest denne dato.«

2. I § 143 b, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Forvaltningslovens § 27 om tavshedspligt finder anvendelse for« til: »Straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse for«, og efter »Advokatrådets medlemmer,« indsættes: »medlemmer af Advokatrådets udvalg,«.

3. § 143 b, *stk. 1, 3. og 4. pkt.*, ophæves.

4. I § 143 b, *stk. 2 og 3*, indsættes efter »Advokatrådets medlemmer,«: »medlemmer af Advokatrådets udvalg,«.

5. I § 260, *stk. 3, nr. 4*, udgår »personer, der er«.

UDKAST

6. I § 526, *stk. 3*, og *stk. 4, 3. pkt.*, ændres »jf. § 3, nr. 34« til: »jf. § 3, nr. 32«.

§ 7

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1600 af 25. december 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 *f, stk. 2*, ændres »§ 13 g« til: »§ 13 g, stk. 1-5«.

2. I § 9 *f, stk. 2*, indsættes som *2. pkt.*:

»Bestemmelserne i § 13 g, stk. 1-5, finder anvendelse indtil afholdelsen af det i § 9 c, stk. 1, nævnte møde med fordringshaverne.«

3. I § 10 *a, stk. 5, nr. 3*, indsættes efter »i det omfang«: »tvangsakkorden omfatter de i stk. 3, nr. 1, angivne fordringer, og«.

4. I § 11 *e, stk. 2, 3. pkt., stk. 5, 4. pkt., og stk. 6, 2. pkt.*, ændres »§ 13 d, stk. 2 og 3« til: »§ 13 d, stk. 2-4«.

5. I § 14 *c, stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »løbende ydelse«: »eller successiv ydelse«.

§ 8

I lov om forældelse af fordringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015, som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 21, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »Ombudsmandens udtalelse« til: »ombudsmandens afslutning af sagen«.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med erhvervsministeren tidspunktet for ikrafttræden af §§ 1-3.

Stk. 3. §§ 1-3 finder ikke anvendelse på sager, som Erhvervsstyrelsen før bestemmelseernes ikrafttræden, jf. stk. 2, har oversendt til skifteretten, jf. § 225, stk. 1, i selskabsloven, § 115, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde, og § 20 a, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. For disse sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Domstolsstyrelsen kan fastsætte regler om, at §§ 1-3 efter bestemmelseernes ikrafttræden, jf. stk. 2, ikke finder anvendelse i bestemte retskredse og retsinstanser i en nærmere fastsat periode. I det omfang det efter 1. pkt. er fastsat, at lovens §§ 1-3 ikke finder anvendelse, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. § 7 finder ikke anvendelse på forebyggende rekonstruktionsbehandlinger og rekonstruktionsbehandlinger, der er indledt før lovens ikrafttræden. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. § 7, nr. 4, finder anvendelse på rekonstruktionsbehandlinger, der behandles efter konkurslovens afsnit IB, og som er indledt før lovens ikrafttræden, hvis det møde, der fremgår af konkurslovens § 11 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., endnu ikke er afholdt.

§ 10

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-5 og §§ 7-8 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 4 og 7 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Digitalisering af tvangsopløsningssager

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.2. Ændring af reglerne om anvendelse af domstolenes skifteportal i dødsboskiftesager

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

2.2.3. Den foreslåede ordning

2.3. Ændring af værgemålsloven

2.3.1. Indhentelse af oplysninger i visse sager om værgemål

2.3.1.1. Gældende ret

2.3.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.3.1.3. Den foreslåede ordning

2.3.2. Etablering af terminaladgang til økonomiske oplysninger

2.3.2.1. Gældende ret

2.3.2.2. Justitsministeriets overvejelser

2.3.2.3. Den foreslåede ordning

2.4. Ændringer af retsplejeloven

2.4.1 Juridiske bachelor- eller kandidateksamener fra Det Forenede Kongerige

2.4.1.1. Gældende ret

2.4.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.4.1.3. Den foreslåede ordning

2.4.2. Tavshedspligt for medlemmer af Advokatrådets udvalg og videregivelse af oplysninger til Advokatnævnet

2.4.2.1. Gældende ret

2.4.2.2. Justitsministeriets overvejelser

2.4.2.3. Den foreslåede ordning

2.5. Præcisering af forældelseslovens § 21, stk. 2, om foreløbig afbrydelse af forældelse

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Justitsministeriets overvejelser

2.5.3. Den foreslåede ordning

2.6. Ændringer af konkursloven

2.6.1. Ændring af reglerne om tvungent skyldnerskifte ved virksomhedsoverdragelse ved brug af ”fast track”-proceduren i forbindelse med en forebyggende rekonstruktion

2.6.1.1. Gældende ret

2.6.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.6.1.3. Den foreslåede ordning

2.6.2. Frist for virksomhedsoverdragelse i forbindelse med forebyggende rekonstruktion, hvis ”fast track”-proceduren anvendes

2.6.2.1. Gældende ret

2.6.2.2. Justitsministeriets overvejelser

2.6.2.3. Den foreslåede ordning

2.6.3. Ændring om løbende ydelser i relation til en finansiel leasingaftale i tilfælde af, at der anvendes en tvangsakkord under rekonstruktion

- 2.6.3.1. Gældende ret
- 2.6.3.2. Justitsministeriets overvejelser
- 2.6.3.3. Den foreslåede ordning
- 2.6.4. Ændring af reglerne om nærtståendes stemmeret
 - 2.6.4.1. Gældende ret
 - 2.6.4.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.6.4.3. Den foreslåede ordning
- 2.6.5. Sidestilling af successive og løbende ydelser i forbindelse med virksomhedsoverdragelse under rekonstruktion
 - 2.6.5.1. Gældende ret
 - 2.6.5.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.6.5.3. Den foreslåede ordning
- 3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 4.1. Principper for digitaliseringsklar lovgivning
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Klimamæssige konsekvenser
- 8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Hørte myndigheder og organisationer mv.
- 11. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Domstolsstyrelsen står i de kommende år over for at skulle modernisere store dele af domstolenes it-systemer.

I dag understøttes sagsbehandlingen af sager på skifteretsområdet af forskellige DSI-systemer (it-systemer). Den tekniske platform er forældet og supporteres snart ikke længere af producenten. Derudover er systemerne utilstrækkelige i forhold til at understøtte retternes nuværende og kommende behov.

For at imødegå de udfordringer, der er forbundet med DSI-systemerne, har Domstolsstyrelsen iværksat ”Straffe- og skifteprogrammet”, der udvikler og udruller tidssvarende it-systemer til understøttelse af sagsbehandlingen på straffe- og skifteretsområderne ved domstolene. Udviklingen og udrulningen af de nye it-løsninger til behandling af straffe- og skiftesager sker i en række releases.

Første release er gennemført ved lov nr. 697 af 24. maj 2022 om ændring af bl.a. lov om skifte af dødsboer, hvorefter anmeldelse af krav, tilgodehaver mv. i dødsboskiftesager skal ske på domstolenes skifteportal. Anden release, som havde til formål at digitalisere behandlingen af forenkede bødesager og dermed optimere understøttelsen af sagsbehandlingen, er blevet gennemført ved en implementering af et særligt bødesagssystem uden, at der var behov for at ændre i lovgivningen.

Den tredje og aktuelle release i ”Straffe- og skifteprogrammet” består af udrulningen af en ny it-løsning til understøttelse af skifterettens behandling af tvangsopløsningssager – den såkaldte skifteportal. Fremover vil tvangsopløsningssager som udgangspunkt skulle behandles ved anvendelse af domstolenes skifteportal, herunder vil al skriftlig kommunikation med skifteretterne, landsretterne eller Højesteret i tvangsopløsningssager skulle ske på skifteportalen. Det er nødvendigt at fastsætte et krav om, at behandling af tvangsopløsningssager som udgangspunkt skal ske på skifteportalen.

Den praktiske udrulning af skifteportalen til brug ved skifteretterne vil ske i etaper, således at der i en pilotperiode alene vil blive stillet krav om og være mulighed for anvendelse af skifteportalen i tvangsopløsningssager ved udvalgte skifteretter. Efter denne pilotperiode vil skifteportalen forventeligt i løbet af nogle måneder blive udrullet til alle skifteretter. Det vil således kun være muligt at indsende henvendelser i tvangsopløsningssager på skifteportalen i sager, der behandles af skifteretter, som har taget skifteportalen i brug.

Udrulning af en ny it-løsning til understøttelse af landsretternes og Højesterets behandling af kæremål i forbindelse med en tvangsopløsningssag forventes at ske i forbindelse med en senere release i ”Straffe- og skifteprogrammet”. Den fornødne hjemmel til at stille krav om, at behandlingen af sager om tvangsopløsning ved landsretterne og Højesteret, herunder skriftlig kommunikation med landsretterne og Højesteret, skal ske på skifteportalen, tilvejebringes ved dette lovforslag, dog således at Domstolsstyrelsen kan bestemme, hvornår bestemmelserne i lovforslaget skal have virkning for landsretterne og Højesteret.

Lovforslaget indeholder på baggrund af ovenstående for det første en række ændringer i selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som er nødvendige for at indføre digital behandling af tvangsopløsningssager (tredje release i Domstolsstyrelsens ”Straffe- og skifteprogram”).

Der foreslås derfor en række ændringer i selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som vil indebære, at tvangsopløsningssager fremover vil skulle behandles digitalt på domstolenes skifteportal.

De foreslåede ændringer af selskabsloven vil bl.a. indebære, at al skriftlig kommunikation med skifteretten, landsretterne og Højesteret i tvangsopløsningssager skal ske på domstolenes skifteportal. Hvis kreditorer og debitorer i tvangsopløsningssager vil anmelde krav og tilgodehavender til skifteretten,

skal anmeldelse således fremover ske på skifteportalen. Kreditorer og debitorer vil dog ligeledes fortsat kunne anmelde deres krav direkte til likvidator.

De foreslåede ændringer af lov om erhvervsdrivende fonde og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder vil medføre, at den foreslåede ændring af selskabsloven tillige finder anvendelse ved tvangsopløsning af erhvervsdrivende fonde og virksomheder med begrænset ansvar.

Lovforslaget indeholder for det andet forslag til ændring af dødsboskifteloven, der vil gøre det muligt for skifteretterne og retspræsidenterne at beslutte, at domstolenes skifteportal, hvis særlige forhold foreligger, ikke skal anvendes. Denne del af lovforslaget skal ses i sammenhæng med en tidligere ændring af bl.a. dødsboskifteloven, hvorefter anmeldelse af krav, tilgodehaver mv. i dødsboskiftesager skal ske på domstolenes skifteportal. Erfaringerne med udrulningen af skifteportalen har derudover givet anledning til forslag om enkelte andre ændringer af dødsboskifteloven.

For det tredje indeholder lovforslaget forslag til ændringer af en række bestemmelser i værgemålsloven. Til brug for behandlingen af sager om iværksættelse, ændring og ophævelse af værgemål, førelse af tilsyn og godkendelse af vederlag til værger indhenter Familieretshuset økonomiske oplysninger om indkomst og formue fra Skattestyrelsen. De foreslåede ændringer af værgemålsloven har til formål at lette adgangen til de oplysninger om indkomst og formue, der fremgår af told- og skatteforvaltningens systemer.

Lovforslaget indeholder for det fjerde en ændring, der vil give justitsministeren mulighed for at fastsætte en prøvetid som betingelse for autorisation som advokatfuldmægtig for personer, der har bestået en juridisk bachelor- eller kandidateksamen i Det Forenede Kongerige efter den 31. januar 2020, når uddannelsen blev påbegyndt senest denne dato. Ændringen skal ses i lyset af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands (Det Forenede Kongerige) udtræden af Den Europæiske Union (EU) den 31. januar 2020.

Lovforslaget indeholder for det femte dels en sproglig justering af retsplejelovens § 143 b, stk. 1, dels en udvidelse af personkredsen, der har tavshedspligt i forhold til oplysninger, de får kendskab til gennem tilsynsvirksomhed med advokater, til også at omfatte medlemmer af Advokatrådets udvalg. Denne del af lovforslaget bygger bl.a. på et konkret forslag fra Advokatsamfundet.

Herudover indeholder lovforslaget for det sjette mindre ændringer i konkursloven og retsplejeloven.

Endelig indeholder lovforslaget for det syvende en præcisering af forældelseslovens regler om foreløbig afbrydelse af forældelse, sådan at reglerne kommer til at afspejle Folketingets Ombudsmands sagsgange. Det skal medvirke til at undgå, at fordringshavere kan se sig nødsaget til at anlægge retssag med det formål at afbryde forældelsesfristen.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Digitalisering af tvangsopløsningssager

2.1.1. Gældende ret

Erhvervsstyrelsen kan efter selskabslovens § 225, stk. 1, anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, hvis der konstateres et eller flere objektive konstaterbare forhold, som ikke overholdes (såkaldt »tvangsopløsning«).

Efter selskabslovens § 227, stk. 1, offentliggøres Erhvervsstyrelsens beslutning om at oversende et kapitalselskab til tvangsopløsning i skifteretten i Erhvervsstyrelsens it-system. Enhver kan dermed orientere sig i Erhvervsstyrelsens it-system og finde frem til, om et selskab er under tvangsopløsning.

Tilsvarende regler gælder for erhvervsdrivende fonde i henhold til § 115, stk. 1, og 116, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde, samt for virksomheder med begrænset ansvar i henhold til § 20 a, jf. § 20 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Selskabsloven indeholder ikke regler om, hvordan Erhvervsstyrelsen anmoder skifteretten om tvangsopløsning efter selskabslovens § 225, stk. 1. I praksis sender Erhvervsstyrelsen anmodninger om tvangsopløsning til skifteretten via e-mail.

Selskabsloven indeholder endvidere ikke regler om, til hvem og i hvilken form meddelelse skal ske, hvis kreditor eller debitor eksempelvis ønsker at oplyse skifteretten om et krav eller et tilgodehavende mod et selskab under tvangsopløsning ved skifteretten efter selskabslovens § 221, jf. § 227, stk. 3, 2. pkt. Tilsvarende indeholder selskabsloven ikke regler om, hvordan kommunikation mellem skifteretten og selskabets hidtidige direktør eller mellem skifteretten og likvidator skal ske. I praksis sendes henvendelser og krav mv. via e-mail eller fysisk post til skifteretten eller likvidator, som træffer afgørelser i selskabets forhold, jf. selskabslovens § 227, stk. 3.

Lov om erhvervsdrivende fonde og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder indeholder ligeledes ikke regler om, hvordan meddelelser og krav skal sendes til skifteretten i forbindelse med skifterettens behandling af tvangsopløsningssager.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Det fremgår af Danmarks Domstoles overordnede strategi for 2019-2022, at en stabil og fremtidssikret it-systemunderstøttelse er afgørende for, at domstolene kan møde brugerne professionelt og tidssvarende, have kortere sagsbehandlingstider, skabe mere ensartethed og sikre kvalitet og effektivitet. Værdier og mål fra strategien for 2019-2022 er fastholdt i Danmarks Domstoles overordnede strategi for 2023-2027.

Domstolenes nuværende it-systemer til straffe- og skiftebehandling (DSI-systemerne) er specialiserede fagsystemer, der har understøttet retternes sagsbehandling siden 1990'erne. DSI-systemerne er baseret på en platform, der ikke lever op til kravene til tidssvarende og digital sagsbehandling, ligesom supporten af systemerne forventeligt vil ophøre i 2025. Danmarks

Domstole står derfor i de kommende år over for at skulle modernisere store dele af domstolenes it-systemer og sikre driftsstabiliteten i de eksisterende.

Det er Justitsministeriets vurdering, at det er afgørende, at der etableres stabile og fremtidssikrede it-løsninger på bl.a. skifteretsområdet for at sikre en forsat sikker og tilfredsstillende drift på området.

Anvendelsen af domstolenes skifteportal til behandling af sager om tvangsopløsning er et led i digitaliseringen af skifteretsområdet, og nærværende lovforslag skal ses i sammenhæng med lov nr. 697 af 24. maj 2022 om ændring af bl.a. lov om skifte af dødsboer, hvorefter anmeldelse af krav, tilgodehavender mv. i dødsboskiftesager skal ske på domstolenes skifteportal.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Der lægges med lovforslaget op til at indsætte en ny bestemmelse i selskabslovens kapitel om tvangsopløsning af kapitalselskaber, som indeholder de tilføjelser til selskabsloven, der er nødvendige for anvendelsen af domstolenes digitale skifteportal for så vidt angår tvangsopløsningssager.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at behandling af tvangsopløsningssager i skifteretten, landsretten og Højesteret fremover skal ske digitalt på domstolenes skifteportal, idet Domstolsstyrelsen dog vil skulle fastsætte det nærmere tidspunkt for, hvornår skifteportalen udrulles til henholdsvis skifteretterne, landsretterne og Højesteret. Det forudsættes, at udrulningen vil skulle ske i etaper.

Når skifteportalen er blevet udrullet til skifteretterne, vil Erhvervsstyrelsens anmodning om opløsning af et kapitalselskab blive modtaget digitalt via skifteportalen, hvorefter sagerne oprettes automatisk. Skifteretten vil herefter behandle og afslutte sagen digitalt på skifteportalen.

Henvendelser til skifteretten, landsretterne og Højesteret i tvangsopløsningssager vil således skulle ske digitalt på skifteportalen, når de pågældende retter eller de pågældende retsinstanser har taget skifteportalen i brug.

UDKAST

Dermed vil al skriftlig kommunikation, bl.a. mellem skifteretten og den hidtidige direktør i det selskab, som Erhvervsstyrelsen har anmodet skifteretten om at tvangsopløse efter § 225, mellem skifteretten og likvidator samt mellem skifteretten og eventuelle kreditorer, debitorer mv., fremover skulle ske digitalt på skifteportalen.

Skifteportalen vil således med den foreslåede ændring af selskabsloven blive en samlet indgang for alle aktører i forbindelse med enhver skriftlig henvendelse til skifteretten i en tvangsopløsningssag.

Den foreslåede ordning indebærer endvidere, at kære af skifterettens afgørelser i tvangsopløsningssager skal ske på skifteportalen. Dette ændrer dog ikke på, at der fortsat kan ske kære mundtligt til retsbogen. Tilsvarende skal kære af landsrettens afgørelser ske på skifteportalen. Skriftlig kommunikation mellem kærende og landsretterne henholdsvis Højesteret vil tilsvarende skulle ske digitalt på skifteportalen.

Skifterettens beføjelser vil skulle udøves af Sø- og Handelsretten i de områder, der er henlagt under Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retterne i Glostrup og Lyngby.

I det omfang skifterettens beføjelser udøves af Sø- og Handelsretten, jf. selskabslovens § 8, gælder de foreslåede ændringer tillige al skriftlig kommunikation med Sø- og Handelsretten samt behandling af tvangsopløsningssager.

Det foreslås, at en digital meddelelse, der sendes via domstolenes skifteportal, anses for at være kommet frem til skifteretten på det tidspunkt, hvor den er tilgængelig for skifteretten på domstolenes skifteportal. Det vil sige på det tidspunkt, hvor meddelelsen kan behandles eller læses af skifteretten. Det er i den sammenhæng uden betydning, om skifteretten faktisk læser eller behandler meddelelsen.

UDKAST

Domstolene kommunikerer i dag i en vis udstrækning digitalt med brugerne, og henvendelser til domstolene sker ofte digitalt. Med lov nr. 737 af 25. juni 2014, der trådte i kraft den 1. januar 2015, blev der indsat en ny bestemmelse i retsplejelovens § 148 b, hvorefter underskriftskravet blev ophævet i civile sager og straffesager. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 178 som fremsat, side 112, at formålet med bestemmelsen bl.a. er at muliggøre digital fremsendelse af processkrifter. Med lov nr. 1867 af 29. december 2015, der trådte i kraft den 1. januar 2016, blev der indsat en ny bestemmelse i retsplejelovens § 148 a, der omhandler behandling af borgerlige sager på domstolenes sagsportal. Af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 22 som fremsat, side 13, fremgår, at rettens meddelelser, retsbøger og domme ikke længere vil blive sendt til sagens deltagere, men i stedet vil blive publiceret på sagsportalen. Retsbøger og domme vil endvidere ikke blive underskrevet fremover, men parterne kan efter behov rekvirere en underskrevet kopi af disse hos retten.

Med forslaget om ændring af selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder forudsættes det, at alle sager om tvangsopløsning behandles på skifteportalen, og at skifteretten, landsretten og Højesteret på skifteportalen kommunikerer med brugerne af skifteportalen. Ligesom det er tilfældet for borgerlige sager, der efter retsplejelovens bestemmelser behandles på domstolenes sagsportal, vil der ikke være krav om underskrift af dokumenter i tvangsopløsningssager, ligesom afgørelser, retsbøger mv. fremover ikke vil blive underskrevet af skifteretten, landsretten eller Højesteret.

Skifteportalen vil kunne tilgås på to måder. Det kan ske enten via en visuel brugergrænseflade på internettet, hvor kreditorer, debitorer mv., der ønsker at henvende sig til skifteretten, landsretten eller Højesteret i en tvangsopløsningssag, manuelt skal indtaste bestemte oplysninger i foruddefinerede felter eller via et API (en såkaldt "system-til-system-løsning").

UDKAST

Hvis f.eks. den hidtidige direktør i det selskab, som Erhvervsstyrelsen har anmodet skifteretten om at tvangsopløse efter selskabslovens § 225, eller andre, der i forbindelse med tvangsopløsningssagen skal anvende skifteportalen, ikke ved skifterettens hjælp og vejledning kan bringes i stand til at anvende skifteportalen, vil de pågældende kunne undtages fra pligten til at anvende skifteportalen. Der skal foretages en konkret vurdering af, om de pågældende ikke vil være i stand til at anvende skifteportalen og træffe beslutning om at undtage den pågældende. Det forventes, at alle professionelle repræsentanter, såsom advokater, revisorer mv., som udgangspunkt vil være i stand til at anvende skifteportalen.

Skifteretten, landsretten og Højesteret vil efter den foreslåede ordning kunne beslutte, at en sag ikke skal behandles digitalt via skifteportalen, eller at visse dokumenter eller meddelelser ikke skal indsendes til skifteretten via skifteportalen, når særlige forhold gør sig gældende.

Hvis skifteportalen som følge af helt særlige tekniske vanskeligheder, herunder systemnedbrud eller udefrakommende årsager, i en periode ikke kan tilgås eller håndtere rettens sager eller visse af sagerne, kan retspræsidenten beslutte, at skifteportalen ikke skal anvendes, eller at sagerne ikke skal behandles på skifteportalen i en begrænset periode, indtil problemerne er afhjulpet.

I forbindelse med tvangsopløsningssager behandler skifteretten, landsretten og Højesteret almindelige personoplysninger, herunder blandt andet navn og adresse, samt oplysninger om personnummer. Behandling af almindelige personoplysninger sker med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e. Hjemmelsgrundlaget for behandling af oplysninger om personnummer er databeskyttelseslovens § 11, stk. 1.

Skifteretten indsamler og behandler personoplysninger til brug for behandling af tvangsopløsningssager. Der indsamles og behandles kun personop-

lysninger, der er nødvendige for behandling af tvangsopløsningssager. Skifteretten viderebehandler ikke personoplysningerne på en måde, der er uforenelig med det oprindelige formål for indsamlingen.

Personoplysningerne opbevares kun så længe, det er nødvendigt i forhold til behandling af en tvangsopløsningssag.

Lovforslaget indeholder etapevis udrulning af skifteportalen, således at der i en pilotperiode alene vil blive stillet krav om anvendelse af skifteportalen i tvangsopløsningssager ved udvalgte skifteretter. Det vil være Domstolsstyrelsen, der bemyndiges til at fastsætte, hvilke skifteretter der vil skulle anvende skifteportalen i pilotperioden. Efter denne pilotperiode vil skifteportalen forventeligt i løbet af nogle måneder blive udrullet til alle skifteretter, idet det vil bero på, hvad udkommet af pilotperioden har været, herunder om der bl.a. som følge af de erfaringer, der måtte være gjort ved skifteretterne i pilotperioden, vil være behov for at ændre sagsgange mv. Det er Domstolsstyrelsen, som bemyndiges til nærmere at fastsætte, hvornår udrulningen til de skifteretter, der ikke har været omfattet af pilotperioden, vil skulle ske. Udrulningen af skifteportalen til henholdsvis landsretterne og Højesteret vil ske ved en senere release i ”Straffe- og skifteprogrammet”.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, § 2, nr. 2, § 3, nr. 2, og § 9, stk. 1-4, samt bemærkningerne hertil.

2.2. Ændring af reglerne om anvendelse af domstolenes skifteportal i dødsboskiftesager

2.2.1. Gældende ret

Reglerne om anvendelse af domstolenes skifteportal i dødsboskiftesager findes i dødsboskifteloven. Reglerne herom blev indført med § 3 i lov nr. 697 af 25. maj 2022, der bl.a. indsatte § 8, stk. 2, og § 10 a i dødsboskifteloven.

Det fremgår af § 10 a, stk. 1, i dødsboskifteloven, at fordringer og andre krav mod boet anmeldes til skifteretten, og at anmeldelse skal ske på domstolenes skifteportal.

UDKAST

Derudover fremgår det af dødsboskiftelovens § 8, stk. 2, og § 10 a, stk. 2, at oplysning om besiddelse af afdødes aktiver samt tilgodehavender, der tilfalder boet, anmeldes til skifteretten på domstolenes skifteportal eller til den person, der varetager boets interesser.

Den person, der varetager boets interesser, vil i praksis være bobestyreren eller boets kontaktperson. På samme måde som anmeldelse af krav og tilgodehavender mv. skal ske på domstolenes skifteportal, skal også den person, der varetager boets interesser, gøre sig bekendt med de krav og tilgodehavender, der er anmeldt, ved at anvende domstolenes skifteportal, jf. dødsboskiftelovens § 10 a, stk. 4.

Hvis en kreditor, kontaktperson eller anden person, der i forbindelse med dødsboskiftet skal anvende skifteportalen, ikke ved skifterettens hjælp og vejledning kan bringes i stand til at anvende skifteportalen, vil den pågældende kunne fritages fra pligten til at anvende portalen, jf. dødsboskiftelovens § 10 a, stk. 5. Skifteretten skal foretage en vurdering af, om den pågældende vil være i stand til at anvende skifteportalen.

Dødsboskifteloven indeholder ingen regler – svarende til retsplejelovens § 148 a, stk. 5 og 6, som angår domstolenes sagsportal – der tager højde for situationer, hvor det kan blive nødvendigt for skifteretten eller retspræsidenten at beslutte, at domstolenes skifteportal undtagelsesvis ikke skal anvendes til anmeldelse af krav og tilgodehavender m.v.

Dødsboskifteloven indeholder forskellige andre regler om anmeldelse af fordringer og andre krav mod et dødsbo, herunder navnlig reglerne i lovens § 82 om krav til anmeldelsens indhold samt reglen i § 83, stk. 2, nr. 1, hvorefter krav, som efter dødsfaldet er fremsat skriftligt, og som inden anmeldelsesfristens udløb er kommet frem til boet, er undtaget fra præklusion.

Ifølge bemærkningerne til dødsboskiftelovens § 83, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 2893, forhindrer reglen, at der sker præklusion i tilfælde, hvor dette ville føles som åbenbart urimeligt, f.eks. fordi en regning, uden at afsenderen på afsendelsestidspunktet havde kendskab til dødsfaldet, er fremsendt til betaling og rent faktisk bliver boet bekendt. Det fremgår

derudover af bemærkningerne, at bestemmelsen medfører, at anmeldelser fremsendt til visse andre adressater end den i bekendtgørelsen i Statstidende angivne, det være sig til skifteretten, enhver af arvingerne eller en bobestyrer, vil være tilstrækkelig til at afbryde præklusion. Også regninger, som er stilet til afdøde og fremsendt til afdødes adresse eller forretningsadresse efter dødsfaldet, vil herefter være undtaget fra præklusion, såfremt kravet rent faktisk er kommet til boets kundskab.

Det bemærkes, at den tidligere bestemmelse i dødsboskiftelovens § 81, stk. 3, nr. 3, hvorefter en bekendtgørelse i Statstidende skal indeholde oplysninger om en person, til hvem anmeldelse skal ske, er ophævet ved § 3, nr. 5, i lov nr. 697 af 24. maj 2022, fordi anmeldelse af fordringer og andre krav efter ændringslovens ikrafttræden alene skal ske på domstolenes skifteportal, jf. dødsboskiftelovens § 10 a, stk. 1, 2. pkt.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Det fremgår af Danmarks Domstoles overordnede strategi, at en stabil og fremtidssikret it-systemunderstøttelse er afgørende for, at domstolene kan møde brugerne professionelt og tidssvarende, have korte sagsbehandlingstider, skabe mere ensartethed og sikre kvalitet og effektivitet. Danmarks Domstole står i de kommende år over for at skulle modernisere store dele af domstolenes it-systemer og sikre driftsstabiliteten i de eksisterende.

Skifteportalens anvendelse i dødsboskiftesager er første led i den kommende digitalisering af hele skifteområdet. Denne første del af skifteportalens funktionalitet blev sat i kraft i efteråret 2022, og omfattede digital anmeldelse af krav og tilgodehavender mv. i dødsboskiftesager.

Det er Justitsministeriets vurdering, at det er afgørende for at sikre en fortsat sikker og tilfredsstillende drift af domstolenes skifteportal, at der etableres hjemmel til, at skifteretten eller vedkommende retspræsident kan beslutte, når der foreligger særlige forhold, at domstolenes skifteportal ikke skal anvendes i bestemte tilfælde eller i en afgrænset periode.

Det er også Justitsministeriets vurdering, at reglen i dødsboskiftelovens § 83, stk. 2, nr. 1, hvorefter krav, som efter dødsfaldet er fremsat skriftligt, og

som inden anmeldelsesfristens udløb er kommet frem til boet, er undtaget fra præklusion, bør ophæves af hensyn til den effektive behandling af sager om dødsboskifte, som nu foregår ved anvendelse af domstolenes skifteportal.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre dødsboskifteloven, så skifteretten, når der foreligger særlige forhold, navnlig hvor hensynet til statens sikkerhed eller hensynet til personers liv eller helbred tilsiger det, eller hvor skifteportalen ikke er egnet til at håndtere en bestemt situation, kan træffe afgørelse om, at fordringer og andre krav, tilgodehavender, der tilfalder boet mv. i konkrete tilfælde ikke skal anmeldes til skifteretten på domstolenes skifteportal. Hvis domstolenes skifteportal som følge af helt særlige tekniske vanskeligheder, herunder systemnedbrud eller udefrakommende årsager, i en periode ikke kan tilgås eller håndtere skifterettens sager eller visse af sagerne, kan retspræsidenten beslutte, at skifteportalen ikke skal anvendes i en begrænset periode, indtil problemerne er løst.

Det foreslås endvidere i forlængelse af indførelsen af domstolenes skifteportal at ændre dødsboskifteloven således, at krav, som efter dødsfaldet er fremsat skriftligt uden om skifteportalen, og som inden anmeldelsesfristens udløb er kommet frem til boet, ikke længere vil være undtaget fra præklusion. Krav, der er fremsat rettidigt uden om skifteportalen i overensstemmelse med den fremgangsmåde, som fastsættes i tilfælde af systemnedbrud mv., jf. de foreslåede bestemmelser i dødsboskiftelovens § 10 a, stk. 6 og 7 (lovforslagets § 4, nr. 8), prækluderes ikke.

Endelig foreslås enkelte ændringer af dødsboskifteloven, der har sammenhæng med indførelsen af domstolenes skifteportal. Det foreslås, at dødsboskiftelovens § 9, 2. pkt., ophæves, og at dødsboskiftelovens § 10 a, stk. 1, ændres, således at det udtrykkeligt fremgår, at fordringer og andre krav mod afdøde – dvs. fordringer og andre krav, som afdøde har pådraget sig før dødsfaldet – såfremt de anmeldes, *skal* anmeldes til skifteretten på skifteportalen, mens fordringer og andre krav, som stiftes af boet efter dødsfaldet,

kan anmeldes til skifteretten. Hvis en fordring eller andet krav i sidstnævnte tilfælde anmeldes til skifteretten, *skal* anmeldelse ske på skifteportalen.

2.3. Ændring af værgemålsloven

2.3.1. Indhentelse af oplysninger i visse sager om værgemål

2.3.1.1. Gældende ret

Det fremgår af værgemålslovens § 13, stk. 1, at Familieretshuset eller retten træffer afgørelse om værgemål efter §§ 5-10. Af § 18, stk. 1, fremgår det, at Familieretshuset eller retten sørger for sagens oplysning.

Det fremgår af § 18, stk. 4, at Familieretshuset eller retten kan afkræve personer, der har kendskab til den pågældende, de oplysninger, som anses for nødvendige for behandling af sagen.

Det fremgår af bemærkningerne til § 18, stk. 4, jf. Folketingstidende 1994-95, tillæg A, side 2472, at bestemmelsen giver statsamtet (nu Familieretshuset) og retten udtrykkelig hjemmel til bl.a. at indhente lægeerklæring og institutionsudtalelse, jf. stk. 2 og 3, samt dokumentation eller udtalelser fra f.eks. sagsbehandlere eller socialforvaltningen uden samtykke fra den, der begæres sat under værgemål. Det fremgår videre, at sådanne oplysninger med bestemmelsen kan videregives til statsamtet (nu Familieretshuset) eller retten uden tilsidesættelse af tavshedspligtsbestemmelser, og at dokumentation eller udtalelser også vil kunne indhentes fra andre, der har kontakt med den pågældende. Endelig er det i bemærkningerne antaget, at denne bestemmelse om oplysninger fra andre ikke vil blive anvendt særligt hyppigt i praksis.

I dag indhentes der ved behandling af sager om iværksættelse eller ændring af værgemål med henvisning til bestemmelsen blandt andet oplysninger om den pågældende borgers indkomstforhold ved fremsendelse af anmodning herom til Skattestyrelsen. Oplysningerne anvendes blandt andet til at vurdere, hvorvidt et økonomisk værgemål vil være formålstjenstligt, og hvorvidt der bør ske indsættelse af formue i et forvaltningsinstitut.

2.3.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Det er Justitsministeriets opfattelse, at den nugældende formulering af værgemålslovens § 18, stk. 4, giver hjemmel til den nuværende praksis, hvorefter der til brug for behandlingen af bestemte sager indhentes nødvendige oplysninger om den pågældende borgers indkomstforhold fra Skattestyrelsen. Det er dog samtidig Justitsministeriets opfattelse, at det bør fremgå med større klarhed af bestemmelsen, at det er tilfældet

Det foreslås på den baggrund, at der i bestemmelsen indsættes ordene ”eller myndigheder”.

2.3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i bestemmelsen efter ordet ”personer” indsættes ”eller myndigheder”, således at det vil fremgå af bestemmelsen, at den giver mulighed for indhentelse af oplysninger fra andre myndigheder i de omhandlede situationer.

Den foreslåede ændring af værgemålslovens § 18, stk. 4, vil medføre, at det kommer til at fremgå klart af bestemmelsens ordlyd, at Familieretshuset eller retten kan afkræve myndigheder, der har kendskab til den pågældende, de oplysninger, som anses for nødvendige for behandling af sagen.

2.3.2. Etablering af terminaladgang til økonomiske oplysninger

2.3.2.1. Gældende ret

I sager om iværksættelse, ændring og ophævelse af værgemål, jf. værgemålslovens §§ 5-10, samt nogle tilfælde af sager om førelse af tilsyn med værger, som påhviler Familieretshuset, jf. § 28, indhenter Familieretshuset oplysninger om indkomst, aktiver og passiver ved at rette henvendelse til Skattestyrelsen om tilsendelse af henholdsvis seneste årsopgørelse og en såkaldt ”R75” for den relevante borger. En ”R75” er et dokument, der indeholder bl.a. en liste over konti og indeståender på konti i banker og forvaltningsafdelinger.

Indhentelsen af oplysningerne foregår i praksis typisk således, at en medarbejder i Familieretshuset sender en skriftlig henvendelse til Skattestyrelsen, hvor en medarbejder herefter finder de nødvendige bilag og sender dem til

Familieretshuset, hvor de journaliseres og indgår i den efterfølgende sagsbehandling.

I nogle sagstyper, f.eks. om fastsættelse af vederlag til værger, jf. værgemålslovens § 32, påhviler det værgerne at indsende det relevante materiale, f.eks. dokumentation for indkomst- og formueforhold for den, der er under værgemål.

2.3.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Sager om iværksættelse, ændring og ophævelse af værgemål samt sager om tilsyn med værger indebærer årligt en betydelig mængde anmodninger om oplysninger, der sendes mellem Familieretshuset og Skattestyrelsen.

Sagerne vil kunne behandles mere hensigtsmæssigt ved etablering af hjemmel til, at Familieretshuset kan indhente oplysninger om indkomst og formue elektronisk ved etablering af terminaladgang til de relevante oplysninger hos Skattestyrelsen. En sådan adgang vil udgøre en administrativ lettelse for Skattestyrelsen, der vil undgå et væsentligt antal henvendelser, ligesom det vil betyde en enklere sagsgang i Familieretshuset og en serviceforbedring for de borgere, der på nuværende tidspunkt selv indhenter og medsender de oplysninger, der fremgår af Skattestyrelsens systemer.

Hertil kommer, at der i visse typer tilsynssager er behov for at indhente økonomiske oplysninger så hurtigt som muligt. Det bemærkes også, at der i nogle tilsynssager, herunder navnlig de tilsynssager der er udløst af en klage, kan være tale om indhentelse af oplysninger, som værgerne selv kan mangle interesse i at indsende, og som det således efter Justitsministeriets opfattelse er hensigtsmæssigt, at Familieretshuset selv kan indhente.

Familieretshuset har over for Justitsministeriet oplyst, at etablering af terminaladgang til indhentelse af økonomiske oplysninger vil muliggøre en mere smidig sagsgang ved fastsættelse af vederlag til værger, der er fastsat af Familieretshuset.

2.3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der skabes hjemmel til etablering af terminaladgang til indhentelse af henholdsvis indkomstoplysninger og såkaldte "R75"ere i henholdsvis sager om iværksættelse, ændring og ophævelse af værgemål og i sager om førelse af tilsyn, ligesom det foreslås, at der skabes hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om terminaladgang i sager om fastsættelse af værgers vederlag. I sidstnævnte sagstype forventes det, at bemyndigelsen vil blive udmøntet i en ændring af bekendtgørelse nr. 1075 af 11. december 2003 om behandling af værgemåls- og værgesager samt om faste værger og værgens vederlag m.v. (sagsbehandlingsbekendtgørelsen).

2.4. Ændringer af retsplejeloven

2.4.1 Juridiske bachelor- eller kandidateksamener fra Det Forenede Kongerige

2.4.1.1. Gældende ret

Det fremgår af retsplejelovens § 135, at enhver advokat kan have en eller to autoriserede fuldmægtige, der skal have bestået dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen jf. dog § 135 a, stk. 1.

Efter retsplejelovens § 135 a, stk.1, kan justitsministeren for personer, der i en af EU's medlemsstater eller i et land, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, har bestået en juridisk kandidateksamen, fastsætte en prøvetid som betingelse for ansøgerens autorisation som advokatfuldmægtig med henblik på at sikre, at ansøgeren har det fornødne kendskab til dansk procesret samt behersker det danske sprog på et sådant niveau, at ansøgeren kan gennemføre en hovedforhandling på forsvarlig vis. Det samme gælder for personer, der i en af EU's medlemsstater eller i et land, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, har bestået en juridisk bacheloreksamen og i Danmark har bestået en juridisk kandidateksamen.

Det fremgår af bemærkningerne til retsplejelovens § 135 a, stk. 1, at bestemmelsen lovfæster Justitsministeriets praksis med at fastsætte en prøvetid for juridiske kandidater fra andre EU- eller EØS-lande eller Schweiz med henblik på, at disse kan autoriseres som advokatfuldmægtige i Danmark, jf. Folketingstidende 2006-2007, tillæg A, side 5468.

Efter cirkulæreskrivelse nr. 11201 af 8. december 2015 om overførelse til Civilstyrelsen af kompetencen til at træffe afgørelse i konkrete sager på advokatområdet er det Civilstyrelsen, der behandler ansøgninger om fastsættelse af prøvetid efter retsplejelovens § 135 a, stk. 1.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til retsplejelovens § 135 a, stk. 1, at ansøgeren indledningsvis skal have vurderet sin udenlandske juridiske kandidateksamen ved et universitet i Danmark med henblik på at få fastslået, at ansøgerens juridiske kandidateksamen svarer til niveauet for en dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen. Det er ikke et krav, at den udenlandske juridiske kandidateksamen har samme indhold som den danske juridiske bachelor- og kandidateksamen, blot niveauet er det samme, jf. Folketingstidende 2006-2007, tillæg A, side 5468.

Det fremgår i øvrigt af bemærkningerne til bestemmelsen samme sted som ovenfor, at hvis ovennævnte er tilfældet, kan ansøgeren søge Justitsministeriet om at fastsætte en prøvetid for at blive autoriseret som advokatfuldmægtig. Justitsministeriet vil typisk fastsætte en prøvetid på mellem et halvt til to år. Denne prøvetid vil i et vist omfang kunne medregnes i den tid, der efter retsplejelovens § 119, stk. 2, nr. 4, kræves for at få beskikkelse som advokat.

Justitsministeren kan endvidere fastsætte en prøvetid for personer, der i et andet EU- eller EØS-land eller Schweiz har bestået en juridisk bacheloreksamen og i Danmark har bestået en juridisk kandidateksamen, med henblik på at disse personer autoriseres som advokatfuldmægtige, jf. retsplejelovens § 135 a, stk. 1, 2. pkt.

Det Forenede Kongerige udtrådte den 31. januar 2020 af EU, hvilket har rejst spørgsmål om, hvorvidt retsplejelovens § 135 a, stk. 1, finder anvendelse på personer, der forud for Det Forenede Kongeriges udtræden har bestået deres juridiske bachelor- eller kandidateksamen i Det Forenede Kongerige.

Civilstyrelsen har i sin praksis anset den ovennævnte personkreds for omfattet af retsplejelovens § 135 a, stk. 1. Det indebærer, at personer, der har bestået en juridiske bachelor- og kandidateksamen i Det Forenede Kongerige senest den 31. januar 2020, er omfattet af retsplejelovens § 135 a, stk. 1, jf. retsplejelovens § 135 a, stk. 1, 1. pkt. Det samme gælder for personer, der har bestået deres juridiske bacheloreksamen i Det Forenede Kongerige senest den 31. januar 2020 og efterfølgende har bestået en juridisk kandidateksamen i Danmark, jf. retsplejelovens § 135 a, stk. 1, 2. pkt.

2.4.1.2 Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at der er et særligt hensyn at tage til personer, der har bestået en juridisk bachelor- eller kandidateksamen i Det Forenede Kongerige efter den 31. januar 2020, når uddannelsen blev påbegyndt senest denne dato, idet disse personer kan have indrettet sig i tillid til at kunne ansøge om at få fastsat en prøvetid i medfør af retsplejelovens § 135 a, stk. 1.

2.4.1.3. Den foreslåede ordning

For at afbøde konsekvenserne af at den ovennævnte personkreds ikke længere kan støtte ret på retsplejelovens § 135 a, stk. 1, foreslås der med lovforslaget indsat en bestemmelse, hvorefter retsplejelovens § 135 a, stk. 1, 1. og 2. pkt., tilsvarende finder anvendelse for personer, der har bestået en juridisk bachelor- eller kandidateksamen i Det Forenede Kongerige efter den 31. januar 2020, når uddannelsen blev påbegyndt senest den dato.

2.4.2. Tavshedspligt for medlemmer af Advokatrådets udvalg og videregivelse af oplysninger til Advokatnævnet

2.4.2.1. Gældende ret

Det fremgår af retsplejelovens § 143 a, stk. 1, at Advokatrådet i forbindelse med udøvelsen af sit tilsyn med advokater kan indhente og modtage oplysninger om specifikke advokater fra

- 1) domstolene om en advokats anmodning om salær i en sag, hvor den pågældende er beskikket af retten,

UDKAST

- 2) politiet om en aktuel strafferetlig efterforskning mod en sigtet advokat, når den pågældende er eller har været sigtet i sagen, medmindre den pågældende advokat ikke er underrettet om efterforskningen,
- 3) anklagemyndigheden om en verserende eller afsluttet straffesag mod en advokat, når den pågældende er eller har været sigtet i sagen, medmindre den pågældende advokat ikke er underrettet om efterforskningen, og
- 4) skattemyndighederne om specificerede skatteoplysninger vedrørende en advokat og oplysninger om ansøgninger om omkostningsgodtgørelse til bistand fra en advokat.

Det fremgår desuden af retsplejelovens § 143 a, stk. 2, at følgende offentlige myndigheder kan videregive bestemte oplysninger til Advokatrådet, hvis myndigheden vurderer, at oplysningerne er relevante for rådets tilsyn med advokater:

- 1) Politiet om en strafferetlig efterforskning mod en advokat.
- 2) Anklagemyndigheden om en verserende eller afsluttet straffesag mod en advokat.
- 3) Skattemyndighederne om en advokats skattesag og om oplysninger om ansøgninger om omkostningsgodtgørelse til bistand fra en advokat.
- 4) Advokatnævnet.

Det fremgår endvidere af retsplejelovens § 143 a, stk. 3, at følgende offentlige myndigheder skal videregive bestemte oplysninger til Advokatrådet om en advokat, som myndigheden er kommet i besiddelse af som led i løsningen af sine opgaver:

- 1) Domstolene, når der mod en advokat indgives konkursbegæring, begæring om rekonstruktion, fogedretsbegæring af betydning for advokaternes erhverv, begæring om konkurskarantæne eller tvangsauktionsbegæring.
- 2) Direktoratet for Kriminalforsorgen, når en af kriminalforsorgens institutioner foretager politianmeldelse af en advokat for forseelser be-

gået i forbindelse med udførelsen af hvervet som advokat. Videregivelsen af oplysninger efter 1. pkt. kan dog undtages, hvis udleveringen af oplysninger vil kunne kompromittere en eventuel efterforskning mod den pågældende advokat.

- 3) Anklagemyndigheden, når der rejses tiltale mod en advokat med påstand om hel eller delvis frakendelse af retten til at drive advokatvirksomhed, jf. § 138.

Det fremgår ydermere af retsplejelovens § 143 a, stk. 4, at stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for oplysninger om autoriserede fuldmægtige, advokatselskaber, jf. § 124, og personer omfattet af § 124 c, stk. 1, nr. 2.

Af retsplejelovens § 143 b, stk. 1, fremgår det, at forvaltningslovens § 27 om tavshedspligt finder anvendelse for Advokatrådets medlemmer, Advokatsamfundets ansatte og kredsbestyrelsens medlemmer, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder for personer, der udfører serviceopgaver for de organisationer, der er nævnt i 1. pkt. Det anførte i 1. og 2. pkt. gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør eller efter udløbet af en valgperiode eller udpegningsperiode. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder i den forbindelse tilsvarende anvendelse på de personer, der er omtalt i 1. og 2. pkt.

Det fremgår af retsplejelovens § 143 b, stk. 2, at fortrolige oplysninger, som Advokatrådets medlemmer, Advokatsamfundets ansatte eller kredsbestyrelsens medlemmer modtager i henhold til dette kapitel, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet.

Endvidere fremgår det af retsplejelovens § 143 b, stk. 3, at Advokatrådets medlemmer, Advokatsamfundets ansatte og kredsbestyrelsens medlemmer udelukkende kan videregive oplysninger til Advokatnævnet til varetagelsen af dets opgaver efter denne lov og til relevante offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden, politiet og justitsministeren, til varetagelse af deres opgaver efter deres lovgivning.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen i retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 1. pkt., at bestemmelsen fastslår Advokatrådets tavshedspligt svarende til forvaltningslovens § 27, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 18 som fremsat, side 40.

Det følger endvidere af bemærkningerne til bestemmelsen, at hensynet bag Advokatrådets tavshedspligt bl.a. er, at Advokatrådet er nedsat ved lov og varetager opgaver i det offentliges interesse. Rådet udfører desuden en tilsynsopgave, der kan sammenlignes med den tilsynsopgave, der i forhold til andre brancher udføres af en offentlig myndighed, f.eks. Erhvervsstyrelsen i forhold til revisorerne, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 18 som fremsat, side 20.

Det følger endvidere af bemærkningerne til bestemmelsen, at hensynet bag Advokatrådets tavshedspligt også er, at de oplysninger, som Advokatrådet i medfør af retsplejelovens § 143 a, stk. 1-3, har ret til at modtage og indhente fra de offentlige myndigheder, der er nævnt i bestemmelserne, ofte kan være af fortrolig karakter, og at forvaltningslovens § 27 uden bestemmelsen ikke ville finde anvendelse for Advokatrådet, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 18 som fremsat, side 22. Det skyldes, at Advokatsamfundet, herunder Advokatrådet, efter gældende ret ikke er en del af den offentlige forvaltning, hvorfor offentlighedsloven og forvaltningsloven ikke gælder for Advokatsamfundet, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg A, L 18 som fremsat, side 13.

Advokatsamfundets ansatte og kredsbestyrelsernes medlemmer er tillige omfattet af bestemmelsen, idet Advokatrådet udfører tilsynet, mens Advokatsamfundets ansatte og kredsbestyrelserne yder bistand til tilsynsvirksomheden, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 18 som fremsat, side 40.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen i retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 2. pkt., at formålet med bestemmelsen er, at også f.eks. personer, der arbejder med f.eks. rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel, herunder IT-udstyr, og kantinedrift for Advokatrådet mv. vil være omfattet af tavshedspligten, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling) tillæg A, L 18 som fremsat, side 40.

2.4.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Advokatsamfundet har over for Justitsministeriet oplyst, at visse af Advokatrådets udvalg bistår Advokatrådet i forhold til rådets tilsynsvirksomhed. Det drejer sig bl.a. om Advokatrådets regel- og tilsynsudvalg, som på baggrund af en indstilling fra Advokatsamfundets sekretariat beslutter, om en tilsynssag skal afsluttes, forelægges for Advokatrådet eller indbringes for Advokatnævnet. Derudover bliver andre af Advokatrådets udvalg, f.eks. Advokatrådets strafferetsudvalg, lejlighedsvis bedt om at komme med udtalelser om tilsynssager inden for deres specialområde. Medlemmer af Advokatrådets udvalg kan samtidig være medlemmer af Advokatrådet.

Efter Justitsministeriets opfattelse er medlemmer af Advokatrådets udvalg, der også er medlemmer af Advokatrådet, omfattet af retsplejelovens § 143 b, hvormed tavshedspligten i forvaltningslovens § 27 finder anvendelse for disse personer for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Efter ministeriets opfattelse er andre medlemmer af Advokatrådets udvalg – dvs. medlemmer der ikke også er medlemmer af Advokatrådet – derimod ikke omfattet af retsplejelovens § 143 b, hvorfor tavshedspligten efter forvaltningslovens § 27 efter ministeriets opfattelse ikke finder anvendelse for disse personer.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan medlemmer af Advokatrådets udvalg ikke antages at være omfattet af retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 2. pkt., om ”personer, der udfører serviceopgaver for de organisationer, der er nævnt i 1. pkt.”. Det fremgår således af bemærkningerne til bestemmelsen, at f.eks. personer, der arbejder med rengøring eller vagttjeneste, er omfattet af bestemmelsen.

Advokatsamfundet har over for Justitsministeriet peget på, at det er uhen-sigtsmæssigt, at medlemmer af Advokatrådets udvalg, der ikke også er med-lemmer af Advokatrådet, ikke er omfattet af retsplejelovens § 143 b. Justits-ministeriet er enig med Advokatsamfundet heri.

2.4.2.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af ovenstående foreslås det, at medlemmer af Advokatrådets udvalg fremover vil være omfattet af retsplejelovens § 143 b, stk. 1. Som følge heraf foreslås det endvidere at ændre retsplejelovens § 143 b, stk. 2 og 3, således, at medlemmer af Advokatrådets udvalg fremover vil være om-fattet af bestemmelserne. Med ændringerne vil medlemmer af Advokatrå-dets udvalg blive sidestillet med Advokatrådets medlemmer, Advokatsam-fundets ansatte og kredsbestyrelsernes medlemmer i relation til tavsheds-pligt for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns-virksomheden.

I øvrigt foreslås en sproglig justering af retsplejelovens § 143 b, stk. 1, så bestemmelsen kommer til at svare til andre tavshedspligtsbestemmelser i særlovgivningen.

Retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 3. pkt., foreslås i den forbindelse samtidig ophævet. Det skyldes, at det anførte i 3. pkt. allerede følger af straffelovens § 152, stk. 1.

Der er med den sproglige justering af retsplejelovens § 143 b, stk. 1, ikke tilsigtet ændringer i indholdet af bestemmelsen. F.eks. vil tavshedspligten fortsat gælde efter udløbet af en valg- eller udpegningsperiode.

2.5. Præcisering af forældelseslovens § 21, stk. 2, om foreløbig afbrydelse af forældelse

2.5.1. Gældende ret

Forældelse af fordringer er reguleret i forældelsesloven, jf. lovbekendtgø-relse nr. 1238 af 9. november 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 140 af 28.

februar 2018. Forældelsesloven bygger på betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen, som er afgivet af Justitsministeriets Forældelsesudvalg.

Efter forældelseslovens § 1 forældes fordringer på penge eller andre ydelser efter lovens regler, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov. Loven bygger på det almindelige fordringsbegreb og omfatter derfor alle tilfælde, hvor en person har ret til at kræve en ydelse betalt, herunder krav på erstatning og godtgørelse uden for kontrakt fra en forvaltningsmyndighed for tilsidesættelse af lovbestemte forpligtelser. Det fremgår af bemærkningerne til forslag til lov nr. 522 af 6. juni 2007 om forældelse af fordringer, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 5577 ff., at det generelle formål med forældelsesreglerne er at tilskynde til, at fordringer afvikles eller bringes på det rene inden for rimelig tid.

I forældelsesloven sondres mellem »egentlig« og foreløbig afbrydelse af forældelse. En »egentlig« afbrydelse, f.eks. ved skyldnerens erkendelse af fordringen eller ved sagsanlæg, indebærer, at der løber en ny forældelsesfrist, mens en foreløbig afbrydelse medfører, at der udløses en tillægsfrist, inden for hvilken »egentlig« afbrydelse vil kunne finde sted.

En foreløbig afbrydelse af forældelsen indebærer, at forældelse »tidligst« indtræder 1 år efter en »foreløbig« foranstaltningens ophør. Hvis den almindelige forældelsesfrist fører til, at forældelse indtræder på et senere tidspunkt, end hvad der ville følge af tillægsfristen, er det den almindelige frist, der gælder.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget til lov nr. 522 af 6. juni 2007 om forældelse af fordringer, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 5602, er hensynet bag reglerne om foreløbig afbrydelse af forældelse, at der kan forekomme en række situationer, hvor det på den ene side ikke synes rimeligt over for skyldner at tillægge foranstaltningen virkning som en »egentlig« afbrydelse, der medfører, at en helt ny forældelsesfrist begynder at løbe, men hvor det på den anden side heller ikke synes

rimeligt over for fordringshaver, at forældelse indtræder, mens foranstaltningen pågår eller umiddelbart efter dens ophør.

Forældelsesloven § 21, stk. 2, er en regel om foreløbig afbrydelse af forældelse.

Det fremgår af forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. pkt., at foreløbig afbrydelse af forældelse efter bestemmelsen grundlæggende er betinget af, at der er tale om indbringelse af en sag om fordringens eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, for en administrativ myndighed inden forældelsesfristens udløb. Forældelse indtræder tidligst 1 år efter, at myndigheden har givet meddelelse om sin afgørelse. Ifølge lovens § 21, stk. 2, 2. pkt., gælder dette, uanset om fordringen gøres gældende af den, der har indbragt sagen, eller af den anden part, herunder det offentlige.

Såfremt en sådan sag inden for en i lov fastsat frist eller i øvrigt inden for rimelig tid indbringes for en højere administrativ myndighed eller for Folketingets Ombudsmand, følger det af forældelseslovens § 21, stk. 2, 3. pkt., at tillægsfristen på 1 år regnes fra ”meddelelsen om denne myndigheds afgørelse, henholdsvis Ombudsmandens udtalelse”.

Det følger af bemærkningerne til forslaget til lov nr. 522 af 6. juni 2007 om forældelse af fordringer, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 5638, at forældelseslovens § 21, stk. 2, 3. pkt., kun kan påberåbes i det omfang, ombudsmandens udtalelse kan få betydning for fordringens eksistens eller omfang, f.eks. fordi udtalelsen kan få betydning for bedømmelsen af gyldigheden af en administrativ afgørelse.

2.5.2. Justitsministeriets overvejelser

Folketingets Ombudsmand træffer ikke afgørelser, men kan afgive en udtalelse, hvori ombudsmanden kan fremsætte kritik, afgive henstillinger samt i øvrigt fremsætte sin opfattelse af en sag, jf. ombudsmandslovens § 22. Ombudsmandens udtalelser er ikke bindende for myndighederne.

Ombudsmanden er ikke forpligtet til at undersøge og afgive en udtalelse i sager, hvor betingelserne for at klage til ombudsmanden er opfyldt. Det følger således af ombudsmandslovens § 16, stk. 1, at ombudsmanden selv afgør, om en sag giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.

I praksis bliver et betydeligt antal af de sager, hvor betingelserne for at klage til ombudsmanden er opfyldt, afsluttet med henvisning til ombudsmandslovens § 16, stk. 1. Det vil ofte skyldes, at ombudsmanden vurderer, at der ikke er udsigt til, at en egentlig ombudsmandsundersøgelse vil kunne hjælpe borgeren til et bedre resultat. Ombudsmanden har også mulighed for at afvise sager med henvisning til en prioritering af ombudsmandens ressourcer.

Forældelseslovens § 21, stk. 2, 3. pkt., omhandler efter sin ordlyd den situation, hvor ombudsmanden afgiver en ”udtalelse”. Det kan på den baggrund give anledning til tvivl, om bestemmelsen tillige omfatter de sager, hvor betingelserne for at klage til ombudsmanden er opfyldt, men hvor ombudsmanden afslutter sagen med henvisning til f.eks. ombudsmandslovens § 16, stk. 1, og dermed ikke afgiver en ”udtalelse” i ombudsmandslovens forstand.

Denne usikkerhed om retstilstanden kan indebære, at en fordringshaver kan se sig nødsaget til at indbringe en sag, der er under behandling ved ombudsmanden, for domstolene med det formål at sikre sit krav. Hvis en fordringshaver indbringer en sag for domstolene, afslutter ombudsmanden efter fast praksis sin behandling af sagen. Det sker i lyset af, at ombudsmandens virksomhed efter ombudsmandslovens § 7, stk. 2, ikke omfatter domstolene.

Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke er muligt at kortlægge, i hvilket omfang denne usikkerhed om fortolkningen af forældelseslovens § 21, stk. 2, har givet anledning til, at sager indbringes for domstolene, men at det ikke kan afvises, at bestemmelsen i sin nuværende form vil kunne føre til, at sager indbringes for domstolene med det formål at afbryde forældelsesfristen, uden forudgående indbringelse for eller afventning af sagens behandling ved ombudsmanden.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget til lov nr. 522 af 6. juni 2007 om forældelse af fordringer, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 5604, at baggrunden for, at 1-årsfristen skulle gælde i sager indbragt for ombudsmanden, var, at kreditor i modsat fald uanset indbringelsen af det pågældende spørgsmål for ombudsmanden ville kunne være nødt til at anlægge retssag alene med det formål at afbryde forældelsesfristen.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der behov for at gøre det klart, at sager om fordringens eksistens eller størrelse eller sager, som er afgørende herfor, omfattes af forældelseslovens § 21, stk. 2, når der er klaget til ombudsmanden, hvor ombudsmandens behandling af sagen kan få betydning for fordringens eksistens eller omfang, og hvor betingelserne for at klage til ombudsmanden er opfyldt.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre »Ombudsmandens udtalelse« til »ombudsmandens afslutning af sagen« i forældelseslovens § 21, stk. 2, 3. pkt. Hermed tydeliggøres det, at bestemmelsen både omfatter situationer, hvor ombudsmanden gennemfører en fuld realitetsbehandling af sagen og afgiver en udtalelse, og situationer, hvor ombudsmanden afslutter sagen efter ombudsmandslovens § 16.

Bestemmelsen omfatter ikke den situation, hvor betingelserne for at klage til ombudsmanden ikke er opfyldt. Det gælder bl.a., hvis klagen er indgivet for sent, jf. ombudsmandslovens § 13, stk. 3, hvis ombudsmanden ikke er kompetent til at behandle sagen efter ombudsmandslovens § 7, eller hvis klageren ikke har udnyttet de administrative klagemuligheder, jf. ombudsmandslovens § 14.

Bestemmelsen omfatter således alene den situation, hvor der er klaget til ombudsmanden, og betingelserne herfor er opfyldt. Det forhold, at ombudsmanden behandler – eller kan behandle – en sag af egen drift, selvom den er indgivet for sent, jf. § 13, stk. 3, eller de administrative klagemuligheder

ikke er udnyttet, jf. § 14, indebærer ikke, at sagen bliver omfattet af bestemmelsen.

Tillægsfristen på 1 år regnes fra den dag, hvor ombudsmanden har givet meddelelse om sin afslutning af sagen.

Der udløses ikke en ny tillægsfrist efter bestemmelsen i de tilfælde, hvor en afsluttet sag på ny indbringes for ombudsmanden.

Bestemmelsen kan kun påberåbes i det omfang, ombudsmandens behandling af sagen kan få betydning for fordringens eksistens eller omfang, f.eks. fordi behandlingen kan få betydning for bedømmelsen af gyldigheden af en administrativ afgørelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 8, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.6. Ændringer af konkursloven

2.6.1. Ændring af reglerne om tvungent skyldnerskifte ved virksomhedsoverdragelse ved brug af ”fast track”-proceduren i forbindelse med en forebyggende rekonstruktion

2.6.1.1. Gældende ret

Konkurslovens § 9 f regulerer gennemførelsen af en rekonstruktion under en forebyggende rekonstruktion.

Konkursloven § 13 g, der finder anvendelse under en forebyggende rekonstruktion, hvis der er nedlagt et fyldestgørelsesforbud efter konkurslovens § 9 b, jf. § 9 f, stk. 2, fastsætter, at rekonstruktion i form af en virksomhedsoverdragelse under visse betingelser kan ske med rekonstruktørens tilladelse, inden der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Konkurslovens § 13 g fastsætter en ”fast track”-procedure for virksomhedsoverdragelse. Forud for indsættelsen af bestemmelsen i konkurslovens § 13 g måtte en virksomhedsoverdragelse alene ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten.

Det følger af konkurslovens § 13 g, stk. 6, der finder anvendelse under en forebyggende rekonstruktion, hvis der er nedlagt fyldestgørelsesforbud, jf. § 9 f, stk. 2, at reglerne om tvungent skyldnerskifte i konkurslovens § 14 c, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse ved gennemførelse af en ”fast track”-virksomhedsoverdragelse efter § 13 g. Ved tvungent skyldnerskifte forstås, at rekonstruktionsboet kan overdrage en aftale til en køber eller tredjemand, uden at der skal indhentes samtykke fra medkontrahenten. Dette indebærer, at hvis der i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse efter § 13 g overdrages en gensidigt bebyrdende aftale, der er videreført under den forebyggende rekonstruktionsbehandling efter konkurslovens § 12 o, til den nye virksomhedsejer, overgår skyldnerens rettigheder og forpligtelser efter aftalen til erhververen, medmindre andet følger af retsforholdets beskaffenhed. I relation til løbende ydelser – f.eks. et lejeforhold – gælder dette dog ikke medkontrahentens krav på vederlag – f.eks. husleje – for tiden inden rekonstruktionsbehandlingens indledning, jf. hertil konkurslovens § 14 c, stk. 2, 2. pkt., idet medkontrahentens eventuelle krav på depositum dog skal opfyldes af erhververen. Arbejdsaftaler med ansatte er, jf. konkurslovens § 14 c, stk. 3, ikke omfattet af det tvungne skyldnerskifte, idet lov om lønmodtageres retsstilling regulerer sådanne aftaler.

Hvis virksomhedsoverdragelsen under en forebyggende rekonstruktion ikke sker som led i en ”fast track”-procedure, men derimod sker efter et vedtaget og stadfæstet rekonstruktionsforslag, jf. konkurslovens § 9 g, stk. 1, er der ikke hjemmel til at foretage et tvungent skyldnerskifte, idet det fremgår eksplicit af § 9 g, stk. 1, at det alene er § 14 c, stk. 1, der finder anvendelse i sådanne tilfælde. Hvis virksomhedsoverdragelsen under en forebyggende rekonstruktion således sker som led i et vedtaget og stadfæstet rekonstruktionsforslag, vil skyldnerskifte vedrørende aftaler, der overdrages til køberen (dvs. tredjemand) som led i sådan virksomhedsoverdragelse, alene kunne ske, i det omfang skyldneren forud for den forebyggende rekonstruktion havde adgang hertil efter obligationsrettens regler. Retsstillingen efter konkurslovens § 9 g, stk. 1, svarer dermed til retsstillingen under konkurs, hvor et konkursbo heller ikke har en videregående adgang til skyldnerskifte

end den, som skyldneren havde inden konkursen. Det følger af bemærkningerne til konkurslovens § 9 g, stk. 1, at det ville være for vidtgående, hvis der var adgang til tvungent skyldnerkifte som led i en virksomhedsoverdragelse under en forebyggende rekonstruktion, når det ikke vides, om skyldneren er insolvent eller kun har sandsynlighed herfor jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 181 som fremsat, side 163.

2.6.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er blevet opmærksom på, at som retstillingen er i dag, har skyldneren under en forebyggende rekonstruktionsbehandling en mere vidtgående adgang til at foretage tvungent skyldnerskifte ved en ”fast track”-virksomhedsoverdragelse efter konkurslovens § 13 g, end hvis virksomhedsoverdragelsen under den forebyggende rekonstruktionsbehandling, jf. konkurslovens § 9 g, stk. 1, sker efter et vedtaget og stadfæstet rekonstruktionsforslag.

Ligesom det blev anset for vidtgående under en forebyggende rekonstruktion at give skyldneren adgang til at foretage tvungent skyldnerskifte i relation til en virksomhedsoverdragelse, der sker efter et vedtaget og stadfæstet rekonstruktionsforslag, jf. konkurslovens § 9 g, stk. 1, da det ikke vides, om skyldneren er insolvent eller kun har sandsynlighed herfor, finder Justitsministeriet, at det samme gør sig gældende i relation til en virksomhedsoverdragelse, der sker efter ”fast track”-proceduren i konkurslovens § 13 g.

2.6.1.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning indebærer, at reglerne om tvungent skyldnerskifte i konkurslovens § 14 c, stk. 2-3, ikke vil finde anvendelse i forbindelse med en ”fast track”-virksomhedsoverdragelse, der efter konkurslovens § 13 g foretages under en forebyggende rekonstruktion.

Hermed sidestilles retsstillingen for tvungent skyldnerkifte i forbindelse med virksomhedsoverdragelse under en forebyggende rekonstruktion, hvor ”fast track”-proceduren har været anvendt, med situationen hvor den ikke har været anvendt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 7, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.6.2. Frist for virksomhedsoverdragelse i forbindelse med en forebyggende rekonstruktion, hvis ”fast track”-proceduren anvendes

2.6.2.1. Gældende ret

Konkurslovens § 9 f regulerer gennemførelsen af en rekonstruktion under en forebyggende rekonstruktion.

Konkurslovens § 13 g, der finder anvendelse under en forebyggende rekonstruktion, hvis der er nedlagt et fyldestgørelsesforbud efter konkurslovens § 9 b, jf. § 9 f, stk. 2, fastsætter, at rekonstruktion i form af en virksomhedsoverdragelse under visse betingelser kan ske med rekonstruktørens tilladelse, inden der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Under en rekonstruktion, der behandles efter reglerne i konkurslovens afsnit IB, gælder adgangen til at foretage virksomhedsoverdragelse i medfør af ”fast track”-proceduren efter konkurslovens § 13 g alene, indtil der er vedtaget en rekonstruktionsplan, jf. § 13 g, stk. 1. Rekonstruktionsplanen vil under en rekonstruktion, der behandles efter konkurslovens afsnit IB blive vedtaget efter afstemning blandt fordringshaverne, jf. konkurslovens § 11 e, stk. 2, på det møde, der efter konkurslovens § 11 a, stk. 2, skal afholdes senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlingsindledningen, idet rekonstruktøren dog kan anmode om at få udsat 4-ugersmødet, jf. konkurslovens § 11 e, stk. 5.

Under en forebyggende rekonstruktion, der behandles efter reglerne i konkurslovens afsnit IA, skal rekonstruktionsplanen ikke vedtages ved afstemning blandt fordringshaverne på det møde, der efter konkurslovens § 9 c, stk. 1, skal afholdes senest fire uger efter, at der under en forebyggende rekonstruktion er nedlagt fyldestgørelsesforbud.

2.6.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Da der under en forebyggende rekonstruktion – i modsætning til under en rekonstruktion, der behandles efter reglerne i konkurslovens afsnit IB – ikke skal vedtages en rekonstruktionsplan, kan det give anledning til tvivl, hvor længe en skyldner under en forebyggende rekonstruktion efter bestemmelsen i konkurslovens § 9 f, stk. 2, har adgang til at foretage en virksomheds-overdragelse efter ”fast track”-proceduren i konkurslovens § 13 g, som henviser til, at virksomhedsoverdragelsen skal ske, inden der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Det har ikke været hensigten, at en skyldner under en forebyggende rekonstruktionsbehandling, når der er truffet bestemmelse om fyldestgørelsesforbud, jf. § 9 c, stk. 1, skulle have en videre tidsmæssig adgang til at foretage virksomhedsoverdragelse efter ”fast track”-proceduren i konkurslovens § 13 g, end skyldneren ville have under en rekonstruktionsbehandling, der behandles efter konkurslovens afsnit IB, hvor adgangen til at foretage ”fast track”-virksomhedsoverdragelse ophører ved vedtagelsen af rekonstruktionsforslaget på 4-ugers mødet.

På den baggrund finder Justitsministeriet det rigtigst udtrykkeligt at regulere, hvornår en ”fast track”-virksomhedsoverdragelse efter konkurslovens § 13 g, jf. § 9 f, stk. 1, senest skal være sket i relation til en forebyggende rekonstruktionsbehandling.

2.6.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at fastsætte regler om en frist for en ”fast track”-virksomhedsoverdragelse i forbindelse med en forebyggende rekonstruktion.

Ændringen vil indebære, at en ”fast track”-virksomhedsoverdragelse efter konkurslovens § 13 g i relation til en forebyggende rekonstruktion vil skulle foretages senest inden afholdelsen af mødet med fordringshaverne efter konkurslovens § 9 c, stk. 1, der skal afholdes senest 4 uger efter, at der er nedlagt fyldestgørelsesforbud, jf. § 9 c, stk. 1, 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 7, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.6.3. Ændring om løbende ydelser i relation til en finansiel leasingaftale i tilfælde af, at der anvendes en tvangsakkord under rekonstruktion

2.6.3.1. Gældende ret

Konkurslovens § 10 a regulerer indholdet af en tvangsakkord under en rekonstruktionsbehandling, der behandles efter reglerne i konkurslovens afsnit IB. Bestemmelsen finder tillige anvendelse under en forebyggende rekonstruktion, jf. konkurslovens § 9 f, stk. 1.

Det følger af konkurslovens § 10 a, stk. 1, at en tvangsakkord kan gå ud på procentvis nedsættelse eller bortfald af fordringer mod skyldneren eller på betalingsudsættelse. Tvangsakkorden kan betinges af, at skyldnerens formue eller en del heraf fordeles mellem fordringshaverne.

En tvangsakkord omfatter ikke de fordringer, der er nævnt i konkurslovens § 10 a, stk. 2, som derfor skal dækkes fuldt ud, ligesom det kan bestemmes i akkorden, at småfordringer ikke omfattes af akkorden, hvorefter sådanne fordringer ligeledes skal dækkes fuldt ud, jf. § 10 a, stk. 4, 2. pkt.

De fordringer, der er omfattet af konkurslovens § 10 a, stk. 3, vil blive omfattet af tvangsakkorden, idet skyldneren dog skal træffe et valg mellem tre forskellige grupper af fordringer. En tvangsakkord kan således alene omfatte én af følgende grupper: 1) fordringer, der i tilfælde af konkurs omfattes af konkurslovens § 97 eller § 98, nr. 2, bortset fra krav på konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab, 2) fordringer, der i henhold til aftale står tilbage for de øvrige fordringshavere i tilfælde af skyldnerens konkurs, medmindre det fremgår af aftalen, at aftalen ikke gælder i tilfælde af skyldnerens rekonstruktion, og 3) krav på konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab, jf. konkurslovens § 10 a, stk. 3. Når der er valgt en gruppe, bortfalder de lavere grupper, jf. konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 4. Hvis skyldneren således f.eks. har valgt, at tvangsakkorden skal omfatte de fordringer, der er omfattet af konkurslovens § 10 a, stk.

3, nr. 1, vil de øvrige fordringer – dvs. fordringerne i konkurslovens § 10 a, stk. 3, nr. 2-3 – bortfalde ved tvangsakkorden.

Konkurslovens § 10 a, stk. 5, regulerer, hvilke fordringer der bortfalder ved tvangsakkorden.

Efter konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3, medfører tvangsakkorden bortfald af krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anvise en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter rekonstruktionsbehandlingsindledningen, og som ikke omfattes af konkurslovens § 94, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag.

Det fremgår af bemærkningerne til konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3, at ydelser, der udspringer af en leasingaftale, svarer til renter efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen, hvorfor ydelserne ikke skal kunne gøres gældende, i det omfang aftalen ikke er videreført, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 181 som fremsat, s. 170.

Det følger modsætningsvis af konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3, at andre krav fra leasingselskabet, der udspringer af leasingaftalen – f.eks. ydelser, der kan karakteriseres som afdrag og andre ikke-løbende ydelser som omkostninger ved tilbagetagelse og erstatningskrav for beskadigelse – derimod ikke vil bortfalde ved tvangsakkorden efter bestemmelsen i konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3. Det er fordringshaveren, der skal godtgøre, at en ydelse må sidestilles med et afdrag, hvis fordringshaverens krav ikke skal være omfattet af konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3. Sådanne andre krav, vil dog kunne være omfattet af akkorden, i det omfang skyldneren efter bestemmelsen i konkurslovens § 10 a, stk. 3, nr. 1, vælger at lade fordringer, der i tilfælde af konkurs omfattes af § 97 eller § 98, nr. 2, bortset fra krav på konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab, være omfattet af akkorden.

2.6.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder det rigtigst, at de krav, der er omfattet af § 10 a, stk. 5, nr. 3, alene bør bortfalde ved akkorden, hvis de øvrige dele af leasingaftalen omfattes af akkorden. Justitsministeriet lægger i den forbindelse vægt på, at de krav, der er omfattet af konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3, kan sidestilles med renter, og renter bortfalder alene efter § 10 a, stk. 5, nr. 2, når der er tale om krav på renter for tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning af de fordringer, der er omfattet af tvangsakkorden.

2.6.3.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås en ændring i bestemmelsen i konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3, således, at de krav, der er omfattet af konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3, alene bortfalder, hvis de øvrige dele af leasingaftalen omfattes af tvangsakkorden.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 7, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.6.4. Ændring af reglerne om nærtståendes stemmeret

2.6.4.1. Gældende ret

Konkurslovens § 11 e omhandler mødet med fordringshaverne, som i forbindelse med en rekonstruktionsbehandling skal afholdes senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlings indledning, jf. hertil konkurslovens § 11 a, stk. 2. På mødet drøftes rekonstruktørens rekonstruktionsplan, og det vil være muligt at fremsætte ændringsforslag til denne.

Konkurslovens § 11 e, stk. 2, omhandler afstemningen om rekonstruktionsplanen og eventuelle ændringsforslag, der skal finde sted på mødet. Det følger af § 11 e, stk. 2, 1. pkt., at rekonstruktionsplanen er vedtaget, medmindre et flertal af fordringshavere stemmer imod, og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. Ændringsforslag til forslaget til rekonstruktionsplanen er vedtaget, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer for, og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret, jf. 2. pkt.

Konkurslovens § 11 e, stk. 5, omhandler muligheden for at udsætte mødet. Det følger af § 11 e, stk. 5, 3. pkt., at udsættelse af mødet ikke kan ske, hvis et flertal af fordringshavere stemmer imod, og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af de samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret.

Konkurslovens § 11 e, stk. 6, omhandler muligheden for på mødet at bestemme, at der skal ske beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand i de tilfælde, hvor en sådan ikke allerede er beskikket forud for mødet. Det følger af § 11 e, stk. 6, 1. pkt., at rekonstruktøren eller fordringshavere, der repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret, efter vedtagelsen af rekonstruktionsplanen kan anmode om, at skifteretten beskikker en regnskabskyndig tillidsmand, hvis der ikke allerede er beskikket en sådan.

Det følger af bestemmelserne i konkurslovens § 11 e, stk. 2, 3. pkt., stk. 5, 4. pkt., og stk. 6, 2. pkt., at reglerne i konkurslovens § 13 d, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse ved afstemninger, der foretages på mødet efter konkurslovens § 11 e. Konkurslovens § 13 d indeholder en række stemmeregler, som bl.a. fastslår, hvornår en fordring har stemmeret, samt hvilke fordringer, der ikke har stemmeret.

Ved lov nr. 896 af 21. juni 2022 om ændring af konkursloven (Indførelse af regler om forebyggende rekonstruktion og revision af reglerne om rekonstruktion og gældssanering, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet) blev bestemmelsen i konkurslovens § 13 d nyaffattet. Bestemmelsen i den daværende § 13 d, stk. 3, som fastslog, at fordringer, der tilhører skyldnerens nærtstående, ikke har stemmeret, blev som følge af nyaffattelsen rykket til § 13 d, stk. 4, men der blev ved en fejl ikke foretaget en konsekvensrettelse af henvisningen i § 11 e. Da den nugældende bestemmelse i § 11 e ikke henviser til § 13 d, stk. 4, er dette blevet fortolket således i praksis, at nærtstående i dag har stemmeret.

2.6.4.2. Justitsministeriets overvejelser

Den manglende henvisning til konkurslovens § 13 d, stk. 4, i § 11 e beror på en fejl i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslag nr. 181 som fremsat den 27. april 2022 om ændring af konkursloven (Indførelse af regler om forebyggende rekonstruktion, revision af reglerne om rekonstruktion og gældssanering, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet).

Herefter, og da bestemmelsen i praksis er blevet fortolket således, at nærtstående har stemmeret i forbindelse med afstemningen om rekonstruktionsplanen, hvilket ikke var hensigten i forbindelse med nyaffattelsen af § 13 d, finder Justitsministeriet det rigtigst at udbedre fejlen.

2.6.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at rette henvisningerne i konkurslovens § 11 e, stk. 2, 3. pkt., stk. 5, 4. pkt., og stk. 6, 2. pkt., således at nærtstående fremadrettet ikke vil have stemmeret i forbindelse med afstemningen om rekonstruktionsplanen.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

2.6.5. Sidestilling af successive og løbende ydelser i forbindelse med virksomhedsoverdragelse under rekonstruktion

2.6.5.1. Gældende ret

Konkurslovens § 14 c omhandler retsvirkningerne af en virksomhedsoverdragelse, der gennemføres på grundlag af et stadfæstet rekonstruktionsforslag.

Konkurslovens § 14 c, stk. 2, angår skyldnerens gensidigt bebyrdende aftaler.

Efter konkurslovens § 14 c, stk. 2, 1. pkt., vil en gensidigt bebyrdende aftale, der er videreført under rekonstruktionsbehandlingen efter bestemmelsen i konkurslovens § 12 o, dvs. med rekonstruktørens samtykke, og som overdrages som led i en virksomhedsoverdragelse, medføre et tvungent skyld-

nerskifte for skyldnerens medkontrahent. Ved tvungent skyldnerskifte forstås, at rekonstruktionsboet kan overdrage en gensidigt bebyrdende aftale til en køber eller tredjemand, uden at der skal indhentes samtykke fra medkontrahenten, hvorved bestemmelsen fastsætter en lovbestemt undtagelse fra det obligationsretlige udgangspunkt om, at skyldnerskifte kræver samtykke fra kreditor. Bestemmelsen skal ses i lyset af, at formålet med en rekonstruktion i form af virksomhedsoverdragelse primært er at sikre virksomhedens overlevelse til gavn for samfundet, der bevarer arbejdspladser og produktion, hvorfor fordringshaverne som udgangspunkt må tåle et tvungent skyldnerskifte.

I relation til løbende ydelser – f.eks. et lejeforhold – gælder dette dog ikke medkontrahentens krav på vederlag – f.eks. husleje – for tiden inden rekonstruktionsbehandlings indledning, jf. hertil konkurslovens § 14 c, stk. 2, 2. pkt., idet medkontrahentens eventuelle krav på depositum dog skal opfyldes af erhververen. Dette indebærer, at hvor medkontrahenten har et krav mod skyldneren på et vederlag, der angår tiden før rekonstruktionsbehandlings indledning, vil medkontrahentens krav mod skyldneren ikke blive overført til den nye erhverver af virksomheden i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse. Erhververen skal med andre ord f.eks. kun betale leje af et lejemål for tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning, men ikke eventuelle restancer for tiden før dette tidspunkt.

Bestemmelserne i konkurslovens § 14 c, stk. 2-3, finder tillige anvendelse i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse efter ”fast track”-proceduren i konkurslovens § 13 g, jf. § 13 g, stk. 6.

Ved lov nr. 896 af 21. juni 2022 om ændring af konkursloven (Indførelse af regler om forebyggende rekonstruktion og revision af reglerne om rekonstruktion og gældssanering, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet) blev der indsat en ny bestemmelse i konkurslovens § 12 p, stk. 3, omhandlende successive ydelser. Det fremgår af bemærkningerne til konkurslovens § 12 p, stk. 2, at en successiv ydelse er karakteriseret ved,

at ydelsen kan stå alene, i modsætning til delleverancer, som ikke kan stå alene, jf. Folketingstidende 2021-22, Tillæg A, L 181 som fremsat, s. 158.

Det følger af konkurslovens § 12 p, stk. 3, at hvor en successiv ydelse er videreført efter § 12 o, omfattes af § 94 i konkursordningen alene den del af medkontrahentens krav, der vedrører ydelser præsteret under rekonstruktionsbehandlingen efter rekonstruktionsbehandlingsindledningen. Konkurslovens § 94 omfatter bl.a. anden gæld, som skyldneren efter fristdagen har pådraget sig med samtykke af en rekonstruktør, der er beskikket af skifteretten, jf. § 94, nr. 2. Det vil således alene være den del af medkontrahentens krav, der vedrører successive ydelser præsteret efter rekonstruktionsbehandlingsindledningen, der opnår § 94-status, hvorimod krav før rekonstruktionsbehandlingsindledningen ikke omfattes af § 94.

2.6.5.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder det mest hensigtsmæssigt, at gensidigt bebyrdende aftaler, hvor den ydelse der leveres er successiv, bør behandles på samme måde, som aftaler om løbende ydelser.

2.6.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre konkurslovens § 14 c, stk. 2, 2. pkt., således, at gensidigt bebyrdende aftaler, hvor den ydelse der leveres er successiv, fremadrettet behandles på samme måde, som aftaler om løbende ydelser.

Den foreslåede ændring vil medføre, at erhververen ved overtagelse af en aftale om successive ydelser som led i en virksomhedsoverdragelse ikke overtager skyldnerens forpligtelse til at betale eventuelle vederlagsrestancer for tiden inden rekonstruktionsbehandlingsindledningen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 7, nr. 5, og bemærkninger hertil.

3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne

[Den foreslåede ordning i lovforslagets § 1, nr. 2, indebærer behandling af visse personoplysninger. Skifteportalen vil således blive etableret og drevet

mv. i overensstemmelse med og under iagttagelse af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Ved den foreslåede etablering af terminaladgang i lovforslagets § 5 er der etableret de fornødne sikkerhedsforanstaltninger jf. databeskyttelseslovens § 11. Ligeledes sikres det, at der efter databeskyttelsesforordningens art. 32, litra b (d), kun etableres adgang til de oplysninger, som er nødvendige for Familieretshusets arbejde, og i form af politik, procedurer og test. Ydermere kan det endvidere begrænses, hvilke medarbejdere hos Familieretshuset, der har terminaladgang, i form af adgangskontrol, som sikrer efterlevelse af databeskyttelsesforordningens art. 25, og som er begrænset til de medarbejdere hos Familieretshuset, der til daglig arbejder i værgemålsager.]

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets § 1, nr. 2, § 2, nr. 2, og § 3, nr. 2, om brug af domstolenes digitale sagsportal til behandlingen af tvangsopløsningssager forudsætter afholdelse af udgifter for staten til etablering og drift af domstolenes skifteportal.

Skifteportalen er et delelement i indførelsen af nye it-løsninger til understøttelse af sagsbehandlingen i straffe- og skiftesager ved domstolene. Domstolsstyrelsen har i 2021 igangsat udviklingen af et it-projekt til domstolenes behandling af straffe- og skiftesager for i alt 604,6 mio. kr. ekskl. renter og inkl. risikopulje (2021-pl), jf. Folketingstidende 2021-22, E, aktstykke nr. 26.

Etablering af skifteportalen vil endvidere have visse implementeringskonsekvenser for domstolene, idet overgangen til anvendelsen af skifteportalen indebærer en omlægning af arbejdsgangene i tvangsopløsningssager og tilpasning af skifteretternes, landsretternes og Højesterets betjening af og kommunikation med borgere og virksomheder. Den foreslåede ordning

medfører således, at en række af de administrative opgaver, der i dag ligger hos skifteretten, bortfalder som følge af digitaliseringen af processerne. Samlet set vurderes forslaget at medføre en bedre og mere effektiv behandling af tvangsopløsningssager ved domstolene, jf. ligeledes Folketingstidende 2021-22, E, aktstykke nr. 26.

Der forventes derudover at være implementeringskonsekvenser for Erhvervsstyrelsen, der vil indebære udvikling og drift af det system, der via API-tilslutning (en såkaldt ”system-til-system-løsning”) kan sende anmodninger om tvangsopløsning digitalt til skifteretten samt modtage meddelelser fra skifteretten. Erhvervsministeriet har opgjort, at lovforslaget vil medføre økonomiske konsekvenser for staten på 1,8 mio. kr. i 2023, 0,6 mio. kr. årligt i 2024 og 2025, og 0,5 mio. kr. årligt fra 2026 og frem.

Skatteministeriet har opgjort implementeringskonsekvenser for skatteforvaltningen, som vil indebære omkostninger, der varigt vil udgøre 2,2 mio. kr. årligt fra 2024 og frem.

Der vil endvidere være implementerings- og driftsomkostninger hos øvrige offentlige myndigheder, der måtte vælge at etablere en API-tilslutning.

De foreslåede ændringer af dødsboskifteloven (lovforslagets § 4) vurderes at kunne få mindre negative administrative konsekvenser for skifteretterne i tilfælde, hvor der f.eks. sker IT-nedbrud og sager eller anmeldelser skal håndteres manuelt. Eventuelle udgifter i disse tilfælde afholdes inden for Domstolsstyrelsens ramme

Lovforslagets § 5 om ændring af værgemålsloven vurderes at medføre positive implementeringskonsekvenser på grund af en hurtigere og smidigere arbejdsgang for Familieretshuset som følge af etableringen af terminaladgang til økonomiske oplysninger i udvalgte sagstyper. Endvidere vil Skattestyrelsen modtage færre anmodninger om oplysninger fra Familieretshuset.

Lovforslagets § 5 forventes samtidig at have negative økonomiske konsekvenser for Familieretshuset i form af en udgift på 50.000 kr. til arbejdet med at forberede terminaladgangen.

Lovforslaget vurderes herudover ikke at have økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4.1. Principper for digitaliseringsklar lovgivning

Lovforslaget er overvejet i forhold til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

For så vidt angår lovforslagets §§ 1-3 er det i overensstemmelse med princip 2 om digital kommunikation, at der indføres en obligatorisk digital selvbetjeningsløsning, og at der tilbydes et ikke-digitalt alternativ for de borgere, som måtte have behov for dette. Denne del af lovforslaget vurderes også at være i overensstemmelse med princip 3 om mulighed for automatisk sagsbehandling, da den nye skifteportal vil kunne lette sagsbehandlingen ved, at henvendelser registreres efter samme digitale model. Denne del af lovforslaget vurderes endvidere at være i overensstemmelse med princip 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur, herunder MitID.

For så vidt angår de foreslåede ændringer af dødsboskifteloven (lovforslagets § 4) er det i overensstemmelse med princip nr. 1 om enkle og klare regler, at det vil fremgå af loven, hvilke reaktionsmuligheder skifteretten har i tilfælde af nedbrud på domstolens egne eller tilknyttede it-systemer. Denne del af lovforslaget vurderes på den måde at skabe klarhed om den enkeltes ret. Det er i overensstemmelse med princip nr. 4 om bl.a. ensartede begreber, at sprogbrugen i dødsboskiftelovens § 10 a, stk. 5, bringes i overensstemmelse med den almindelige formulering af undtagelsesmuligheder fra digitale løsninger. De øvrige principper vurderes ikke at være relevante i relation til de foreslåede ændringer af dødsboskifteloven.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke i øvrigt at være af relevans for lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslagets §§ 1-3 vil have negative administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet lovforslaget indebærer en begrænsning i virksomheders, herunder likvidators, mulighed for at vælge, hvordan de henvender sig til skifteretten i tvangsopløsningssager.

Et stort antal virksomheder anvender allerede i dag digital selvbetjening. Digital selvbetjening indebærer en lettere og mere fleksibel betjening for de virksomheder, der allerede har digitale kompetencer. Den foreslåede skifteportal vil give virksomheder mulighed for at oplyse skifteretten om eventuelle krav i eller tilgodehavende hos et selskab under tvangsopløsning på to måder. Det kan ske enten via en visuel brugergrænseflade, hvor kreditorer, debitorer mv. manuelt skal indtaste oplysninger i foruddefinerede felter, eller via en API-tilslutning (en såkaldt ”system-til-system-løsning”). Tilsvarende vil likvidator kunne tilgå sagerne via en visuel brugergrænseflade eller via API-tilslutning. Størstedelen af virksomhederne vurderes derfor at kunne anvende skifteportalen uden nævneværdige udfordringer.

Det forudsættes, at retten i fornødent omfang vil bistå de virksomheder, der ikke jævnligt anvender it. De vil således som hidtil kunne få den fornødne vejledning og service fra retterne. Det må dog forventes, at visse virksomheder i en overgangsperiode vil skulle bruge tid og ressourcer på at indrette sig på de nye sagsgange.

Erhvervsstyrelsen vurderer, at der også vil være administrative negative konsekvenser bestående i, at Domstolsstyrelsen i medfør af forslaget i selskabslovens § 229 a, stk. 8, (lovforslagets § 1, nr. 2) bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om anvendelsen af skifteportalen, herunder hvilken information henvendelser til skifteportalen skal indeholde samt på hvil-

ken måde disse informationer skal afgives. Det forventes, at en række virksomheder, herunder navnlig advokatvirksomheder, vil implementere en API-integration til skifteportalen. Det forventes også, at der for erhvervslivet vil være omstillingsomkostninger forbundet med anvendelsen af alternativet til API-løsningen – brugergrænsefladen.

Erhvervsstyrelsen vurderer, at omstillingsomkostninger samt de løbende omkostninger vil være af begrænset karakter henset til markedets størrelse, implementeringsomkostninger og løbende omkostninger for anvendelse af API-integration til skifteportalen. Erhvervsstyrelsen vurderer samlet, at lovforslagets bemyndigelsesbestemmelse vil medføre administrative konsekvenser af økonomisk værdi på under 4 mio. kr. De er derfor ikke kvantificeret yderligere.

Der vil være økonomiske konsekvenser i form af implementerings- og driftsomkostninger for de dele af erhvervslivet, herunder likvidatorer, der måtte vælge at etablere en system-til-system-løsning (et API).

De foreslåede ændringer af dødsboskifteloven (lovforslagets § 4) vurderes at kunne få mindre administrative konsekvenser, idet en beslutning om ikke at anvende domstolenes skifteportal indebærer, at der skal indarbejdes og tilpasses andre digitale eller manuelle arbejdsgange hos skifteretternes brugere, der kan håndtere og garantere skifteretternes betjening af og kommunikation med brugerne i sager om skifte af dødsboer. Overordnet vurderes denne del af lovforslaget dog at have positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v., da forslaget sikrer den fortsatte behandling af dødsboskiftesager i tilfælde, hvor domstolenes skifteportal måtte være utilgængelig eller uhensigtsmæssig at bruge.

Lovforslagets § 6, nr. 1, om juridiske bachelor- eller kandidateksamener fra Det Forenede Kongerige vurderes at have begrænsede positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet der alt andet lige vil være tale om, at flere kan virke som advokatfuldmægtig i danske virksomheder.

Lovforslaget vurderes herudover ikke at have administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets §§ 1-3 vil have begrænsede negative administrative konsekvenser for borgerne, idet denne del af lovforslaget indebærer en begrænsning i borgernes mulighed for at vælge, hvordan de henvender sig til skifteretten i tvangsopløsningssager. En stor del af borgerne anvender allerede i dag digital selvbetjening. Digital selvbetjening indebærer en lettere og mere fleksibel borgerbetjening for de borgere, der har digitale kompetencer. De borgere, der ikke jævnligt anvender it, vil få hjælp og vil således som hidtil få den fornødne vejledning og service fra retterne.

Lovforslagets § 4 vurderes at have positive administrative konsekvenser for borgerne, da den understøtter en bedre og mere effektiv behandling af sager om skifte af dødsboer ved skifteretterne. Lovforslaget sikrer digital eller manuel behandling af sager om skifte af dødsboer i helt særlige situationer, hvor digital behandling på domstolens skifteportal ikke er mulig.

Lovforslagets § 5 om ændring af værgemålsloven vurderes at medføre positive administrative konsekvenser for borgerne, idet der vil være færre oplysninger, borgerne selv skal indsamle og indsende som følge af etableringen af terminaladgang til økonomiske oplysninger i udvalgte sagstyper

Lovforslaget vurderes herudover ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Det følger af det EU-retlige effektivitetsprincip, at nationale regler ikke i praksis må gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve rettigheder, der følger af EU-retten. Det betyder, at EU-/EØS-borgere og -virksomheder ikke kan pålægges obligatorisk selvbetjening, før den teknologiske udvikling muliggør dette.

Der vil således ikke kunne stilles krav om anvendelse af digital signatur som eksempelvis MitID, hvis en EU-/EØS-borger ikke kan få MitID eller anden relevant digital signatur. Der vil ligeledes ikke kunne stilles krav om anvendelse af skifteportalen, hvis en borger eller virksomhed fra et andet EU-/EØS-land i praksis ikke vil kunne anvende skifteportalen.

Lovforslaget overholder det EU-retlige effektivitetsprincip, idet den foreslåede undtagelsesordning beskrevet i afsnit 2.1.3 sikrer, at der kan ske undtagelse fra anvendelsen af skifteportalen, hvis særlige forhold taler herfor. [X].

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslagets § 8 har i perioden fra den 7. juli 2022 til den 18. august 2022 tidligere været i høring hos en række myndigheder og organisationer.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 28. juni 2023 til den 9. august 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Østre Landsret, Vestre Landsret, Grønlands Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Retten i Grønland, Advokatrådet, Advokatnævnet, Ankenævnet for Forsikring, Ankenævnet for Patienterstatningen, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ASE Association of Danish Intellectual Property Attorneys, ATP, Auktionslederforeningen, BDO Statsautoriseret Revisionsaktieselskab, Beskæftigelsesrådet, BL – Danmarks Almene Boli-

UDKAST

ger, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Business Danmark, Bygherreforeningen, Børsmæglerforening Danmark, Centralorganisationernes Fællesudvalg, CEPOS, Cevea, Copenhagen Business School (CBS), Dansk Arbejdsgiverforening, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Automobilforhandler Forening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Danmarks Jurist- og Økonomforbund (DJØF), Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Detail, Dansk Ejendoms kredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Gallerisammenslutning, Dansk Industri, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Told og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Arveretsadvokater, Danske Bedemænd, Danske Dødsboadvokater, Danske FAMILIEadvokater, Danske Guldsmede og Urmagere, Danske Inkassoadvokater, Danske Insolvensadvokater, Danske Patienter, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Speditører, Datatilsynet, Den Danske Akkrediteringsfond, Den Danske Aktuarforening, Den Danske, Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Europæiske Centralbank (ECB), Det Danske Advokatsamfund, Det Faglige Hus, Det Kriminalpræventive Råd, Digitaliseringsstyrelsen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Djøf, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsförening, Domstolsstyrelsen, EjendomDanmark, Eksportkreditfonden, Erhvervslejernes Landsorganisation, Erhvervsministeriet, Erhvervsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Faglige Seniorer, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansforeningen/CFA Society Denmark, Finansiell Stabilitet A/S, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA – Fag og Arbejde, Folketingets Ombudsmand, Forbrugerklagenævnet, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske Motorejere, Foreningen af Familieretsadvokater, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Faste Værger i Danmark, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen i Danmark, Forsikringsmæglernes Brancheforening, Forsvarerforeningen i Grønland,

UDKAST

FRIE, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Garantifonden for indskydere og investorer, Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere, Grundejernes Landsorganisation Grønlands Politiforening, Grønlands Selvstyre, Grønlandske Advokater, Handelshøjskolen – Aarhus Universitet, HK Danmark, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HORESTA, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, International Transport Danmark, InvesteringsForeningsRådet, ISOBRO, IT-Branchen, IT-Politisk Forening, Justitia, KL, KMD, Kraka, Kommunale tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kooperationen – Den Kooperative Arbejdsgiver- og Interesseorganisation i Danmark, Kredsdommerforeningen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Retshjælp, Københavns Universitet (Juridisk Fakultet), Landbrug og Fødevarer, Landsdækkende Banker, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsforsvareren for Grønland, Landsskatteretten, LD Fonde, Lederne, Lejernes Landsorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Garantifond, Mødrehjælpen, Nasdaq Copenhagen A/S, Patienterstatningen, Patientforeningen, Pengeinstitutankenævnet, Pension Danmark, Politidirektørforeningen, Politiforbundet i Danmark, Politimesteren i Grønland, Procesbevillingsnævnet, PROSA, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigspolitiet, Rådet for Digital Sikkerhed, Skatteankestyrelsen, Skatteministeriet, SMVdanmark, Social- og Ældreministeriet, SRF Skattefaglig Forening, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Tekniq Arbejdsgiverne, Udbetaling Danmark, Voldgiftinstituttet, Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed, VP Securities A/S, Western Union, Ældre Sagen, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Retshjælp, Aarhus Universitet (Juridisk Institut), 3F Fagligt Fælles Forbund.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	<p>Lovforslagets §§ 1-3 forudsætter afholdelse af udgifter til etablering og drift af skifteportalen. Der er afsat midler til forslaget, jf. pkt. 4 ovenfor. Forslaget forudsætter endvidere afholdelse af udviklings- og driftsomkostninger for Erhvervsstyrelsen, skatteforvaltningen og eventuelt andre offentlige myndigheder. Se pkt. 4 ovenfor.</p> <p>De foreslåede ændringer af dødsbo-skifteloven (lovforslagets § 4) vurderes at kunne få mindre negative konsekvenser, som afholdes inden for Domstolsstyrelsens ramme.</p> <p>Lovforslagets § 5 forventes at medføre merudgifter for Familieretshuset på 50.000 kr.</p>
Implemente- ringskonsekven- ser for stat, kom- muner og regio- ner	Lovforslagets §§ 1-3 vurderes at medføre en bedre og mere effektiv behandling af tvangsopløsningssager ved domstolene.	Lovforslagets §§ 1-3 vil have visse implementeringskonsekvenser for domstolene, idet overgangen til digital kommunikation indebærer en omlægning af arbejdsgangene i tvangsopløsningssager og tilpasning af

UDKAST

	<p>Lovforslaget § 5 vurderes at medføre positive implementeringskonsekvenser på grund af en hurtigere og smidigere arbejdsgang for Familieretshuset som følge af etableringen af terminaladgang til økonomiske oplysninger i udvalgte sagstyper. Endvidere vil Skattestyrelsen modtage færre anmodninger om oplysninger fra Familieretshuset.</p>	<p>skifterettens betjening af og kommunikation med borgere og virksomheder.</p> <p>De foreslåede ændringer af dødsbo-skifteloven (lovforslagets § 4) vurderes at kunne få mindre, negative administrative konsekvenser.</p>
<p>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Ingen</p>	<p>Lovforslagets §§ 1-3 forudsætter afholdelse af udviklings- og driftsomkostninger for de dele af erhvervslivet, og herunder likvidatorer, der måtte vælge at etablere en systemtilslutning (en API-tilslutning). Se pkt. 5 ovenfor.</p>
<p>Administrative konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Lovforslagets §§ 1-3 om en digital selvbetjening indebærer en lettere og mere fleksibel betjening for de virksomheder, der har digitale kompetencer.</p> <p>Lovforslagets § 6, nr. 1, om juridiske bachelor- eller kandidateksamener fra Det Forenede Kongerige vurderes at have begrænsede positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet der altså andet lige vil være tale om, at flere kan virke som advokatfuldmægtig i danske virksomheder.</p>	<p>Lovforslagets §§ 1-3 indebærer en begrænsning i virksomhedernes mulighed for at vælge, hvordan de henvender sig til skifteretten. Det må forventes, at visse virksomheder i en overgangsperiode skal bruge tid på at indrette sig på de nye sagsgange.</p> <p>De foreslåede ændringer af dødsbo-skifteloven (lovforslagets § 4) vurderes at kunne få mindre, negative administrative konsekvenser for erhvervslivet.</p>

UDKAST

Administrative konsekvenser for borgerne	<p>Lovforslagets §§ 1-3 om en digital selvbetjening indebærer en lettere og mere fleksibel betjening for borgere, der har digitale kompetencer.</p> <p>Lovforslagets § 5 vurderes at medføre positive administrative konsekvenser for borgerne, idet der vil være færre oplysninger, borgerne selv skal indsamle og indsende som følge af etableringen af terminaladgang til økonomiske oplysninger i udvalgte sagstyper.</p>	Lovforslagets §§ 1-3 indebærer en begrænsning i borgernes mulighed for at vælge, hvordan de henvender sig til skifteretten.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen af betydning.	Ingen.
Forholdet til EU-retten		
<p>Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)</p>	<p>Ja Nej X</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1 (selskabsloven)

Til nr. 1

Det følger af § 227, stk. 1, i selskabsloven, at Erhvervsstyrelsens beslutning om at oversende et kapital selskab til tvangsopløsning i skifteretten offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system. Ved oversendelse af sagen til skifteretten registreres og bekendtgøres det i Erhvervsstyrelsens it-system, at styrelsen har anmodet skifteretten om at opløse selskabet, jf. selskabslovens § 227, stk. 2.

Det følger af selskabslovens § 227, stk. 3, at skifteretten kan udnævne en eller flere likvidatorer til at foretage likvidation af et solvent selskab, der er taget under tvangsopløsning, og at opløsningen af selskabet i givet fald skal ske efter selskabslovens bestemmelser om likvidation.

Det foreslås i § 227, stk. 3, at indsætte et nyt 3. pkt. om, at når skifteretten har udnævnt en eller flere likvidatorer, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udnævnelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.

Forslaget vil indebære, at når skifteretten registrerer oplysningerne om skifterettens udnævnelse af likvidator til at varetage bobehandling i et selskab under tvangsopløsning, vil oplysningen skulle meddeles til Erhvervsstyrelsen. Dette vil ske via domstolens skifteportal via en automatiseret proces, hvorefter Erhvervsstyrelsen registrerer likvidator i deres it-system.

Forslaget vil således indebære, at det fremadrettet ikke vil være likvidator, der skal sørge for at registrere sig som likvidator i Erhvervsstyrelsens it-system.

Forslaget skal ses i lyset af, at en del af arbejdet i skifteretten i forbindelse med indførelsen af skifteportalen foreslås digitaliseret, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Selskabsloven indeholder ikke regler om, hvordan kommunikation mellem skifteretten og Erhvervsstyrelsen skal ske, herunder til hvem og i hvilken form henvendelse skal ske, hvis f.eks. en kreditor eller en debitor i tvangsopløsningssager ønsker at oplyse skifteretten om et krav eller et tilgodehavende mod et selskab under tvangsopløsning. Tilsvarende indeholder selskabsloven ikke regler om, hvordan kommunikation mellem skifteretten og selskabets hidtidige direktør eller mellem skifteretten og likvidator skal ske i tvangsopløsningssager. I praksis sendes henvendelser og krav mv. via e-mail eller fysisk post til enten skifteretten eller likvidator, som træffer afgørelser i selskabets forhold, jf. selskabslovens § 227, stk. 3.

Det foreslås i selskabsloven at indsætte en ny bestemmelse som § 229 a, der vil gøre det obligatorisk for skifteretten som udgangspunkt at behandle sager om tvangsopløsning på domstolenes digitale skifteportal.

Det foreslås med *stk. 1*, at sager om tvangsopløsning behandles ved anvendelse af domstolenes skifteportal, herunder at enhver skriftlig henvendelse til skifteretten om tvangsopløsningssager skal ske på skifteportalen, jf. dog det foreslåede stk. 3-5.

Ved domstolenes »skifteportal« forstår en digital indgang på internettet, som kan tilgås af brugerne i tvangsopløsningssager, det vil sige sager, hvor Erhvervsstyrelsen har anmodet skifteretten om at tvangsopløse et selskab, jf. selskabslovens §§ 225 eller 226.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at sager om tvangsopløsning vil skulle behandles på skifteportalen, herunder at al skriftlig kommunikation –

dvs. henvendelser og meddelelser mv. – der f.eks. udveksles mellem skifteretten og den hidtidige direktør i det selskab, som Erhvervsstyrelsen har anmodet skifteretten om at tvangsopløse efter selskabslovens § 225, mellem skifteretten og likvidator samt mellem skifteretten og eventuelle kreditorer, debitorer mv. vil skulle ske via skifteportalen. Skifteportalen vil således med den foreslåede bestemmelse blive en samlet indgang til skifteretten for alle aktørerne i forbindelse med behandlingen af tvangsopløsningssager.

Kreditorer, der ønsker at anmelde et krav mod et selskab under tvangsopløsning til skifteretten, eller debitorer, der ønsker at oplyse skifteretten om et tilgodehavende, der tilfalder selskabet under tvangsopløsning, vil skulle anvende skifteportalen.

Af hensyn til at gøre en bruger af skifteportalen opmærksom på, at pågældende er blevet tilknyttet og har adgang til en sag på skifteportalen, vil skifteportalen supplerende sende en notifikation til brugeren, hvoraf vejledning til anvendelse af skifteportalen og vejledning til undtagelse af anvendelse af skifteportalen vil fremgå. Notifikationen sendes som udgangspunkt via Digital Post, eller alternativt med fysisk brev, såfremt vedkommende er fritaget fra at anvende Digital Post. Det er muligt for brugeren at angive på skifteportalen, hvis vedkommende ønsker at modtage notifikationer om nyt i sagen via e-mail eller sikker mail.

Skifteportalen understøtter ikke kommunikation mellem likvidator og kreditor eller mellem likvidator og debitor. Det vil derfor fortsat være muligt for kreditorer og debitorer at anmelde deres krav og tilgodehavender direkte til likvidator uden anvendelse af skifteportalen, hvorefter likvidator har mulighed for at oprette de krav og tilgodehavender, der er anmeldt direkte til likvidator, på skifteportalen.

Kravet om at anvende skifteportalen til skriftlig kommunikation med skifteretten vil gælde, uanset hvornår i processen henvendelse i sagen sker, dvs. fra Erhvervsstyrelsen anmoder skifteretten om at opløse selskabet, og sagen

derved oprettes på skifteportalen, til skifterettens behandling af tvangsopløsningssagen er afsluttet. Kære af skifterettens afgørelser vil skulle ske på skifteportalen, medmindre kære sker mundtligt til retsbogen, og kæremålet behandles på skifteportalen.

Hvis skifteretten modtager en henvendelse i en tvangsopløsningssag uden om skifteportalen, vil skifteretten skulle returnere henvendelsen og vejlede den pågældende om at anvende skifteportalen og om muligheden for at søge om at blive undtaget fra at anvende skifteportalen. Skifteretten vil ikke skulle opbevare henvendelser, som skifteretten måtte modtage uden om skifteportalen, medmindre skifteretten enten før eller samtidig med modtagelsen af henvendelsen beslutter at undtage pågældende fra at anvende skifteportalen.

Skifteportalen vil kunne tilgås på to måder. Det kan ske enten via en visuel brugergrænseflade, hvor kreditorer, debitorer mv. manuelt skal indtaste oplysninger i foruddefinerede felter, eller via en API-tilslutning (en såkaldt "system-til-system-løsning"). En API-tilslutning gør det muligt for virksomheder at overføre eller hente data mellem deres eget system og skifteportalen. Det vil være samme data, der vil kunne overføres via API-tilslutningen som via brugergrænsefladen. Det vil også være samme data, der via API-tilslutningen vil kunne hentes fra skifteportalen, som der er adgang til via brugergrænsefladen. Størstedelen af virksomhederne vurderes derfor at ville kunne anvende skifteportalen uden nævneværdige udfordringer.

Skifteretten vil kunne tilgå alle indkomne henvendelser i en tvangsopløsningssag på skifteportalen. Likvidator vil kunne se de dokumenter og henvendelser på sagen, som er relevante for likvidators behandling af sagen. Den hidtidige direktør for selskabet under tvangsopløsning vil kunne se status på sagens behandling og lignende. En kreditor eller debitor vil kunne se krav eller tilgodehavender, som den pågældende selv har oplyst til skifteretten, samt oplysninger om eventuel likvidator og om sagens afslutning.

UDKAST

Skifteportalen vil kunne sende besked til likvidator og selskabets hidtidige direktør mv., når der er relevant nyt i sagen for den pågældende, og skifteportalen sikrer, at afsenderen af en henvendelse på skifteportalen modtager kvittering for sin henvendelse.

Der henvises til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger for så vidt angår den foreslåede ordning.

Det foreslås med *stk. 2*, at en digital meddelelse efter *stk. 1* skal anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig på domstolens skifteportal.

Bestemmelsen vil indebære, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor skifteretten er i stand til at behandle eller læse meddelelsen. Det er således uden betydning, hvornår skifteretten faktisk gør sig bekendt med meddelelsen.

En digital meddelelse, der er modtaget på skifteportalen eller på e-mail på en given dato, vil være at anse for at være kommet frem denne dato, uanset om meddelelsen først er blevet tilgængelig for skifteretten efter kontortids ophør den pågældende dag.

Modtagelsestidspunktet vil normalt blive registreret automatisk på skifteportalen. Kan tidspunktet ikke fastlægges som følge af problemer med skifterettens it-system eller andre lignende problemer, må henvendelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor henvendelsen blev afsendt, hvis der kan skaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Det foreslås med *stk. 3*, at skifteretten kan beslutte at undtage en bruger fra at anvende skifteportalen, hvis der foreligger særlige forhold, som gør, at vedkommende må forventes ikke at kunne anvende skifteportalen. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan meddelelser mv. skal gives.

Ved »bruger« forstås de fysiske eller juridiske personer, der er en del af tvangsopløsningssagen, f.eks. likvidator, den hidtidige direktør i det selskab, der er under tvangsopløsning samt eventuelle kreditorer og debitorer.

Det forventes, at alle professionelle repræsentanter, såsom likvidator, advokater, revisorer mv., vil være i stand til at anvende skifteportalen. Det forventes ligeledes, at virksomheder og myndigheder vil være i stand til at anvende skifteportalen eller lade sig repræsentere af en, som kan anvende skifteportalen. Professionelle parter og aktører forventes derfor ikke at kunne blive undtaget fra kravet om at anvende skifteportalen, medmindre de er hjemmehørende i udlandet, eller andre særlige forhold gør sig gældende. En aktør, som har en partsrepræsentant, der er i stand til at anvende skifteportalen, vil ikke kunne undtages fra kravet om brug af skifteportalen.

Skifterettens beslutning om at undtage en bruger fra at anvende skifteportalen, vil som udgangspunkt skulle ske på grundlag af den pågældende brugers egen beskrivelse af sit funktionsniveau. Der vil være situationer, hvor beslutningen kan træffes uden at høre brugeren eller uden at modtage anmodning fra den pågældende om undtagelse, navnlig hvor den pågældende tidligere har været undtaget.

Muligheden for at blive undtaget fra at anvende skifteportalen skal hovedsagelig imødekomme borgere med særlige behov. Der kan f.eks. være tale om borgere med særlige handicap, herunder såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse eller demens. Særlige behov kan også foreligge hos borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, hjemløse, borgere med sprogvanskeligheder mv.

Særlige forhold kan tillige foreligge, hvor den pågældende er afskåret fra adgang til en computer, eksempelvis på grund af fængsling eller institutionsanbringelse. Det vil derimod ikke være tilstrækkeligt, at den pågældende ikke har internetadgang eller adgang til en computer på sin bopæl. I sådanne tilfælde vil den pågældende normalt kunne få adgang til en computer i skifteretten.

Er en borger i forvejen undtaget fra kravet om digital post fra det offentlige, vil dette være en omstændighed, som kan være med til at sandsynliggøre, at borgeren ikke kan anvende skifteportalen. Det vil imidlertid fortsat være en konkret vurdering, om borgeren kan anvende skifteportalen, og betingelserne for at undtage borgeren fra at anvende digital post i kommunikationen med offentlige myndigheder er ikke sammenfaldende med vurderingen af, om borgeren kan henvende sig til skifteretten ved anvendelse af skifteportalen.

Det foreslås at anvende begrebet »undtage«. Begrebet skal forstås i overensstemmelse med den anvendelse af begrebet i lovgivningen vedrørende Digital Post, der sondrer mellem henholdsvis ”fritagelse” som en generel og tidsubegrænset fritagelse fra at bruge Digital Post og ”undtagelse” som en konkret undtagelse fra at bruge en digital selvbetjening i det enkelte tilfælde. Det er ikke hensigten med lovforslaget, at nogen skal kunne fritages generelt og tidsubegrænset fra at bruge skifteportalen. En bruger, der ikke forventes at kunne anvende skifteportalen, kan således alene anmode skifteretten om at blive undtaget fra at bruge skifteportalen i de enkelte aktuelle sager.

Der er ikke tilsigtet nogen forskel i anvendelsen af undtagelsesbestemmelsen eller vurderingen med brugen af ”undtagelse” frem for ”fritagelse”.

Skifteportalen forudsætter anvendelse af MitID eller tilsvarende elektronisk identifikationsordning for private og juridiske personer. Forudsætningerne for at få udstedt MitID som privatperson fremgår af bekendtgørelse nr. 1778 af 1. september 2021 om MitID til privatpersoner. Hvis en borger ikke har mulighed for at få MitID, og den pågældende ikke kan eller bør lade sig repræsentere af en anden, bør borgeren undtages fra at anvende skifteportalen. Der kan eksempelvis være tale om en EU-/EØS-borger, som ikke kan anvende MitID eller anden relevant elektronisk identifikationsordning. Der vil ikke kunne stilles krav om anvendelse af skifteportalen, hvis en borger eller virksomhed fra et andet EU-/EØS-land i praksis ikke vil kunne anvende

skifteportalen. Hvis borgeren derimod opfylder betingelserne for at få MitID, men ikke har fået det, kan dette ikke i sig selv begrunde undtagelse. Skifteretten skal i så fald vejlede borgeren om at anskaffe sig MitID.

Det vil afhænge af en konkret vurdering, om den pågældende ved vejledning vil kunne bringes i stand til at anvende skifteportalen.

Hvis skifteretten træffer beslutning om at undtage en person fra at skulle anvende skifteportalen, vil skifterettens beslutning som udgangspunkt have retsvirkning for behandlingen af hele sagen, men beslutningen kan omgøres efter retsplejelovens § 222, når omstændighederne taler for det, f.eks. hvis beslutningen om ikke at anvende skifteportalen skyldes en hindring, som senere forsvinder. Beslutningen har som udgangspunkt også retsvirkning under en eventuel appel, men kan også omgøres af appelinstanten, hvis der er grundlag for det. Omgøres beslutningen under appel, vil denne beslutning kun vedrøre sagens behandling ved appelinstanten.

Der henvises til pkt. 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at skifteretten kan beslutte, at en sag ikke skal behandles, eller at et dokument eller en meddelelse ikke skal fremsendes til skifteretten, ved anvendelse af domstolens skifteportal, hvis der foreligger særlige forhold. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan meddelelser mv. skal gives.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til, hvad der gælder efter bestemmelsen i retsplejelovens § 148 a, stk. 5, som foreskriver, at retten i øvrigt, når der foreligger særlige forhold, kan beslutte, at en sag ikke skal anlægges og behandles, eller et processkrift eller et andet dokument ikke skal fremsendes, ved anvendelsen af domstolens sagsportal, og forudsættes anvendt i ganske ekstraordinære situationer, navnlig hvor hensynet til statens sikkerhed eller til personers liv eller helbred tilsiger det, eller hvor skifteportalen i øvrigt ikke er egnet til at håndtere en bestemt situation.

Hvis skifteretten efter det foreslåede stk. 4, træffer beslutning om, at en sag ikke skal behandles ved anvendelse af domstolenes skifteportal, eller at visse dokumenter og henvendelse ikke skal indsendes via skifteportalen, beslutter skifteretten, hvordan sagen herefter skal behandles, eller hvordan dokumenterne eller henvendelserne skal gives til skifteretten.

Skifterettens beslutning efter stk. 4 om, at en sag ikke skal behandles på skifteportalen, eller at visse dokumenter eller henvendelser ikke skal indsendes til skifteretten via skifteportalen, har som udgangspunkt retsvirkning for hele sagens behandling ved domstolene, herunder også under en eventuel appel. Beslutningen kan, når omstændighederne tilsiger det, omgøres efter retsplejelovens § 222. Hvis beslutningen omgøres under appel, vil denne beslutning kun vedrøre sagens behandling ved appelinstanten.

Der henvises til pkt. 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 5*, at vedkommende retspræsident kan, når der foreligger særlige forhold, beslutte, at skifterettens tvangsopløsningssager eller en del heraf i en nærmere afgrænset periode ikke skal behandles på domstolenes skifteportal. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan meddelelser mv. skal gives.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til bestemmelsen i retsplejelovens § 148 a, stk. 6, og vedrører bl.a. den situation, hvor kommunikation med eller behandling af skifterettens sager eller visse af disse som følge af helt særlige tekniske vanskeligheder, eksempelvis systemnedbrud eller nedbrud i diverse eksterne systemløsninger, ikke kan ske på skifteportalen. Det kan f.eks. være tale om tilfælde, hvor tekniske problemer med domstolenes it-systemer eller problemer i andre it-systemer, som skifteportalen er afhængig af, f.eks. MitID, i en periode gør skifteportalen utilgængelig for skifteretten eller skifteportalens brugere. Retspræsidentens beslutning har alene retsvirkning for den pågældende skifteret.

Hvis retspræsidenten efter det foreslåede stk. 5, beslutter, at alle eller visse af skifterettens tvangsopløsningssager i en begrænset periode ikke skal behandles på skifteportalen, skal retspræsidenten tillige beslutte, hvordan sagerne herefter skal behandles.

Når hindringen for at behandle sagerne på skifteportalen ikke længere består, skal sagerne atter behandles på skifteportalen. Retspræsidenten træffer beslutning om, hvornår dette er tilfældet.

Der henvises til pkt. 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås med *stk. 6*, at de foreslåede bestemmelser i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse på tvangsopløsningssager, der behandles af landsretterne og Højesteret.

Dette indebærer blandt andet, at kæremål behandles ved anvendelse af domstolens skifteportal, og at enhver skriftlig henvendelse til landsretten og Højesteret i en kæresag skal ske på skifteportalen. Hvis landsretten og Højesteret modtager en henvendelse i en tvangsopløsningssag uden om skifteportalen, vil landsretten og Højesteret skulle returnere henvendelsen og vejlede den pågældende om at anvende skifteportalen og om muligheden for at søge om at blive undtaget fra at anvende skifteportalen. I landsretten opstilles computere til brugerne, mens dette ikke er tilfældet i Højesteret.

Landsretten og Højesteret vil kunne undtage personer fra at bruge skifteportalen, herunder i tilfælde hvor vedkommende fik afslag på undtagelse i skifteretten, hvis den overordnede ret vurderer, at der foreligger særlige omstændigheder, der nu gør, at vedkommende bør undtages. Endelig indebærer bestemmelsen, at landsretten og Højesteret ligesom skifteretten kan beslutte, at en sag ikke skal behandles digitalt, eller at visse dokumenter eller henvendelser ikke skal indsendes til landsretten og Højesteret på skifteportalen under kæresagen. Retspræsidenten for landsretten og Højesteret kan tilsvarende beslutte, at alle sager eller visse af sagerne i en begrænset periode ikke skal behandles på skifteportalen.

Det foreslås med *stk. 7, 1. pkt.*, at beslutninger efter det foreslåede stk. 3 ikke kan indbringes for højere ret uden Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. stk. 8.

Bestemmelsen indebærer, at en bruger, der har fået afslag, ikke vil kunne kære skifterettens beslutningen til landsretten uden, at Procesbevillingsnævnet har givet tilladelse hertil.

Det foreslås med *stk. 7, 2. pkt.*, at beslutninger efter de foreslåede stk. 4 og 5 kan ikke indbringes for højere ret.

Forslaget indebærer, at skifterettens beslutning efter stk. 4 om, at en sag ikke skal behandles digitalt, eller at visse dokumenter eller henvendelser ikke skal indsendes til skifteretten på skifteportalen, samt retspræsidentens beslutning efter stk. 5 om, at embedets sager eller visse af disse i en begrænset periode ikke skal behandles på skifteportalen, ikke vil kunne kæres. Reglen er begrundet i, at de omhandlede beslutninger navnlig forventes at blive truffet i særlige situationer, hvor det på grund af uforudsete omstændigheder ikke teknisk eller praktisk kan lade sig gøre at behandle sagerne på skifteportalen.

Det foreslås i *stk. 8*, at Procesbevillingsnævnet kan meddele tilladelse til kære af beslutninger truffet i medfør af stk. 3, hvis beslutningen er af afgørende betydning for den, der ansøger om kæretilladelse, og der i øvrigt er anledning til at lade afgørelsen prøve af en højere ret. Ansøgning om kæretilladelse skal indgives til Procesbevillingsnævnet inden 2 uger efter, at beslutningen i medfør af stk. 3 er truffet.

Det foreslås med *stk. 9*, at Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af domstolens skifteportal, herunder om indførelse af data på skifteportalen.

UDKAST

Der vil med hjemmel i bestemmelsen bl.a. kunne fastsættes regler om, hvilke oplysninger brugerne af skifteportalen får adgang til, og hvilke oplysninger brugerne af skifteportalen skal give i forbindelse med indsendelse af en henvendelse på skifteportalen. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, på hvilken måde de pågældende oplysninger nærmere skal gives og indføres i systemet. En række af oplysningerne vil skulle indføres i bestemte felter og på en bestemt måde. Domstolsstyrelsen bemyndiges til nærmere at regulere, bl.a. hvordan oplysningerne skal udfyldes på skifteportalen, og til at stille tekniske krav til de data, som skal gives på skifteportalen.

Det foreslås med *stk. 10*, at Domstolsstyrelsen kan fastsætte regler om, at personer, som skifteretten påtænker at antage som likvidator, skal oplyse personnummer og give andre nærmere bestemte oplysninger til brug for udnævnelsen som likvidator og om skifteretterne registrering og behandling af disse oplysninger

Oplysningen om likvidators personnummer kan være nødvendig for at sikre en entydig identifikation af likvidator, hvis skifteretten ikke på anden måde, f.eks. fra MitID Erhverv-login, sikkert kan identificere likvidator.

Domstolsstyrelsen vil efter bemyndigelsen endvidere kunne regulere, hvordan likvidators oplysninger vil kunne registreres og behandles af skifteretterne. For advokater, der har insolvensskifteret som speciale, og som derfor jævnligt udnævnes til likvidatorer, kan det være hensigtsmæssigt, at skifteretterne har adgang til de pågældendes personoplysninger i en længere periode. Der kan derfor være behov for regler om registrering og behandling af likvidators oplysninger.

Til § 2 (lov om erhvervsdrivende fonde)

Til nr. 1

Det følger af § 116, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde, at Erhvervsstyrelsens beslutning om at oversende et kapitalselskab til tvangsopløsning i skifteretten offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system. Ved oversendelse af sagen til skifteretten, registreres og bekendtgøres det i Erhvervsstyrelsens it-system, at styrelsen har anmodet skifteretten om at opløse den erhvervsdrivende fond.

Det følger af § 116, stk. 3, i lov om erhvervsdrivende fonde, at skifteretten kan udnævne en eller flere likvidatorer til at foretage likvidation af en solvent erhvervsdrivende fond, der er taget under tvangsopløsning, og at tvangsopløsningen af den erhvervsdrivende fond skal ske efter lov om erhvervsdrivende fondes bestemmelser om likvidation, dog således at skifteretten eller den, som skifteretten har bemyndiget hertil, træffer afgørelse om fondens forhold.

Det foreslås i § 116, stk. 3, at indsætte som et nyt 3. pkt., at når skifteretten har udnævnt en eller flere likvidatorer, skal skifteretten meddele dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udnævnelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.

Forslaget vil indebære, at når skifteretten registrerer oplysninger om skifterettens udnævnelse af en eller flere likvidatorer til at varetage bobehandling i en erhvervsdrivende fond under tvangsopløsning i domstolenes skifteportal, vil oplysningerne automatisk blive sendt til Erhvervsstyrelsen via systemet, hvorefter likvidator registreres og offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system. Forslaget vil medføre, at det fremadrettet ikke længere vil være likvidator, der skal registrere sig som likvidator i Erhvervsstyrelsens it-system.

Forslaget skal ses i lyset af den foreslåede ændring af henvisningen i lovforslagets § 2, nr. 2, til også at omfatte selskabslovens § 229 a, og at en del af arbejdet i skifteretten i forbindelse med indførelsen af skifteportalen automatiseres. Om indførelsen af skifteportalen henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Det fremgår af § 115, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en erhvervsdrivende fond, hvis der konstateres et eller flere objektive konstaterbare forhold, som ikke overholdes (såkaldt »tvangsopløsning«).

Efter § 116, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde, offentliggøres Erhvervsstyrelsens beslutning om at oversende en erhvervsdrivende fond til tvangsopløsning i skifteretten i Erhvervsstyrelsens it-system. Enhver kan dermed orientere sig i Erhvervsstyrelsens it-system for at se, om en erhvervsdrivende fond er under tvangsopløsning.

Lov om erhvervsdrivende fonde indeholder ingen regler om, hvordan kommunikationen mellem skifteretten og Erhvervsstyrelsen skal ske, samt til hvem og i hvilken form kommunikationen skal ske, hvis man f.eks. ønsker at oplyse skifteretten om et krav eller et tilgodehavende mod en erhvervsdrivende fond under tvangsopløsning. Tilsvarende indeholder lov om erhvervsdrivende fonde ingen regler om, hvordan kommunikation mellem skifteretten og selskabets hidtidige bestyrelse eller mellem skifteretten og likvidator skal ske. I praksis sendes henvendelser og krav mv. via e-mail eller fysisk post til enten skifteretten eller likvidator, som træffer afgørelser i forhold til den erhvervsdrivende fonds forhold.

Det foreslås i lov om erhvervsdrivende fonde at indsætte en ny bestemmelse som § 117 a, som fastsætter, ved tvangsopløsning af en erhvervsdrivende fond finder selskabslovens § 229 a tilsvarende anvendelse.«.

Bestemmelsen vil indebære, at skifterettens behandling af sager om tvangsopløsning og skriftlig kommunikation med skifteretten for så vidt angår tvangsopløsning af en erhvervsdrivende fond vil skulle ske på domstolenes skifteportal.

Ligeledes vil kæremål skulle behandles ved anvendelse af domstolenes skifteportal, og enhver skriftlig henvendelse til landsretten og Højesteret i en kæresag vil skulle ske på skifteportalen.

Der henvises til pkt. 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til lovforslaget bemærkninger til § 1, nr. 2, for så vidt angår den foreslåede ordning.

Til § 3 (lov om visse erhvervsdrivende virksomheder)

Til nr. 1

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder indeholder ikke regler om stedlig kompetence i relation til sager, som skifteretten behandler efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Det foreslås at indsætte § 4 b, der fastsætter, at hvor beføjelser i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder er henlagt til skifteretten, udøves de af skifteretten på virksomhedens hjemsted. Dog udøves beføjelserne af Sø- og Handelsretten i de områder, der er henlagt under Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retterne i Glostrup og Lyngby, jf. konkurslovens § 4.

Den foreslåede bestemmelse svarer til selskabslovens § 8, og henvisningen i 2. pkt. skyldes den særlige kompetencefordeling, der findes i konkurslovens § 4 vedrørende de områder, der er henlagt under Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retterne i Glostrup og Lyngby.

Til nr. 2

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheders § 20 a regulerer tvangsopløsning af virksomheder med begrænset ansvar.

Det fremgår af lovens § 20 a, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis der konstateres et eller flere objektivt konstaterbare forhold, som ikke overholdes (såkaldt »tvangsopløsning«).

Efter § 20 a, stk. 3, gennemføres tvangsopløsning af en virksomhed med begrænset ansvar efter bestemmelserne i selskabslovens §§ 226-229 med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 20 a, stk. 3, så henvisningen til selskabslovens §§ 226-229 ændres til §§ 226-229 a.

Med dette lovforslags § 1, nr. 2, foreslås det, at indsætte selskabslovens § 229 a, der fastsætter, at skifterettens behandling af sager om tvangsopløsning og henvendelser til skifteretten for så vidt angår tvangsopløsning af et kapitalsselskab vil skulle ske på domstolenes skifteportal.

Da det er hensigten, at domstolenes skifteportal også vil skulle anvendes i relation til sager om tvangsopløsning af en virksomhed med begrænset ansvar efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, vil det være nødvendigt at ændre henvisningen i lovens § 20 a, stk. 3, så bestemmelsen også kommer til at henvise til den foreslåede bestemmelse i selskabslovens § 229 a.

Ændringen indebærer, at skifterettens behandling af sager om tvangsopløsning og skriftlig kommunikation med skifteretten for så vidt angår tvangsopløsning af erhvervsdrivende virksomheder med begrænset ansvar omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder vil skulle ske på domstolenes skifteportal, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Ligeledes vil kæremål skulle behandles ved anvendelse af domstolenes skifteportal, og enhver skriftlig henvendelse til landsretten og Højesteret i en kæresag skal ske på skifteportalen.

Der henvises til pkt. 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til lovforslagets § 1, nr. 2.

Til § 4 (dødsboskifteloven)

Til nr. 1

Det fremgår af dødsboskiftelovens § 8, stk. 2, 1. pkt., at oplysning om besiddelse af afdødes aktiver gives til skifteretten på domstolens skifteportal eller til den person, som varetager boets interesser. Det fremgår af bestemmelsens 2. pkt., at § 10 a, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse. Efter lovens § 10 a, stk. 5, beslutter skifteretten, hvis skifteretten vurderer, at der foreligger særlige forhold, som gør, at en kreditor, kontaktperson m.v. ikke må forventes at kunne anvende domstolens skifteportal, at den pågældende fritages for at anvende skifteportalen.

Det foreslås i dødsboskiftelovens § 8, stk. 2, 2. pkt., at ændre »§ 10 a, stk. 5« til »§ 10 a, stk. 5-7«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at oplysninger om besiddelse af afdødes aktiver ikke vil skulle gives på skifteportalen, hvis skifteretten eller retspræsidenten har besluttet, at skifteportalen ikke skal anvendes, jf. § 10 a, stk. 6-7 (lovforslagets § 4, nr. 8). Oplysninger om besiddelse af afdødes aktiver vil i så fald skulle gives på den måde, der besluttes af skifteretten eller retspræsidenten.

På samme måde vil en person, der er undtaget fra at anvende skifteportalen, jf. den foreslåede § 10 a, stk. 5 (lovforslagets § 4, nr. 7), og som ønsker at oplyse om besiddelse af afdødes aktiver, vil skulle give oplysningerne til skifteretten på den måde, der besluttes af skifteretten.

I overensstemmelse med gældende ret vil oplysning om besiddelse af afdødes aktiver også kunne gives til den person, der varetager boets interesser.

Hvis skifteretten modtager oplysning om besiddelse af afdødes aktiver uden om skifteportalen, og der ikke er truffet beslutninger efter de foreslåede be-

stemmelser i § 10 a, stk. 5-7, vil skifteretten ikke skulle videregive, registrere eller behandle oplysningerne. Skifteretten vil skulle vejlede den pågældende om at anvende skifteportalen og om muligheden for at søge om at blive undtaget fra at anvende portalen efter § 10 a, stk. 5.

Til nr. 2

Det fremgår af dødsboskiftelovens § 9, 1. pkt., at søgsmål ikke kan anlægges mod boet fra dødsfaldet, og indtil bestemmelse om boets behandlingsmåde er truffet. Af bestemmelsens 2. pkt. fremgår det, at fordringer og andre krav mod boet kan anmeldes til skifteretten. 2. pkt. fortolkes sådan, at den alene angår anmeldelse af fordringer og andre krav i perioden fra dødsfaldet og indtil bestemmelse om boets behandlingsmåde er truffet.

Det foreslås at ophæve dødsboskiftelovens § 9, 2. pkt.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der ikke i dødsboskiftelovens § 9 vil være en særskilt regulering af anmeldelse af fordringer og andre krav i perioden fra dødsfaldet og indtil bestemmelse om boets behandlingsmåde er truffet.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med lovens § 10 a, stk. 1, 1. pkt., der efter den foreslåede ændring (lovforslagets § 4, nr. 3), vil medføre, at fordringer og andre krav mod afdøde, der anmeldes, *skal* anmeldes til skifteretten. Derudover skal den foreslåede ophævelse af § 9, 2. pkt., ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 10 a, stk. 1, 2. pkt. (lovforslagets § 4, nr. 5), hvorefter fordringer og andre krav mod boet, som stiftes efter dødsfaldet, der anmeldes, *kan* anmeldes til skifteretten.

Det vil således fortsat være muligt at anmelde fordringer og andre krav til skifteretten i perioden fra dødsfaldet og indtil bestemmelse om boets behandlingsmåde er truffet. Hvis der sker anmeldelse til skifteretten, skal anmeldelsen ske på domstolens skifteportal, jf. § 10 a, stk. 1, 2. pkt., som med lovforslagets § 4, nr. 5, vil blive 3. pkt.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 10 a, stk. 1, 2. pkt. (lovforslagets § 4, nr. 5).

Til nr. 3

Det fremgår af § 10 a, stk. 1, 1. pkt., at fordringer og andre krav mod boet anmeldes til skifteretten. Af 2. pkt. fremgår det, at anmeldelse skal ske på domstolenes skifteportal, jf. stk. 5. Efter stk. 5 beslutter skifteretten, hvis skifteretten vurderer, at der foreligger særlige forhold, som gør, at en kreditor, kontaktperson m.v. ikke må forventes at kunne anvende domstolenes skifteportal, at den pågældende fritages for at anvende portalen.

Det foreslås i dødsboskiftelovens § 10 a, stk. 1, 1. pkt., at ændre »boet« til »afdøde«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at fordringer og andre krav *mod afdøde* – såfremt de anmeldes – *skal* anmeldes til skifteretten på skifteportalen. Pligten til at anvende skifteportalen til at anmelde krav til skifteretten omfatter således alle de fordringer og andre krav, som kreditorer efter bekendtgørelsen i Statstidende, jf. dødsboskiftelovens § 81, stk. 3, nr. 2, opfordres til at anmelde. Anmeldes en fordring eller et andet krav mod afdøde ikke rettidigt til skifteretten på skifteportalen, bortfalder retten til dækning i boet, jf. dog bestemmelsen i dødsboskiftelovens § 83, stk. 2.

Selvom et krav mod afdøde er undtaget fra præklusion i medfør af § 83, stk. 2, vil kravet stadig skulle anmeldes ved brug af skifteportalen og kan således ikke anmeldes til f.eks. skifteretten eller bobestyreren ved brev eller e-mail.

Den foreslåede ændring af § 10 a, stk. 1, 1. pkt., vil derudover medføre, at bestemmelsen ikke regulerer, hvordan der sker anmeldelse af fordringer og andre krav *mod boet*, der stiftes efter dødsfaldet. Sådanne krav vil kunne anmeldes til skifteretten på skifteportalen efter den nye bestemmelse i § 10 a, stk. 1, 2. pkt. (lovforslagets § 4, nr. 5).

Retsstillingen vil herefter være, at fordringer og andre krav *mod afdøde* anmeldes til skifteretten, mens fordringer og andre krav *mod boet*, der stiftes efter dødsfaldet, *kan* anmeldes til skifteretten. Anmeldes et krav eller en fordring til skifteretten, *skal* anmeldelse ske på domstolenes skifteportal, jf. § 10 a, stk. 1, 2. pkt., som bliver 3. pkt.

UDKAST

Fordringer og andre krav mod afdøde, f.eks. krav på betaling af husleje vedrørende en periode før dødsfaldet, vil således – såfremt der sker anmeldelse – *skulle* anmeldes til skifteretten på skifteportalen.

Fordringer og andre krav mod boet, som er opstået efter dødsfaldet, f.eks. udgifter forbundet med afdødes begravelse, vil således efter den foreslåede bestemmelse i § 10 a, stk. 1, 2. pkt. (lovforslagets § 4, nr. 5) kunne anmeldes til skifteretten på skifteportalen eller til f.eks. bobestyreren.

Til nr. 4

Det fremgår af dødsboskiftelovens § 10 a, stk. 1, 1. pkt., at fordringer og andre krav mod boet anmeldes til skifteretten. Af stk. 2, 1. pkt. fremgår det, at tilgodehavender, der tilfalder boet, anmeldes til skifteretten eller den person, der varetager boets interesser. Det følger af 2. pkt. i henholdsvis § 10 a, stk. 1 og 2, at anmeldelse til skifteretten skal ske på domstolens skifteportal, jf. dog stk. 5.

Efter § 10 a, stk. 4, gør den person, der varetager boets interesser, sig bekendt med anmeldte fordringer og andre krav, jf. stk. 1, tilgodehavender, der tilfalder boet, jf. stk. 2, og oplysninger om besiddelse af afdødes aktiver, jf. § 8, stk. 2, på domstolens skifteportal, i det omfang anmeldelse eller oplysning er givet på skifteportalen, jf. dog stk. 5.

Det fremgår af § 10 a, stk. 5, at hvis skifteretten vurderer, at der foreligger særlige forhold, som gør, at en kreditor, kontaktperson m.v. ikke må forventes at kunne anvende domstolens skifteportal, beslutter skifteretten, at den pågældende fritages for at anvende skifteportalen.

Det foreslås i dødsboskiftelovens § 10 a, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, at ændre »dog stk. 5« til » dog 5-7«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der efter de foreslåede bestemmelser i § 10 a, stk. 6-7 (lovforslagets § 4, nr. 8), ikke vil skulle ske anmeldelse af krav og tilgodehavender mv. på skifteportalen, ligesom den, der varetager boets interesser, heller ikke vil skulle gøre sig bekendt med anmeldte krav og tilgodehavender mv. på skifteportalen.

Hvis personen, der ønsker at anmelde et krav eller tilgodehavende mv., er undtaget fra at anvende skifteportalen, jf. det foreslåede stk. 5 (lovforslagets § 4, nr. 7), vil anmeldelse, der indgives til skifteretten, skulle indgives på den måde, der beslutes af skifteretten.

På samme måde vil den, der varetager boet interesser, hvis vedkommende er undtaget fra at anvende skifteportalen, jf. den foreslåede stk. 5, kunne modtage de oplysninger, der fremgår af skifteportalen, på den måde, der beslutes af skifteretten.

Skifteretten kan efter retsplejelovens § 222 omgøre sin beslutning efter de foreslåede bestemmelser i § 10 a, stk. 5-6 (lovforslagets § 4, nr. 7-8), når omstændighederne taler for det, f.eks. hvis beslutningen om ikke at anvende skifteportalen skyldes en hindring, som senere forsvinder.

I overensstemmelse med gældende ret i medfør af § 10 a, stk. 2, vil anmeldelse af tilgodehavender, der tilfalder boet, også kunne ske til den person, der varetager boets interesser.

Hvis skifteretten modtager en anmeldelse af et krav eller tilgodehavende mv. uden om skifteportalen, og der ikke er truffet beslutninger efter de foreslåede bestemmelser i § 10 a, stk. 5-7, vil skifteretten ikke skulle videregive, registrere eller behandle oplysningerne, og kravet eller tilgodehavendet vil ikke blive anset som modtaget af skifteretten. Skifteretten vil skulle vejlede den pågældende om at anvende skifteportalen og om muligheden for at søge om at blive undtaget fra at anvende portalen efter § 10 a, stk. 5.

Til nr. 5

Det fremgår af dødsboskiftelovens § 9, 2. pkt., at fordringer og andre krav mod boet kan anmeldes til skifteretten. Bestemmelsen fortolkes sådan, at den alene angår anmeldelse af fordringer og andre krav i perioden fra dødsfaldet og indtil bestemmelse om boets behandlingsmåde er truffet.

Det fremgår af § 10 a, stk. 1, 1. pkt., at fordringer og andre krav mod boet anmeldes til skifteretten. Af 2. pkt. fremgår det, at anmeldelse skal ske på domstolenes skifteportal.

Det foreslås at indsætte et nyt 2. pkt. i § 10 a, stk. 1, hvorefter fordringer og andre krav mod boet, som stiftes efter dødsfaldet, kan anmeldes til skifteretten.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fordringer og andre krav mod boet, som stiftes efter dødsfaldet, f.eks. efter omstændighederne krav vedrørende eller erstatningskrav mod boet, *kan* anmeldes til skifteretten. Hvis der sker anmeldelse til skifteretten, skal dette ske på skifteportalen. Krav, som er stiftet ved gensidigt bebyrdende aftaler, der er indgået efter dødsfaldet, f.eks. om husforsikring, el, vand og varme eller husleje, vil også kunne anmeldes til skifteretten på skifteportalen.

De omhandlede fordringer og andre krav – dvs. fordringer og andre krav, der er stiftes af boet efter dødsfaldet – vil også efter omstændighederne kunne anmeldes til f.eks. bobestyreren i et bo, der behandles ved bobestyrer, eller til arvingerne i et bo, der behandles ved privat skifte.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af lovens § 9, 2. pkt., (lovforslagets § 4, nr. 2) hvorefter fordringer og andre krav mod boet kan anmeldes til skifteretten, og den foreslåede ændring af lovens § 10 a, stk. 1, 1. pkt., (lovforslagets § 4, nr. 3), hvorefter fordringer og andre krav mod afdøde skal anmeldes til skifteretten.

Den foreslåede bestemmelse vil i et vist omfang omfatte de anmeldelser, som allerede efter den gældende bestemmelse i dødsboskiftelovens § 9, 2. pkt., der foreslås ophævet, kan gives til skifteretten. Anvendelsen af den foreslåede bestemmelse i § 10 a, stk. 1, 2. pkt., er – i modsætning til § 9, 2. pkt. – ikke betinget af, hvornår der sker anmeldelse, men om det anmeldte krav er stiftet af boet efter dødsfaldet. Er der tale om en fordring eller andet krav mod afdøde, vil en eventuel anmeldelse skulle ske til skifteretten på skifteportalen, jf. dødsboskiftelovens § 10 a, stk. 1, 1. og 2. pkt. 2. pkt. vil med lovforslagets § 4, nr. 5, blive 3. pkt.

UDKAST

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede ophævelse af lovens § 9, 2. pkt., (lovforslagets § 4, nr. 2) samt til bemærkningerne til den foreslåede ændring af § 10 a, stk. 1, 1. pkt. (lovforslagets § 4, nr. 3).

Til nr. 6

Det fremgår af dødsboskiftelovens § 10 a, stk. 1, 1. pkt., at fordringer og andre krav mod boet anmeldes til skifteretten. Af 2. pkt. fremgår det, at anmeldelse skal ske på domstolenes skifteportal.

Det fremgår af § 10 a, stk. 2, 1. pkt., at tilgodehavender, der tilfalder boet, anmeldes til skifteretten eller til den person, der varetager boets interesser. Af 2. pkt. fremgår det, at anmeldelse til skifteretten skal ske på domstolenes skifteportal.

Det foreslås i § 10 a, stk. 1, 2. pkt., der bliver 3. pkt., at der efter »Anmeldelse« indsættes »til skifteretten«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det præciseres, at fordringer og andre krav, der anmeldes til skifteretten, skal anmeldes på domstolenes skifteportal. Bestemmelsens ordlyd vil med den foreslåede bestemmelse blive bragt i overensstemmelse med den gældende tilsvarende bestemmelse i § 10 a, stk. 2, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 10 a, stk. 1, 2. pkt. (lovforslagets § 4, nr. 5), hvorefter fordringer og andre krav mod boet, som stiftes efter dødsfaldet, kan anmeldes til skifteretten.

Retsstillingen vil herefter være, at fordringer og andre krav mod afdøde, der anmeldes, *skal* anmeldes til skifteretten, mens fordringer og andre krav mod boet, der stiftes efter dødsfaldet, *kan* anmeldes til skifteretten. Anmeldes et krav eller en fordring til skifteretten, skal anmeldelse ske på domstolenes skifteportal.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede ændring af § 10 a, stk. 1, 1. pkt., og indsættelsen af nyt 2. pkt. (lovforslagets § 4, nr. 3 og 5).

Til nr. 7

Det fremgår af § 10 a, stk. 5, at hvis skifteretten vurderer, at der foreligger særlige forhold, som gør, at en kreditor, kontaktperson m.v. ikke må forventes at kunne anvende domstolens skifteportal, beslutter skifteretten, at den pågældende fritages for at anvende portalen.

Følgende fremgår af bemærkningerne til dødsboskiftelovens § 10 a, stk. 5, jf. Folketingstidende 2021-2022, tillæg A, L 156 som fremsat, side 11-12:

”Hvis en kreditor, kontaktperson m.v. mener sig ude af stand til at foretage anmeldelse digitalt, må skifteretten afklare og vurdere, om der foreligger sådanne særlige forhold, at den pågældende må forventes ikke at kunne anvende skifteportalen.

Det forventes, at alle professionelle repræsentanter, såsom advokater, inkassoselskaber m.v., vil være i stand til at anvende skifteportalen. Det forventes ligeledes, at virksomheder, vil være i stand til at anvende skifteportalen eller lade sig repræsentere af en, som kan anvende portalen. Professionelle parter og aktører forventes derfor ikke at kunne opfylde betingelserne for at blive fritaget fra kravet om digitalisering, medmindre de er hjemmehørende i udlandet, eller andre ganske særlige forhold gør sig gældende.

En kreditor eller debitor, som har en partsrepræsentant, der er i stand til at foretage digital anmeldelse, vil ikke kunne fritages fra kravet om brug af skifteportalen.

Hvis en kreditor, kontaktperson eller anden person, der i forbindelse med dødsboskiftet skal anvende skifteportalen, ikke ved skifterettens hjælp og vejledning kan bringes i stand til at anvende skifteportalen, vil den pågældende skulle fritages fra pligten til at anvende portalen. Skifteretten skal foretage en vurdering af, om den pågældende vil være i stand til at anvende skifteportalen. Denne vurdering vil som regel skulle ske ud fra den egen beskrivelse af sit funktionsniveau. Der vil være situationer, hvor beslutningen om fritagelse fra at anvende skifteportalen på baggrund af vurderingen af vedkommende kan træffes uden at høre denne eller uden at modtage anmodning fra pågældende om fritagelse, navnlig hvor vedkommende tidligere har været fritaget.

Muligheden for at blive fritaget fra at anvende skifteportalen skal imødekomme borgere med særlige behov. Fritagelse fra at anvende skifteportalen skal ske, hvis en kreditor, kontaktperson m.v. ikke kan forventes at være i stand til at anmelde sit krav eller tilgodehavende m.v. på skifteportalen. Der kan for eksempel være tale om borgere med særlige handicap, herunder såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse eller demens. Særlige behov kan også foreligge hos borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, hjemløse, borgere med sprogvanskeligheder m.v.

Særlige forhold kan tillige foreligge, hvor den pågældende er afskåret fra adgang til en computer, eksempelvis på grund af fængsling eller institutionsanbringelse. Det vil derimod ikke være tilstrækkeligt, at vedkommende ikke har adgang til en computer på sin bopæl eller internetadgang. I sådanne tilfælde vil den pågældende normalt kunne få adgang til en computer i retten.

Er en borger i forvejen undtaget fra kravet om digital post fra det offentlige, vil dette være en omstændighed, som kan være med til at sandsynliggøre, at borgeren ikke kan anvende skifteportalen. Det vil imidlertid fortsat være en konkret vurdering, om borgeren kan anmelde krav m.v. på skifteportalen, og betingelserne for fritagelse fra digital post er ikke sammenfaldende med vurderingen af, om borgeren kan anmelde sit krav m.v. digitalt.

Skifteportalen forudsætter anvendelse af personnummer og MitID eller tilsvarende løsning. Forudsætningerne for at få udstedt MitID er, at borgeren er fyldt 15 år, at borgeren har et dansk personnummer, og at borgeren kan legitimere sig fyldestgørende. Hvis en borger ikke har mulighed for at få MitID, og den pågældende ikke kan eller bør lade sig repræsentere af en anden, bør borgeren fritages fra at anvende skifteportalen. Der kan eksempelvis være tale om en EU-/EØS-borger, som ikke kan få MitID eller anden relevant digital signatur. Der vil ikke kunne stilles krav om anvendelse af skifteportalen, hvis en borger eller virksomhed fra et andet EU-/EØS-land i praksis ikke vil kunne anvende skifteportalen. Hvis borgeren derimod opfylder betingelserne for at få MitID, men aldrig har fået det, kan dette ikke i sig selv begrunde fritagelse. Retten skal i så fald vejlede borgeren om at anskaffe sig MitID.

Det vil afhænge af en konkret vurdering, hvilken hjælp den enkelte vurderes at have brug for, og om denne ved vejledning vil kunne bringes i stand til at anvende skifteportalen.

Såfremt skifteretten træffer afgørelse om at fritage en person fra at anvende skifteportalen, vil skifteretten foretage registreringen på portalen på baggrund af den skriftlige anmeldelse.”

Det foreslås at nyaffatte § 10 a, stk. 5, hvorefter skifteretten kan beslutte at undtage en bruger fra at anvende skifteportalen, hvis der foreligger særlige forhold, som gør, at vedkommende må forventes ikke at kunne anvende skifteportalen. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan anmeldelse mv. skal ske.

Den foreslåede affattelse vil, bortset fra det der er omtalt nedenfor, ikke medføre en ændring af gældende ret. Der er således hovedsagelig tale om, at bestemmelsen vil blive sprogligt moderniseret, og at den herefter vil svare til den tilsvarende foreslåede regel i selskabslovens § 229 a, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 2).

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at Digitaliseringsstyrelsen i lovgivningen vedrørende Digital Post henholdsvis digital selvbetjening sonderer mellem ”fritagelse” som en generel og tidsubegrænset fritagelse fra at bruge Digital Post og ”undtagelse” som en konkret undtagelse fra at bruge en digital selvbetjening i det enkelte tilfælde. Det har ikke med bestemmelsen i § 10 a, stk. 5, været hensigten, at en person skal kunne fritages generelt og tidsubegrænset fra at bruge skifteportalen, men at den pågældende kan anmode skifteretten om at blive undtaget fra at bruge skifteportalen i hver enkelt sag. Der er således på dette punkt alene tale om en sproglig ændring, der ikke vil medføre nogen ændring af gældende ret.

Forslaget vil dog samtidig medføre den ændring af den nuværende retstilstand, at skifteretten, når den beslutter at undtage en person fra at anvende skifteportalen, samtidig skal beslutte, hvordan anmeldelse mv. skal ske. Den

person, der undtages, vil herefter alene kunne foretage anmeldelse til skifteretten af krav og tilgodehavender mv., jf. dødsboskiftelovens § 8, stk. 2, og § 10 a, stk. 1, 2 og 4, på den måde, der besluttet af skifteretten.

Til nr. 8

Den gældende dødsboskiftelov indeholder én mulighed for at fritage for anvendelsen af domstolenes skifteportal. Denne bestemmelse fremgår af § 10 a, stk. 5, hvorefter skifteretten, hvis den vurderer, at der foreligger særlige forhold, som gør, at en kreditor, kontaktperson m.v. ikke må forventes at kunne anvende domstolenes skifteportal, kan beslutte, at den pågældende fritages for at anvende portalen. Med lovforslagets § 4, nr. 7, er det foreslået, at ordlyden af denne bestemmelse ændres fra ”fritages for” til ”undtages fra”.

Det foreslås at indføre to nye stykker i § 10 a svarende til bestemmelserne i retsplejelovens § 148 a, stk. 5 og 6.

Det foreslås i § 10 a, stk. 6, at indføre en regel, hvorefter skifteretten, når der foreligger særlige forhold, kan beslutte, at anmeldelse mv., jf. stk. 1, 3. pkt., stk. 2, 2. pkt., og stk. 4 samt § 8, stk. 2, i bestemte tilfælde ikke skal ske på domstolenes skifteportal. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan anmeldelse mv. skal ske.

Den foreslåede bestemmelse i § 10 a, stk. 6, vil indebære, at skifteretten efter anmodning eller af egen drift kan beslutte, at fordringer og andre krav, tilgodehavender, der tilfalder boet mv., ikke skal anmeldes til skifteretten på domstolenes skifteportal. Bestemmelsen forudsættes anvendt sjældent, f.eks. i situationer hvor hensynet til statens sikkerhed eller til personers liv eller helbred tilsiger det, eller hvor domstolenes skifteportal i øvrigt ikke er egnet til at håndtere en bestemt situation.

Hvor de særlige forhold alene gør sig gældende for bestemte typer af oplysninger, vil skifteretten i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne bestemme, at det f.eks. alene er anmeldelse af oplysning om besiddelse af af-

dødes aktiver, der ikke skal ske på skifteportalen, mens anmeldelse af fordringer eller andre krav fortsat skal ske på skifteportalen i overensstemmelse med lovens § 10 a, stk. 1.

Bestemmelsen vil f.eks. kunne finde anvendelse i en situation, hvor det vil være særligt uhensigtsmæssigt, at en kreditor, der ønsker at anmelde en fordring omfattet af den foreslåede § 10 stk. 1, 1. pkt., skal anmelde fordringen på skifteportalen efter § 10 a, stk. 1, 2. pkt., der bliver 3. pkt. Skifteretten vil i en sådan situation – forudsat at de ovenfor nævnte hensyn gør sig gældende – kunne bestemme, at anmeldelse ikke skal ske på skifteportalen, men at anmeldelse skal ske på en anden måde, f.eks. ved indsendelse af kravet til skifteretten på e-mail eller brev.

Skifteretten kan efter retsplejelovens § 222 omgøre sin beslutning efter den foreslåede bestemmelse, når omstændighederne taler for det, f.eks. hvis beslutningen om ikke at anvende skifteportalen skyldes en hindring, som senere forsvinder.

Det foreslås i § 10 a, *stk. 7*, at vedkommende retspræsident, når der foreligger særlige forhold, kan beslutte, at anmeldelse mv., jf. stk. 1, 3. pkt., stk. 2, 2. pkt., og stk. 4 samt § 8, stk. 2, i alle eller visse af skifterettens sager i en nærmere afgrænset periode ikke skal ske på domstolenes skifteportal. Træffer retspræsidenten beslutning efter 1. pkt., beslutter retspræsidenten samtidig, hvordan anmeldelse mv. skal ske.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at retspræsidenten for den ret, der er tale om, får mulighed for at beslutte, at anmeldelse ikke skal på domstolenes skifteportal i en nærmere afgrænset periode, når der foreligger særlige forhold. Bestemmelsen vedrører bl.a. den situation, hvor anmeldelse af krav og tilgodehavender mv. som følge af helt særlige tekniske vanskeligheder ikke kan ske via domstolenes skifteportal. Bestemmelsen forudsættes anvendt i tilfælde, hvor f.eks. tekniske problemer med eller nedbrud på domstolenes it-systemer eller problemer med andre eksterne it-systemer, som domstolenes it-systemer er afhængige af (f.eks. MitID), i en periode gør

skifteportalen utilgængelig for skifteretten eller skifteportalens brugere. Retspræsidentens beslutning har alene retsvirkning for den pågældende ret.

Hvor de særlige forhold alene vedrører bestemte typer af oplysninger, vil retspræsidenten i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne bestemme, at det f.eks. alene er anmeldelse af oplysning om besiddelse af afdødes aktiver, der ikke kan ske på skifteportalen, mens anmeldelse af fordringer eller andre krav fortsat skal ske på skifteportalen i overensstemmelse med lovens § 10 a, stk. 1.

Det forudsættes, at når den afgrænsede periode, hvor der er truffet beslutning om, at anmeldelse skal ske på anden måde end på skifteportalen, ophører, vil skifteretten i relevant omfang indføre anmeldelser af krav og tilgodehavender mv. samt oplysning om besiddelse af afdødes aktiver på skifteportalen.

Til nr. 9

Det fremgår af dødsboskiftelovens § 81, stk. 3, nr. 2, at der ved proklama indrykkes en bekendtgørelse i Statstidende, og at bekendtgørelsen skal indeholde opfordring til enhver, der har en fordring eller andet krav mod afdøde, til at anmelde kravet inden 8 uger efter bekendtgørelsen.

Af § 82, stk. 1., 1. pkt., fremgår det, at anmeldelser skal være skriftlige og angive kreditors krav samt eventuelle krav på renter og omkostninger.

Det fremgår af § 10 a, stk. 1, 2. pkt., at anmeldelse skal ske på domstolenes skifteportal.

Af § 10 a, stk. 6 fremgår det, at Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af domstolenes skifteportal og om indførelse af data på portalen. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1369 af 30. september 2022 om anvendelse af domstolenes skifteportal i sager om dødsboskifte, der indeholder regler om bl.a., hvordan fordringer og andre krav anmeldes på skifteportalen.

UDKAST

Det foreslås i § 82, stk. 1, 1. pkt., at ændre »være skriftlige« til »ske på domstolens skifteportal, jf. § 10 a, stk. 1, 3. pkt.,«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 10 a, stk. 1, 2. pkt., der med lovforslagets § 4, nr. 5, bliver 3. pkt., hvorefter anmeldelse til skifteretten skal ske på domstolens skifteportal.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det præciseres, at fordringer og andre krav *mod afdøde*, som anmeldes til skifteretten, skal anmeldes på skifteportalen. Anmeldelse skal ske i overensstemmelse med de regler, der fastsættes af Domstolsstyrelsen i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i § 10 a, stk. 6.

Den foreslåede ændring vil ikke berøre bestemmelsen i den gældende § 82, stk. 1, 1. pkt., om, at anmeldelser skal angive kreditors krav samt eventuelle krav på renter og omkostninger.

Til nr. 10

Det fremgår af dødsboskiftelovens § 83, stk. 1, 1. pkt., at anmeldes en fordring ikke rettidigt, jf. dødsboskiftelovens § 81, stk. 3, nr. 2, bortfalder retten til dækning i boet (prækclusion).

Efter § 81, stk. 3, nr. 2, indrykkes ved proklama en bekendtgørelse i Statstidende, som skal indeholde opfordring til enhver, der har en fordring eller andet krav mod afdøde, til at anmelde kravet inden 8 uger efter bekendtgørelsen, jf. § 10 a, stk. 1.

Det fremgår af § 10 a, stk. 1, at fordringer og andre krav mod boet anmeldes til skifteretten og at anmeldelse skal ske på domstolens skifteportal.

Det fremgår af dødsboskiftelovens § 83, stk. 2, nr. 1, at krav, som efter dødsfaldet er fremsat skriftligt, og som inden anmeldelsesfristens udløb er kommet frem til boet, er undtaget fra prækclusion i medfør af stk. 1.

Ifølge bemærkningerne til dødsboskiftelovens § 83, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 2893, forhindrer reglen i § 83, stk. 2, nr. 1, at der

sker præklusion i tilfælde, hvor dette ville føles som åbenbart urimeligt, f.eks. fordi en regning, uden at afsenderen på afsendelsestidspunktet havde kendskab til dødsfaldet, er fremsendt til betaling og rent faktisk bliver boet bekendt. Det fremgår derudover af forarbejderne, at bestemmelsen medfører, at anmeldelser fremsendt til en anden adressat end den i bekendtgørelsen i Statstidende angivne, det være sig til skifteretten, enhver af arvingerne eller en bobestyrer, vil være tilstrækkelig til at afbryde præklusion. Også regninger, som er stilet til afdøde og fremsendt til afdødes adresse eller forretningsadresse efter dødsfaldet, vil herefter være undtaget fra præklusion, såfremt kravet rent faktisk er kommet til boets kundskab.

Det foreslås at ophæve dødsboskiftelovens § 83, stk. 2, nr. 1.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at det ikke længere vil være muligt at undtage krav fra præklusion med den begrundelse, at kravet er fremsat skriftligt efter dødsfaldet og er kommet frem til boet. Et krav mod afdøde vil således prækluderes, hvis det ikke er anmeldt rettidigt til skifteretten på domstolenes skifteportal, jf. den foreslåede § 10 a, stk. 1, 1. og 3. pkt.

Hvis anmelderen er undtaget fra at anvende skifteportalen, jf. den foreslåede § 10 a, stk. 5, eller skifteretten eller retspræsidenten har besluttet, at anmeldelse ikke skal ske på skifteportalen, jf. de foreslåede bestemmelser i § 10 a, stk. 6 og 7 (lovforslagets § 4, nr. 8), vil der ikke ske præklusion, såfremt kravet anmeldes rettidigt til skifteretten på de måder, der er besluttet af skifteretten eller retspræsidenten. Endelig kan situationen være omfattet af undtagelsesbestemmelserne i § 83, stk. 2, hvor der efter omstændighederne ikke vil ske præklusion.

Til nr. 11

Adgang til anke og kære af skifterettens afgørelser er reguleret i dødsboskiftelovens § 105. Det fremgår af § 105, stk. 1, at reglerne i retsplejeloven om anke og kære finder tilsvarende anvendelse på skifterettens afgørelser, jf. dog stk. 2 og 3. Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at skifterettens afgørelser efter § 2, stk. 5, § 7, stk. 3, § 12, stk. 1, § 55, stk. 1, 2. pkt., og § 81,

stk. 6, ikke kan indbringes for højere ret og at tilsvarende gælder for afgørelser i medfør af § 80, stk. 1, efter udløbet af fristen i § 80, stk. 3. Af § 105, stk. 3, 1. pkt., fremgår det at afslag på anmodning om fritagelse for anvendelse af domstolens skifteportal, jf. § 10 a, stk. 5, ikke uden Procesbevillingsnævnets tilladelse kan indbringes for højere ret.

Det foreslås i § 105, stk. 2, at tilføje § 10 a, stk. 6 og 7.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil indebære, at bestemmelsens anvendelsesområde udvides, således at kredsen af afgørelser, som ikke kan indbringes for højere ret, bliver større. Der vil dermed heller ikke være adgang til at kære skifterettens eller retspræsidentens beslutning efter § 10 a, stk. 6 eller 7, om, at anmeldelse af krav og tilgodehavender m.v. samt oplysning om besiddelse af afdødes aktiver ikke skal ske på domstolens skifteportal. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 12

Det fremgår af dødsboskiftelovens § 105, stk. 3., 1. pkt., at afslag på anmodning om fritagelse for anvendelse af domstolens skifteportal, jf. § 10 a, stk. 5, ikke uden Procesbevillingsnævnets tilladelse kan indbringes for højere ret. Procesbevillingsnævnet kan ifølge bestemmelsens 2. pkt. meddele tilladelse til kære, hvis beslutningen angår spørgsmål af væsentlig betydning for sagens forløb eller af afgørende betydning for den, der ansøger om kæretilladelse, og der i øvrigt er anledning til at lade afgørelsen prøve af en højere ret.

Det fremgår af lovens § 10 a, stk. 5, at hvis skifteretten vurderer, at der foreligger særlige forhold, som gør, at en kreditor, kontaktperson mv. ikke må forventes at kunne anvende domstolens skifteportal, beslutter skifteretten, at den pågældende fritages for at anvende portalen. Med lovforslagets § 4, nr. 7, er det foreslået, at ordlyden i denne bestemmelse ændres fra ”fritages for” til ”undtages fra”.

Det foreslås i § 105, stk. 3, 1. pkt., at ændre »fritagelse for« til »undtagelse fra«.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen ændring af gældende ret men vil medføre, at bestemmelsens ordlyd bringes i overensstemmelse med ordlyden i § 10 a, stk. 5, som foreslås ændret tilsvarende.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Til § 5 (værgemålsloven)

Til nr. 1

Det fremgår af værgemålslovens § 13, stk. 1, at Familieretshuset eller retten træffer afgørelse om værgemål efter §§ 5-10. Af § 18, stk. 1, fremgår det, at Familieretshuset eller retten sørger for sagens oplysning.

Det fremgår af § 18, stk. 4, at Familieretshuset eller retten kan afkræve personer, der har kendskab til den pågældende, de oplysninger, som anses for nødvendige for behandling af sagen.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises i øvrigt til pkt. [xx] i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i § 18, stk. 4, efter »personer« indsættes »eller myndigheder«.

Den foreslåede ændring af § 18, stk. 4, vil medføre, at det vil fremgå udtrykkeligt af bestemmelsen, at den omfatter indhentelse af oplysninger fra andre myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse vil således præcisere, at Familieretshuset kan indhente de nødvendige oplysninger fra andre myndigheder, herunder nødvendige økonomiske oplysninger fra Skattestyrelsen.

Til nr. 2

Værgemålslovens § 18 indeholder regler om oplysning af sagen og indhentelse af oplysninger til behandling af sager om værgemål. For en nærmere

beskrivelse af gældende ret og for en beskrivelse af sagsgangen i dag, henvises til pkt. [...] i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås at indsætte § 18, stk. 6, hvorefter Familieretshuset eller retten til brug for behandlingen af sager om iværksættelse, ændring og ophævelse af værgemål efter denne lov har ret til terminaladgang hos told- og skatteforvaltningen, herunder i indkomstregistret, med henblik på at indhente de økonomiske oplysninger om en part, der er nødvendige for sagernes behandling

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Familieretshuset får terminaladgang til de relevante indkomst- og formueoplysninger hos told- og skatteforvaltningen, herunder i Skattestyrelsens systemer. Det vil indebære, at Familieretshuset kan indhente oplysninger til brug for behandlingen af sager om iværksættelse, ændring og ophævelse af værgemål elektronisk i stedet for ved at sende en anmodning til Skattestyrelsen, der skal ekspederes manuelt.

Til nr. 3

Det fremgår af værgemålslovens § 28, 1. pkt., at Familieretshuset og forvaltningsafdelingerne, jf. § 35, stk. 1, fører tilsyn med værgerne. Det fremgår af § 28, 2. pkt., at justitsministeren fastsætter regler herom. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1444 af 13. december 2013 om værgemål. For en nærmere beskrivelse af gældende ret og for en beskrivelse af sagsgangen i forbindelse med indhentelse af oplysninger, henvises til pkt. [...] i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås at indsætte et § 28, stk. 2, hvorefter Familieretshuset til brug for førelse af tilsyn med værgerne efter denne lov har ret til terminaladgang hos told- og skatteforvaltningen, herunder i indkomstregistret, med henblik på at indhente de økonomiske oplysninger om den, der er under værgemål, der er nødvendige for sagens behandling.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Familieretshuset får terminaladgang til de relevante indkomst- og formueoplysninger i Skattestyrelsens systemer. Det vil indebære, at Familieretshuset kan indhente oplysninger til brug for behandlingen af sager om tilsyn med værger elektronisk i stedet for ved at sende en anmodning til Skattestyrelsen, der skal ekspederes manuelt.

Til nr. 4

Det fremgår af værgemålslovens § 32, at værger kan få nødvendige udlæg dækket og i den udstrækning, det er rimeligt, tillægges vederlag for sit arbejde. Det fremgår videre, at beløbene, der fastsættes af Familieretshuset, betales af den, der er under værgemål, eller, hvis denne ikke har midler, af Familieretshuset.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. [X.X] i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås at indsættes et nyt § 32, stk. 4, hvorefter Justitsministeren efter forhandling med skatteministeren kan fastsætte regler om, at Familieretshuset til brug for fastsættelse af vederlag efter denne bestemmelse har ret til terminaladgang hos told- og skatteforvaltningen, herunder i indkomstregistret, til de økonomiske oplysninger om den, der er under værgemål, der er nødvendige for sagens behandling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at justitsministeren vil kunne fastsætte regler om etablering af terminaladgang til de relevante indkomst- og formueoplysninger til brug for behandlingen af sager om værgers vederlag. Det forventes, at bemyndigelsen vil blive udmøntet i en ændring af bekendtgørelse nr. 1075 af 11. december 2003 om behandling af værgemåls- og værgesager samt om faste værger og værgens vederlag m.v. (sagsbehandlingsbekendtgørelsen), hvori der til brug for behandlingen af sager om vederlag til såkaldte faste værger vil blive fastsat regler om etablering af terminaladgang til de relevante indkomst- og formueoplysninger i Skattestyrelsens systemer.

Til § 6 (retsplejeloven)

Til nr. 1

Det fremgår af retsplejelovens § 135, at enhver advokat kan have en eller to autoriserede fuldmægtige, der skal have bestået dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen, jf. dog § 135 a, stk. 1.

Det fremgår af retsplejelovens § 135 a, stk. 1, at justitsministeren for personer, der i en af EU's medlemsstater eller i et land, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, har bestået en juridisk kandidateksamen, kan fastsætte en prøvetid som betingelse for ansøgerens autorisation som advokatfuldmægtig med henblik på at sikre, at ansøgeren har det fornødne kendskab til dansk procesret samt behersker det danske sprog på et sådant niveau, at ansøgeren kan gennemføre en hovedforhandling på forsvarlig vis. Det samme gælder for personer, der i en af EU's medlemsstater eller i et land, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, har bestået en juridisk bacheloreksamen og i Danmark har bestået en juridisk kandidateksamen.

Det foreslås at indsætte et *3. pkt.* i retsplejelovens § 135 a, stk. 1, hvorefter bestemmelsens 1. og 2. pkt. tilsvarende finder anvendelse for personer, der har bestået en juridisk bachelor- eller kandidateksamen i Det Forenede Kongerige efter den 31. januar 2020, når uddannelsen er påbegyndt senest denne dato.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at justitsministeren vil kunne fastsætte en prøvetid som betingelse for autorisation som advokatfuldmægtig for personer, der har bestået en juridisk bachelor- eller kandidateksamen i Det Forenede Kongerige efter den 31. januar 2020, når uddannelsen blev påbegyndt senest denne dato.

Bestemmelsen tager sigte på personer, der har bestået en juridisk bachelor- eller kandidateksamen i Det Forenede Kongerige efter den 31. januar 2020, når uddannelsen er påbegyndt senest denne dato. Det omfatter også personer, der har bestået en juridisk bacheloreksamen og er påbegyndt en juridisk

UDKAST

kandidateksamen i Det Forenede Kongerige senest den 31. januar 2020, når den juridiske kandidateksamen er bestået efter denne dato. Personer, der har påbegyndt og bestået en juridisk bachelor- eller kandidateksamen senest den 31. januar 2020, vil således fortsat være omfattet af retsplejelovens § 135 a, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Bestemmelsen vil medføre, at den omfattede personkreds, som har bestået en juridisk bachelor- eller kandidateksamen i Det Forenede Kongerige efter den 31. januar 2020, når uddannelsen er påbegyndt senest denne dato, vil skulle behandles efter de samme regler som personer, der er omfattet af retsplejelovens § 135 a, stk. 1, 1. og 2. pkt., dvs. personer, der i et andet EU- eller EØS-land eller Schweiz har bestået en juridisk kandidateksamen, samt personer, der har i et andet EU- eller EØS-land eller Schweiz har bestået en juridisk bacheloreksamen og efterfølgende har bestået en juridisk kandidateksamen i Danmark.

Til nr. 2

Det fremgår af retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 1. pkt., at forvaltningslovens § 27 om tavshedspligt finder anvendelse for Advokatrådets medlemmer, Advokatsamfundets ansatte og kredsbestyrelsens medlemmer, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden.

Endvidere fremgår det af retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 2. pkt., at det samme gælder for personer, der udfører serviceopgaver for de organisationer, der er nævnt i 1. pkt.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen i retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 1. pkt., at Advokatsamfundets ansatte og kredsbestyrelsernes er medlemmer omfattet af bestemmelsen, idet Advokatrådet udfører tilsynet, mens Advokatsamfundets ansatte og kredsbestyrelserne yder bistand til tilsynsvirksomheden, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 18 som fremsat, side 40.

Endvidere følger det af bemærkningerne til bestemmelsen i retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 2. pkt., at formålet med bestemmelsen er, at personer, der

arbejder med f.eks. rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel, herunder IT-udstyr, og kantinedrift for Advokatrådet mv., er omfattet af tavshedspligten, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 18 som fremsat, side 40.

Der henvises vedrørende gældende ret på området til pkt. 2.4.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Medlemmer af Advokatrådets udvalg, som ikke også er medlemmer af Advokatrådet, er efter gældende ret ikke omfattet af retsplejelovens § 143 b, stk. 1-3.

Det foreslås at ændre retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 1. pkt., således, at »Forvaltningslovens § 27 om tavshedspligt finder anvendelse for« ændres til »Straffelovens § 152 og §§ 152 c- 152 f finder tilsvarende anvendelse for« og »medlemmer af Advokatrådets udvalg« indsættes efter »Advokatrådets udvalg«.

Det foreslåede vil medføre, at tavshedspligten fremover tillige vil gælde for medlemmer af Advokatrådets udvalg, der ikke også er medlemmer af Advokatrådet. Tavshedspligten vil også gælde efter udløbet af udvalgsmedlemmets udpegningsperiode. Der henvises i den forbindelse i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 6, nr. 3.

Formålet med indsættelsen af ”medlemmer af Advokatrådets udvalg” i bestemmelsen er at sidestille medlemmer af Advokatrådets udvalg med Advokatrådets medlemmer, Advokatsamfundets ansatte og medlemmer af kredsbestyrelserne i relation til tavshedspligt for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem deres tilsynsvirksomhed.

Det foreslåede vil samtidig indebære, at bestemmelsen sprogligt justeres således, at den kommer til at svare til andre tavshedspligtsbestemmelser i særlovgivningen.

Den foreslåede sproglige justering vil ikke indebære ændringer i indholdet af bestemmelsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 6, nr. 3.

Til nr. 3

Det fremgår af retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 3. pkt., at det anførte i bestemmelsens 1. og 2. pkt. også gælder efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør eller efter udløbet af en valgperiode eller udpegningsperiode.

Endvidere fremgår det af retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 4. pkt., at straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f i den forbindelse finder tilsvarende anvendelse på de personer, der er omtalt i 1. og 2. pkt.

Det foreslås, at retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 3. og 4. pkt., ophæves.

Den foreslåede ændring skyldes, at det anførte i retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 3., må lægges til grund allerede at følge af straffelovens § 152, stk. 1, og 4. pkt. må lægges til grund at være indeholdt i den foreslåede sproglige justering af retsplejelovens § 143 b, stk. 1, 1. pkt.

Der er med det foreslåede ikke tilsigtet ændringer af indholdet af gældende ret. Tavshedspligten vil således fortsat gælde efter udløbet af en valg- eller udpegningsperiode.

Til nr. 4

Det fremgår af retsplejelovens § 143 b, stk. 2, at fortrolige oplysninger, som Advokatrådets medlemmer, Advokatsamfundets ansatte eller kredsbestyrelsens medlemmer modtager i henhold til dette kapitel, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet.

Endvidere fremgår det af retsplejelovens § 143 b, stk. 3, at Advokatrådets medlemmer, Advokatsamfundets ansatte og kredsbestyrelsens medlemmer udelukkende kan videregive oplysninger til Advokatnævnet til varetagelsen

af dets opgaver efter denne lov og til relevante offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden, politiet og justitsministeren, til varetagelse af deres opgaver efter deres lovgivning.

Det foreslås at indsætte »medlemmer af Advokatrådets udvalg,« efter »Advokatrådets medlemmer« i retsplejelovens § 143 b, stk. 2 og 3.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med ændringen af retsplejelovens § 143 b, stk. 1.

Den foreslåede ændring af retsplejelovens § 143 b, stk. 2, vil medføre, at fortrolige oplysninger, som medlemmer af Advokatrådets udvalg, der ikke også er medlemmer af Advokatrådet, fremover modtager i henhold til retsplejelovens kapitel 15, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet. Oplysningerne er givet til medlemmer af Advokatrådets udvalg med henblik på at indgå i deres tilsyn, og medlemmerne af udvalgene skal således ikke kunne anvende oplysningerne på anden vis.

Den foreslåede ændring af retsplejelovens § 143 b, stk. 3, vil medføre, at Advokatrådets udvalg fremover vil kunne videregive oplysninger til Advokatnævnet til varetagelsen af dets opgaver efter denne lov og til relevante offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden, politiet og justitsministeren til varetagelse af deres opgaver efter deres lovgivning. Det vil således efter det foreslåede være berettiget for Advokatrådets udvalg at videregive oplysninger til Advokatnævnet, hvis Advokatrådets udvalg i forbindelse med udøvelsen af tilsynet bliver bekendt med oplysninger, der kan medføre en disciplinærsag ved Advokatnævnet. Det betyder, at Advokatrådets udvalg vil kunne videregive disse oplysninger til Advokatnævnet til brug for nævnets behandling af sagen. Tilsvarende vil Advokatrådets udvalg i medfør af bestemmelsen være berettiget til at videregive oplysninger til relevante offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden, politiet og justitsministeren, til varetagelse af deres opgaver efter deres lovgivning. Det beror på en konkret vurdering, om en videregivelse af oplysninger fra Advokatrådets udvalg til en offentlig myndighed vil være berettiget. I den

forbindelse vil Advokatrådets udvalg skulle iagttage de databeskyttelsesretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Til nr. 5

Det fremgår af retsplejelovens § 260, stk. 2, at advokater er eneberettigede til at møde i retten som fuldmægtige for parterne, medmindre andet følger af bestemmelserne i stk. 3, 5, 6, 7, 9 og 10. Af stk. 3, nr. 4, fremgår det, at der dog kan mødes for en part i retten ved personer, der er personer, der er ansat hos parten for et tidsrum, der ikke er kortere end 1 måned, og – når parten ikke selv er advokat – ikke med det særlige formål at møde i retten.

Det forslås, at ordene »personer, der er« udgår af § 260, stk. 3, nr. 4.

Den foreslåede ændring vil ikke ændre gældende ret. Der er alene tale om en sproglig justering.

Til nr. 6

Retsplejelovens § 526, stk. 1 og 2, vedrører forskellige retsvirkninger af udlæg i løsøre, herunder prioritetsstillingen mellem flere udlæg.

Efter retsplejelovens § 526, stk. 3, finder stk. 1 og 2 ikke anvendelse ved udlæg i fast ejendom, registrerede skibe eller luftfartøjer samt fondsaktiver, jf. § 3, nr. 34, i lov om kapitalmarkeder.

Efter retsplejelovens § 526, stk. 4, 1. pkt., bortfalder udlæg i løsøre bortset fra registrerede skibe og luftfartøjer et år efter foretagelsen, medmindre udlægshaveren forinden har forlangt tvangsauktion afholdt eller har været hindret heri ved anke, kære eller tredjemands ret. Udlægget bortfalder i så fald 8 uger efter hindringens ophør, jf. 2. pkt. Det samme gælder efter 3. pkt. bl.a. udlæg i fondsaktiver, jf. § 3, nr. 34, i lov om kapitalmarkeder.

Definitionen af et fondsaktiv blev ved § 4, nr. 3, i lov nr. 2382 af 14. december 2021 rykket fra § 3, nr. 34, i lov om kapitalmarkeder til § 3, nr. 32, i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås derfor at ændre henvisningen til lov om kapitalmarkeder i retsplejelovens § 526, stk. 3 og stk. 4, 3. pkt., så der henvises til § 3, nr. 32, i lov om kapitalmarkeder.

Der er tale om konsekvensændring, som ikke blev foretaget i forbindelse med lov nr. 2382 af 14. december 2021.

Til § 7 (konkursloven)

Til nr. 1

Konkurslovens § 9 f regulerer gennemførelsen af en rekonstruktion under en forebyggende rekonstruktion.

Konkursloven § 13 g, der, jf. § 9 f, stk. 2, finder anvendelse under en forebyggende rekonstruktion, hvis der er nedlagt et fyldestgørelsesforbud efter konkurslovens § 9 b, fastsætter, at rekonstruktion i form af en virksomhedsoverdragelse under visse betingelser kan ske med rekonstruktørens tilladelse, inden der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Konkurslovens § 13 g fastsætter en ”fast track”-procedure for virksomhedsoverdragelse. Forud for indsættelsen af bestemmelsen i konkurslovens § 13 g måtte virksomhedsoverdragelse alene ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten.

Det følger af konkurslovens § 13 g, stk. 6, der finder anvendelse under en forebyggende rekonstruktion, hvis der er nedlagt fyldestgørelsesforbud, jf. § 9 f, stk. 2, at reglerne om tvungent skyldnerskifte i konkurslovens § 14 c, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse ved gennemførelse af en ”fast track”-virksomhedsoverdragelse efter § 13 g. Ved tvungent skyldnerskifte

forstås, at rekonstruktionsboet kan overdrage en aftale til en køber/tredjemand, uden at der skal indhentes samtykke fra medkontrahenten. Dette indebærer, at hvis der i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse efter § 13 g overdrages en gensidigt bebyrdende aftale, der er videreført under den forebyggende rekonstruktionsbehandling efter konkurslovens § 12 o, til den nye virksomhedsejer, overgår skyldnerens rettigheder og forpligtelser efter aftalen til erhververen, medmindre andet følger af retsforholdets beskaffenhed. Hvis der er tale om en løbende ydelse, gælder dette dog ikke medkontrahentens krav på vederlag for tiden inden den forebyggende rekonstruktions indledning, idet medkontrahentens eventuelle krav på depositum skal opfyldes af erhververen. Arbejdsaftaler med ansatte er, jf. konkurslovens § 14 c, stk. 3, ikke omfattet af det tvungne skyldnerskifte, idet lov om lønmodtageres retsstilling regulerer sådanne aftaler.

Hvis virksomhedsoverdragelsen under en forebyggende rekonstruktion ikke sker som led i en ”fast track”-procedure, men derimod sker efter et vedtaget og stadfæstet rekonstruktionsforslag, jf. konkurslovens § 9 g, stk. 1, er der ikke hjemmel til at foretage et tvungent skyldnerskifte, idet det fremgår eksplicit af konkurslovens § 9 c, stk. 1, at det alene er § 14 c, stk. 1, der finder anvendelse i sådanne tilfælde. Hvis virksomhedsoverdragelsen under en forebyggende rekonstruktion således sker som led i et vedtaget og stadfæstet rekonstruktionsforslag, vil skyldnerskifte vedrørende aftaler, der overdrages til køberen (dvs. tredjemand) som led i sådan virksomhedsoverdragelse, alene kunne ske, i det omfang skyldneren forud for den forebyggende rekonstruktion havde adgang hertil efter obligationsrettens regler. Retsstillingen efter konkurslovens § 9 g, stk. 1, svarer dermed til retsstillingen under konkurs, hvor et konkursbo heller ikke har en videregående adgang til skyldnerskifte end den, som skyldneren havde inden konkursen. Det følger af bemærkningerne til konkurslovens § 9 g, stk. 1, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 181 som fremsat, side 163, at det ville være for vidtgående, hvis der var adgang til tvungent skyldnerskifte som led i en virksomhedsoverdragelse under en forebyggende rekonstruktion, når det ikke vides, om skyldneren er insolvent eller kun har sandsynlighed herfor.

Som retstillingen er i dag, har skyldneren under en forebyggende rekonstruktionsbehandling derfor en mere vidtgående adgang til at foretage tvungent skyldnerskifte ved en "fast track"-virksomhedsoverdragelse efter konkurslovens § 13 g, end hvor virksomhedsoverdragelsen under den forebyggende rekonstruktionsbehandling, jf. konkurslovens § 9 g, stk. 1, sker efter et vedtaget og stadfæstet rekonstruktionsforslag.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 9 f, stk. 2, så henvisningen til § 13 g ændres til § 13 g, stk. 1-5.

Den foreslåede ændring af konkurslovens § 9 f, stk. 2, vil medføre, at reglerne om tvungent skyldnerskifte i konkurslovens § 14 c, stk. 2-3, ikke vil finde anvendelse i forbindelse med en "fast track"-virksomhedsoverdragelse, der efter konkurslovens § 13 g foretages under en forebyggende rekonstruktion. Når der herefter i medfør af konkurslovens § 9 f, stk. 2, foretages en virksomhedsoverdragelse under en forebyggende rekonstruktion efter bestemmelsen i konkurslovens § 13 g, vil skyldnerskifte vedrørende aftaler, der overdrages til køber/tredjemand som led i sådan virksomhedsoverdragelse, alene kunne ske, i det omfang skyldneren forud for den forebyggende rekonstruktion havde adgang hertil efter obligationsrettens regler.

Ændringen er begrundet i, at den nuværende retstilstand indebærer, at skyldneren under en forebyggende rekonstruktion som følge af henvisningen til § 13 g, stk. 6, har en udvidet og utilsigtet adgang til at foretage et tvungent skyldnerskifte, hvis virksomhedsoverdragelse foretages efter "fast track"-proceduren i konkurslovens § 13 g. Ligesom det blev anset for vidtgående under en forebyggende rekonstruktion at give skyldneren adgang til at foretage tvungent skyldnerskifte i relation til en virksomhedsoverdragelse, der sker efter et vedtaget og stadfæstet rekonstruktionsforslag, da det ikke vides, om skyldneren er insolvent eller kun har sandsynlighed herfor, vurderes det samme at gøre sig gældende i relation til en virksomhedsoverdragelse, der sker efter "fast track"-proceduren i konkurslovens § 13 g.

Til nr. 2

Konkurslovens § 9 f regulerer gennemførelsen af en rekonstruktion under en forebyggende rekonstruktion.

Konkurslovens § 13 g, der finder anvendelse under en forebyggende rekonstruktion, hvis der er nedlagt et fyldestgørelsesforbud efter konkurslovens § 9 b, jf. § 9 f, stk. 2, fastsætter, at rekonstruktion i form af en virksomhedsoverdragelse under visse betingelser kan ske med rekonstruktørens tilladelse, inden der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Under en rekonstruktion, der behandles efter reglerne i konkurslovens afsnit IB, gælder adgangen til at foretage virksomhedsoverdragelse i medfør af ”fast track”-proceduren efter konkurslovens § 13 g alene, indtil der er vedtaget en rekonstruktionsplan, jf. § 13 g, stk. 1. Rekonstruktionsplanen vil under rekonstruktionen blive vedtaget efter afstemning blandt fordringshaverne, jf. konkurslovens § 11 e, stk. 2, på det møde, der efter konkurslovens § 11 a, stk. 2, skal afholdes senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlingsindledning, idet rekonstruktøren dog kan anmode om at få udsat 4-ugersmødet, jf. konkurslovens § 11 e, stk. 5.

Under en forebyggende rekonstruktion, der behandles efter reglerne i konkurslovens afsnit IA, skal rekonstruktionsplanen ikke vedtages ved afstemning blandt fordringshaverne på det møde, der efter konkurslovens § 9 c, stk. 1, skal afholdes senest fire uger efter, at der under en forebyggende rekonstruktion er nedlagt fyldestgørelsesforbud. Den forebyggende rekonstruktion fortsætter således, selv om et flertal blandt de fremmødte fordringshavere tilkendegiver, at de er imod planen, idet skifteretten dog skal bringe den forebyggende rekonstruktionsbehandling til ophør, jf. konkurslovens § 9 h, stk. 1, nr. 4, hvis behandlingen anses for udsigtsløs.

Da der under en forebyggende rekonstruktion – i modsætning til under en rekonstruktion, der behandles efter reglerne i konkurslovens afsnit IB – ikke skal vedtages en rekonstruktionsplan, kan det give anledning til tvivl, hvor

UDKAST

længe en skyldner under en forebyggende rekonstruktion efter bestemmelsen i konkurslovens § 9 f, stk. 2, har adgang til at foretage en virksomheds-overdragelse efter ”fast track”-proceduren i konkurslovens § 13 g, som henviser til, at virksomhedsoverdragelsen skal ske, inden der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt § 9 f, stk. 2, 2. pkt., hvoraf følger, at konkurslovens § 13 g, stk. 1-5, finder anvendelse indtil afholdelsen af det i § 9 c, stk. 1, nævnte møde med fordringshaverne.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en virksomhedsoverdragelse efter konkurslovens § 13 g i relation til en forebyggende rekonstruktion vil skulle foretages senest inden afholdelsen af mødet med fordringshaverne efter konkurslovens § 9 c, stk. 1, der, jf. § 9 c, stk. 1, 2. pkt., skal afholdes senest 4 uger efter, at der er nedlagt fyldestgørelsesforbud.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at den nugældende retstilstand ikke eksplicit regulerer, hvornår virksomhedsoverdragelsen efter konkurslovens § 13 g, jf. § 9 f, stk. 1, skal være sket i relation til en forebyggende rekonstruktionsbehandling. Det har ikke været hensigten, at en skyldner under en forebyggende rekonstruktionsbehandling, når der er truffet bestemmelse om fyldestgørelsesforbud, jf. § 9 c, stk. 1, skulle have en videre tidsmæssig adgang til at foretage virksomhedsoverdragelse efter ”fast track”-proceduren i konkurslovens § 13 g, end skyldneren ville have under en rekonstruktion efter konkurslovens afsnit IB, hvor adgangen til at foretage ”fast track”-virksomhedsoverdragelse ophører ved vedtagelsen af rekonstruktionsforslaget på 4-ugers mødet.

Til nr. 3

Konkurslovens § 10 a regulerer indholdet af en tvangsakkord under en rekonstruktionsbehandling, der behandles efter reglerne i konkurslovens afsnit IB. Bestemmelsen finder tillige anvendelse under en forebyggende rekonstruktion, jf. konkurslovens § 9 f, stk. 1.

Det følger af konkurslovens § 10 a, stk. 1, at en tvangsakkord kan gå ud på procentvis nedsættelse eller bortfald af fordringer mod skyldneren eller på betalingsudsættelse. Tvangsakkorden kan betinges af, at skyldnerens formue eller en del heraf fordeles mellem fordringshaverne.

En tvangsakkord omfatter ikke de fordringer, der er nævnt i konkurslovens § 10 a, stk. 2, som derfor skal dækkes fuldt ud, ligesom det kan bestemmes i akkorden, at småfordringer, jf. § 10 a, stk. 4, 2. pkt., ikke omfattes af akkorden, hvorefter sådanne fordringer ligeledes skal dækkes fuldt ud.

De fordringer, der er omfattet af konkurslovens § 10 a, stk. 3, vil blive omfattet af tvangsakkorden, idet skyldneren dog skal træffe et valg mellem tre forskellige grupper af fordringer. En tvangsakkord kan således alene omfatte én af følgende grupper: 1) fordringer, der i tilfælde af konkurs omfattes af konkurslovens § 97 eller § 98, nr. 2, bortset fra krav på konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab, 2) fordringer, der i henhold til aftale står tilbage for de øvrige fordringshavere i tilfælde af skyldnerens konkurs, medmindre det fremgår af aftalen, at aftalen ikke gælder i tilfælde af skyldnerens rekonstruktion, og 3) krav på konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab, jf. konkurslovens § 10 a, stk. 3. Når der er valgt en gruppe, bortfalder de lavere grupper, jf. konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 4. Hvis skyldneren således f.eks. har valgt, at tvangsakkorden skal omfatte de fordringer, der er omfattet af konkurslovens § 10 a, stk. 3, nr. 1, vil de øvrige fordringer – dvs. fordringerne efter konkurslovens § 10 a, stk. 3, nr. 2-3 – bortfalde ved tvangsakkorden.

Konkurslovens § 10 a, stk. 5, regulerer, hvilke fordringer der bortfalder ved tvangsakkorden.

Efter konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3, medfører tvangsakkorden bortfald af krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anvise en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter rekonstruktionsbehandlings indledning,

og som ikke omfattes af konkurslovens § 94, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag.

Det fremgår af bemærkningerne til konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3, at ydelser, der udspringer af en leasingaftale, svarer til renter efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen, hvorfor ydelserne ikke skal kunne gøres gældende, i det omfang aftalen ikke er videreført, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 181 som fremsat, side 170.

Det følger modsætningsvist af konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3, at andre krav fra leasingselskabet, der udspringer af leasingaftalen – f.eks. ydelser, der kan karakteriseres som afdrag og andre ikke-løbende ydelser som omkostninger ved tilbagetagelse og erstatningskrav for beskadigelse – derimod ikke vil bortfalde ved tvangsakkorden efter bestemmelsen i konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3. Det er fordringshaveren, der skal godtgøre, at en ydelse må sidestilles med et afdrag, hvis fordringshaverens krav ikke skal være omfattet af konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3. Sådanne andre krav, vil dog kunne være omfattet af akkorden, i det omfang skyldneren efter bestemmelsen i konkurslovens § 10 a, stk. 3, nr. 1, vælger at lade fordringer, der i tilfælde af konkurs omfattes af § 97 eller § 98, nr. 2, bortset fra krav på konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab, være omfattet af akkorden.

Det foreslås at ændre § 10 a, stk. 5, nr. 3, ved at indsætte i bestemmelsen, at den kun finder anvendelse, når tvangsakkorden omfatter de i § 10 a, stk. 3, nr. 1, angivne fordringer.

Det foreslåede indebærer, at bestemmelsen i konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3, alene vil finde anvendelse, når tvangsakkorden omfatter de krav, der omfattes af § 10 a, stk. 3, nr. 1.

Det foreslåede er begrundet i, at de krav, der er omfattet af § 10 a, stk. 5, nr. 3, alene bør bortfalde ved akkorden, hvis de øvrige dele af leasingaftalen omfattes af akkorden. De krav, der er omfattet af konkurslovens § 10 a, stk.

5, nr. 3, kan, som det fremgår ovenfor, sidestilles med renter, og renter bortfalder alene efter § 10 a, stk. 5, nr. 2, når der er tale om krav på renter for tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning af de fordringer, der er omfattet af tvangsakkorden.

Hvis skyldneren ikke vælger at lade de krav, der er omfattet af § 10 a, stk. 3, nr. 1, være omfattet af tvangsakkorden, vil bestemmelsen i konkurslovens § 10 a, stk. 5, nr. 3, være uden betydning.

Til nr. 4

Konkurslovens § 11 e omhandler mødet med fordringshaverne, som i forbindelse med en rekonstruktionsbehandling skal afholdes senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, jf. hertil konkurslovens § 11 a, stk. 2. På mødet drøftes rekonstruktørens rekonstruktionsplan, og det vil være muligt at fremsætte ændringsforslag til denne.

Konkurslovens § 11 e, stk. 2, omhandler afstemningen om rekonstruktionsplanen og eventuelle ændringsforslag, der skal finde sted på mødet. Det følger af § 11 e, stk. 2, 1. pkt., at rekonstruktionsplanen er vedtaget, medmindre et flertal af fordringshavere stemmer imod, og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. Ændringsforslag til forslaget til rekonstruktionsplanen er vedtaget, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer for, og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret, jf. 2. pkt.

Konkurslovens § 11 e, stk. 5, omhandler muligheden for at udsætte mødet. Det følger af § 11 e, stk. 5, 3. pkt., at udsættelse af mødet ikke kan ske, hvis et flertal af fordringshavere stemmer imod og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af de samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret.

Konkurslovens § 11 e, stk. 6, omhandler muligheden for på mødet at bestemme, at der skal ske beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand i de tilfælde, hvor en sådan ikke allerede er beskikket forud for mødet. Det følger af § 11 e, stk. 6, 1. pkt., at rekonstruktøren eller fordringshavere, der repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret, efter vedtagelsen af rekonstruktionsplanen kan anmode om, at skifteretten beskikker en regnskabskyndig tillidsmand, hvis der ikke allerede er beskikket en sådan.

Det følger af bestemmelserne i konkurslovens § 11 e, stk. 2, 3. pkt., stk. 5, 4. pkt., og stk. 6, 2. pkt., at reglerne i konkurslovens § 13 d, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse ved afstemninger, der foretages på mødet efter konkurslovens § 11 e. Konkurslovens § 13 d indeholder en række stemmeregler, som bl.a. fastslår, hvornår en fordring har stemmeret, samt hvilke fordringer, der ikke har stemmeret.

Ved lov nr. 896 af 21. juni 2022 om ændring af konkursloven (Indførelse af regler om forebyggende rekonstruktion og revision af reglerne om rekonstruktion og gældssanering, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet) blev bestemmelsen i konkurslovens § 13 d nyaffattet. Bestemmelsen i den daværende § 13 d, stk. 3, som fastslog, at fordringer, der tilhører skyldnerens nærtstående, ikke har stemmeret, blev som følge af nyaffattelsen rykket til § 13 d, stk. 4, men der blev ved en fejl ikke foretaget en konsekvensrettelse af henvisningen i § 11 e. Da den nugældende bestemmelse i § 11 e ikke henviser til § 13 d, stk. 4, er dette blevet fortolket således i praksis, at nærtstående i dag har stemmeret.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 11 e, stk. 2, 3. pkt., stk. 5, 4. pkt., og stk. 6, 2. pkt., så henvisningen til § 13 d, stk. 2 og 3, ændres til § 13 d, stk. 2-4.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med nyaffattelsen af § 13 d ved ovennævnte lov nr. 896 af 21. juni 2022.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at den manglende henvisning til konkurslovens § 13 d, stk. 4, i § 11 e er blevet fortolket således, at nærtstående har stemmeret i forbindelse med afstemningen om rekonstruktionsplanen, hvilket ikke har været hensigten med nyaffattelsen af § 13 d.

Den foreslåede ændring vil medføre, at nærtstående ikke vil have stemmeret i forbindelse med afstemningen om rekonstruktionsplanen.

Med hensyn til henvisningen til konkurslovens § 13 d, stk. 2, vil det reelt kun være bestemmelsens 1., 2. og 5. pkt., der vil have betydning, idet der på tidspunktet for anvendelsen af § 11 e ikke er fremsat et akkordforslag, hvorfor særreglerne i 3. og 4. pkt. om stemmeret ved akkord ikke vil være relevante.

Til nr. 5

Konkurslovens § 14 c omhandler retsvirkningerne af en virksomhedsoverdragelse, der gennemføres på grundlag af et stadfæstet rekonstruktionsforslag.

Konkurslovens § 14 c, stk. 2, angår skyldnerens gensidigt bebyrdende aftaler.

Efter konkurslovens § 14 c, stk. 2, 1. pkt., vil en gensidigt bebyrdende aftale, der er videreført under rekonstruktionsbehandlingen efter bestemmelsen i konkurslovens § 12 o, dvs. med rekonstruktørens samtykke, og som overdrages som led i en virksomhedsoverdragelse, medføre et tvungent skyldnerskifte for skyldnerens medkontrahent. Ved tvungent skyldneskifte forstås, at rekonstruktionsboet kan overdrage en gensidigt bebyrdende aftale til en køber eller tredjemand, uden at der skal indhentes samtykke fra medkontrahenten, hvorved bestemmelsen fastsætter en lovbestemt undtagelse fra det obligationsretlige udgangspunkt om, at skyldnerskifte kræver samtykke fra kreditor. Bestemmelsen skal ses i lyset af, at formålet med en rekonstruktion i form af virksomhedsoverdragelse primært er at sikre virksomhedens

overlevelse til gavn for samfundet, der bevarer arbejdspladser og produktion, hvorfor fordringshaverne som udgangspunkt må tåle et tvungent skyldnerskifte.

I relation til løbende ydelser – f.eks. et lejeforhold – gælder dette dog ikke medkontrahentens krav på vederlag – f.eks. husleje – for tiden inden rekonstruktionsbehandlings indledning, jf. hertil konkurslovens § 14 c, stk. 2, 2. pkt., idet medkontrahentens eventuelle krav på depositum dog skal opfyldes af erhververen. Dette indebærer, at hvor medkontrahenten har et krav mod skyldneren på et vederlag, der angår tiden før rekonstruktionsbehandlings indledning, vil medkontrahentens krav mod skyldneren ikke blive overført til den nye erhverver af virksomheden i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse. Erhververen skal med andre ord f.eks. kun betale leje af et lejemål for tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning, men ikke eventuelle restancer for tiden før dette tidspunkt.

Bestemmelserne i konkurslovens § 14 c, stk. 2-3, finder tillige anvendelse i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse efter ”fast track”-proceduren i konkurslovens § 13 g, jf. § 13 g, stk. 6.

Ved lov nr. 896 af 21. juni 2022 om ændring af konkursloven (Indførelse af regler om forebyggende rekonstruktion og revision af reglerne om rekonstruktion og gældssanering, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet) blev der indsat en ny bestemmelse i konkurslovens § 12 p, stk. 3, omhandlende successive ydelser. Det fremgår af bemærkningerne til konkurslovens § 12 p, stk. 2, at en successiv ydelse er karakteriseret ved, at ydelsen kan stå alene, i modsætning til delleverancer, som ikke kan stå alene, jf. Folketingstidende 2021-22, Tillæg A, L 181 som fremsat, s. 158.

Det følger af konkurslovens § 12 p, stk. 3, at hvor en successiv ydelse er videreført efter § 12 o, omfattes af konkurslovens § 94 i konkursordenen alene den del af medkontrahentens krav, der vedrører ydelser præsteret under rekonstruktionsbehandlingen efter rekonstruktionsbehandlings ind-

ledning. Konkurslovens § 94 omfatter bl.a. anden gæld, som skyldneren efter fristdagen har pådraget sig med samtykke fra en rekonstruktør, der er beskikket af skifteretten, jf. § 94, nr. 2. Det vil således alene være den del af medkontrahentens krav, der vedrører successive ydelser, præsteret efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, der opnår § 94-status, hvorimod krav før rekonstruktionsbehandlingens indledning ikke omfattes af § 94.

Det foreslås at ændre § 14 c, stk. 2, 2. pkt., således at ordene ”successive ydelser” tillige kommer til at fremgå.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at gensidigt bebyrdende aftaler, hvor den ydelse der leveres er successiv, bør behandles på samme måde, som aftaler om løbende ydelser.

Den foreslåede ændring vil medføre, at erhververen ved overtagelse af en aftale om successive ydelser som led i en virksomhedsoverdragelse ikke overtager skyldnerens forpligtelse til at betale eventuelle vederlagsrestancer for tiden inden rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Til § 8 (forældelsesloven)

Til nr. 1

Det følger af forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. pkt., at foreløbig afbrydelse af forældelse efter bestemmelsen grundlæggende er betinget af, at der er tale om indbringelse af en sag om fordringens eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, for en administrativ myndighed inden forældelsesfristens udløb. Forældelse indtræder tidligst 1 år efter, at myndigheden har givet meddelelse om sin afgørelse. Ifølge lovens § 21, stk. 2, 2. pkt., gælder dette, uanset om fordringen gøres gældende af den, der har indbragt sagen, eller af den anden part, herunder det offentlige.

Såfremt en sådan sag inden for en i lov fastsat frist eller i øvrigt inden for rimelig tid indbringes for en højere administrativ myndighed eller for Folketingets Ombudsmand, følger det af forældelseslovens § 21, stk. 2, 3. pkt., at tillægsfristen på 1 år regnes fra ”meddelelsen om denne myndigheds afgørelse, henholdsvis Ombudsmandens udtalelse”.

Det foreslås at ændre »Ombudsmandens udtalelse« til »ombudsmandens afslutning af sagen« i forældelseslovens § 21, stk. 2, 3. pkt. Hermed tydeliggøres det, at bestemmelsen både omfatter situationer, hvor ombudsmanden gennemfører en fuld realitetsbehandling af sagen og afgiver en udtalelse, og situationer, hvor ombudsmanden afslutter sagen efter ombudsmandslovens § 16.

Herefter omfatter bestemmelsen således alle sager om fordringens eksistens eller størrelse eller sager, som er afgørende herfor, hvor betingelserne for at klage til ombudsmanden er opfyldt. Ud over, at der skal være tale om en sag om fordringens eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, jf. forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. pkt., er det en betingelse for påberåbelse af forældelseslovens § 21, stk. 2, 3. pkt., at ombudsmandens behandling af sagen kan få betydning for fordringens eksistens eller omfang, f.eks. fordi behandlingen kan få betydning for bedømmelsen af gyldigheden af en administrativ afgørelse.

Bestemmelsen omfatter ligeledes situationer, hvor ombudsmanden afslutter sagen med at oversende den til myndigheden med henvisning til princippet i ombudsmandslovens § 14 kombineret med ombudsmandslovens § 16, stk. 1.

Derimod omfatter bestemmelsen ikke den situation, hvor betingelserne for at klage til ombudsmanden ikke er opfyldt. Det kan være tilfældet bl.a., hvis klagen er indgivet for sent, jf. ombudsmandslovens § 13, stk. 3, hvis ombudsmanden ikke er kompetent til at behandle sagen efter ombudsmandslovens § 7, eller hvis klageren ikke har udnyttet de administrative klagemuligheder, jf. ombudsmandslovens § 14.

Bestemmelsen omfatter således alene den situation, hvor der er klaget til ombudsmanden, og betingelserne herfor er opfyldt. Det forhold, at ombudsmanden behandler – eller kan behandle – en sag af egen drift, selvom den er indgivet for sent, jf. ombudsmandslovens § 13, stk. 3, eller de administrative klagemuligheder ikke er udnyttet, jf. ombudsmandslovens § 14, indebærer ikke, at sagen bliver omfattet af bestemmelsen.

Tillægsfristen på 1 år regnes fra den dag, hvor ombudsmanden har givet meddelelse om sin afslutning af sagen.

Der udløses ikke en ny tillægsfrist efter bestemmelsen i de tilfælde, hvor en afsluttet sag på ny indbringes for ombudsmanden. Det gælder også, hvis en sag, der er afsluttet med henvisning til princippet i ombudsmandslovens § 14 kombineret med ombudsmandslovens § 16, stk. 1, indbringes for ombudsmanden på ny.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.3 lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at justitsministeren efter forhandling med erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 1-3.

Bestemmelsen skyldes behovet for administrativt at kunne fastsætte, hvornår de pågældende retsinstanser og øvrige aktører på området forpligtes til at tage domstolenes skifteportal i anvendelse under hensyn til den løbende digitalisering af domstolene.

Bestemmelsen vil indebære, at justitsministeren efter forhandling med erhvervsministeren fastsætter, hvornår de foreslåede regler om anvendelse af

domstolenes skifteportal i de sager, der er omfattet af loven, træder i kraft. Det vil således alene være §§ 4-8, som træder i kraft den 1. januar 2014 i henhold til stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens §§ 1-3 ikke finder anvendelse på sager, som Erhvervsstyrelsen før lovens ikrafttræden har oversendt til skifteretten, jf. § 225, stk. 1, i selskabsloven, § 115, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde, og § 20 a, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. For disse sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bestemmelsen vil medføre, at sager, som Erhvervsstyrelsen har oversendt til skifteretten før lovens ikrafttræden, ikke vil skulle behandles via domstolenes skifteportal.

Det foreslås med *stk. 4*, at Domstolsstolsstyrelsen bemyndiges til ved bekendtgørelse at bestemme, at lovens §§ 1-3 ikke skal finde anvendelse i bestemte retskredse og retsinstanser i en nærmere fastsat periode efter lovens ikrafttræden. I disse tilfælde finder de hidtil gældende regler anvendelse og den hidtil fulgte praksis for indsendelse af henvendelser i tvangsopløsnings-sager skal følges. Dette vil bl.a. indebære, at registreringen af likvidator vil skulle foretages af likvidator.

Hvis lovforslaget vedtages, vil den praktiske udrulning af skifteportalen ske i etaper, således at der i en pilotperiode alene vil blive stillet krav om anvendelse af skifteportalen i tvangsopløsnings-sager ved udvalgte skifteretter. Efter denne pilotperiode vil skifteportalen forventeligt i løbet af nogle måneder blive udrullet til alle skifteretter. Det vil således kun være muligt at indsende henvendelser i tvangsopløsnings-sager på skifteportalen i sager, der behandles af skifteretter, der har taget skifteportalen i brug. Udrulning af skifteportalen til henholdsvis landsretterne og Højesteret forventes først at ske i forbindelse med en senere release i Straffe- og skifteprogrammet.

Det kan ikke udelukkes, at der i forløbet fra pilotperiodens begyndelse til den fulde udbredelse af skifteportalen i hele landet kan opstå tekniske udfordringer, som skal løses. Det kan derfor blive nødvendigt løbende at tage højde herfor i forhold til udbredelsen af skifteportalen for at sikre, at brugerne af skifteretten oplever færrest mulige gener i overgangsperioden. Bestyrelsen omfatter derfor også, at Domstolsstyrelsen i forbindelse med den etapevise udrulning af skifteportalen vil kunne fastsætte regler om, at §§ 1-3 i en nærmere fastsat periode ikke finder anvendelse ved behandlingen af tvangsopløsningssager i bestemte retskredse, hvor skifteportalen ellers var taget i brug, hvis dette undtagelsesvis af tekniske grunde måtte vise sig at være påkrævet af hensyn til den forsvarlige behandling af tvangsopløsningssager.

Det forventes, at anvendelsen af skifteportalen ultimo 2026 vil være udrullet til at omfatte alle skifteretter samt landsretterne og Højesteret.

Det foreslås med *stk. 5*, at § 7 ikke finder anvendelse på forebyggende rekonstruktionsbehandlinger, og rekonstruktionsbehandlinger, der er indledt før lovens ikrafttræden. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse, jf. dog *stk. 6*.

Det foreslåede vil indebære, at bestemmelserne i § 7 først vil finde anvendelse på forebyggende rekonstruktionsbehandlinger og rekonstruktionsbehandlinger, der indledes efter lovens ikrafttræden, jf. dog *stk. 6*.

Det foreslås med *stk. 6*, at lovens § 7, nr. 4, finder anvendelse på rekonstruktionsbehandlinger, der behandles efter konkurslovens afsnit IB, og som er indledt før lovens ikrafttræden, hvis det møde, der fremgår af konkurslovens § 11 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., endnu ikke er afholdt.

Det foreslåede vil indebære, at hvis der endnu ikke er afholdt det møde, der efter konkurslovens § 11 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., som skal afholdes senest fire uger efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen, vil den foreslåede ændring af konkurslovens § 11 e, stk. 2, 3. pkt., stk. 5, 4. pkt. og stk. 6, 2.

pkt., finde anvendelse ved afstemningen af rekonstruktionsplanen, hvorefter nærtstående ikke vil have stemmeret i forbindelse med afstemningen af rekonstruktionsplanen mv.

Da stemmereglerne i konkurslovens § 11 e, stk. 2, 3. pkt., stk. 5, 4. pkt. og stk. 6, 2. pkt., ikke finder anvendelse under en forebyggende rekonstruktion, vil det ikke være nødvendigt at sætte reglerne herom i kraft for disse.

Til § 10

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens §§ 1-5 og 7-8 ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Grønland har sin egen retsplejelov, hvorfor det ikke vil være relevant at sætte lovens § 6 i kraft for Grønland.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens §§ 4 og 7 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger

Færøerne har pr. 1. januar 2008 overtaget lovgivningskompetencen på selskabsområdet, hvorfor det ikke vil være relevant at sætte lovens §§ 1-3 i kraft for Færøerne.

Færøerne har pr. 29. juli 2018 overtaget lovgivningskompetencen på det personretlige område, hvorfor det ikke vil være relevant at sætte lovens § 5 i kraft for Færøerne.

UDKAST

Færøerne har sin egen retsplejelov, hvorfor det ikke vil være relevant at sætte lovens § 6 i kraft for Færøerne.

Færøerne har pr. 1. januar 2010 overtaget lovgivningskompetencen på det formueretlige område, som bl.a. omfatter forældelsesloven, hvorfor det ikke vil være relevant at sætte lovens § 8 i kraft for Færøerne.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 227. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Skifteretten kan udnævne en eller flere likvidatorer. Skifteretten kan tillige udnævne en revisor. For tvangsopløsningen gælder i øvrigt bestemmelserne om likvidation i dette kapitel dog således, at skifteretten eller den, som retten har bemyndiget hertil, træffer afgørelser i selskabets forhold. Omkostningerne ved opløsningen betales om fornødent af statskassen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1451 af 9. november 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 243 af 7. marts 2023, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 227, <i>stk. 3</i>, indsættes efter 1. pkt., som nyt punktum: »Når skifteretten har udnævnt en eller flere likvidatorer, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udnævnelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.«</p> <p>2. Efter § 229 indsættes: » »§ 229 a. Sager om tvangsopløsning behandles ved anvendelse af domstolenes skifteportal. Enhver skriftlig meddelelse til skifteretten</p>

om tvangsopløsningssager skal gives på skifteportalen, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 2. En digital meddelelse efter stk. 1 anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for skifteretten på domstolenes skifteportal.

Stk. 3. Skifteretten kan beslutte at undtage en bruger fra at anvende domstolenes skifteportal, hvis der foreligger særlige forhold, som gør, at vedkommende må forventes ikke at kunne anvende skifteportalen. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan meddelelser mv. skal gives.

Stk. 4. Skifteretten kan beslutte, at en sag ikke skal behandles, eller at et dokument eller en meddelelse ikke skal gives til skifteretten ved anvendelse af domstolenes skifteportal, hvis der foreligger særlige forhold. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan meddelelser mv. skal gives.

Stk. 5. Vedkommende retspræsident kan, når der foreligger særlige forhold, beslutte, at skifterettens tvangsopløsningssager eller en del heraf i en nærmere afgrænset peri-

	<p>ode ikke skal behandles på domstolens skifteportal. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan meddelelser mv. skal gives.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse på tvangsopløsningssager, der behandles af landsretterne og Højesteret.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Beslutninger efter stk. 3 kan ikke indbringes for højere ret uden Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. stk. 8. Beslutninger efter stk. 4 og 5 kan ikke indbringes for højere ret.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Procesbevillingsnævnet kan meddele tilladelse til kære af beslutninger truffet i medfør af stk. 3, hvis beslutningen er af afgørende betydning for den, der ansøger om kæretilladelse, og der i øvrigt er anledning til at lade afgørelsen prøve af en højere ret. Ansøgning om kæretilladelse skal indgives til Procesbevillingsnævnet inden 2 uger efter, at beslutningen i medfør af stk. 3 er truffet.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af domstolens skifteportal, herunder om indførelse af data på skifteportalen.</p>
--	---

UDKAST

	<p><i>Stk. 10.</i> Domstolsstyrelsen kan fastsætte regler om, at personer, som skifteretten påtænker at antage som likvidator, skal oplyse personnummer og give andre nærmere bestemte oplysninger til brug for udnævnelsen som likvidator og om skifteretterne registrering og behandling af disse oplysninger.«</p>
<p>§ 116.--- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Skifteretten kan udnævne en eller flere likvidatorer. Skifteretten kan tillige udnævne en revisor. For tvangsopløsningen gælder bestemmelserne om likvidation i dette kapitel, dog således at skifteretten eller den, som retten har bemyndiget hertil, træffer afgørelser om fondens forhold. Omkostningerne ved opløsningen betales om fornødent af statskassen <i>Stk. 4.---</i></p>	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019, som ændret ved § 11 i lov nr. 2601 af 28. december 2021 og § 3 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, foretages følgende ændring:</p> <p>1. I § 116, stk. 3, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum: »Når skifteretten har udnævnt en eller flere likvidatorer, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udnævnelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.«</p>
	<p>2. Efter § 117 indsættes:</p>

UDKAST

	<p>»§ 117 a. Ved tvangsopløsning af en erhvervsdrivende fond finder selskabslovens § 229 a tilsvarende anvendelse.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 249 af 1. februar 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 2601 af 28. december 2021 og § 2 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. Efter § 4 a indsættes: »§ 4 b. Hvor beføjelser i henhold til denne lov er henlagt til skifteretten, udøves de af skifteretten på virksomhedens hjemsted. Dog udøves beføjelserne af Sø- og Handelsretten i de områder, der er henlagt under Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retterne i Glostrup og Lyngby, jf. konkurslovens § 4.«</p>
<p>§ 20 a. --- <i>Stk. 1.---</i> <i>Stk. 2.---</i> <i>Stk. 3.</i> Tvangsopløsningen gennemføres efter bestemmelserne i selskabslovens §§ 226-229 med de fornødne afvigelser under hensyn</p>	<p>2. I § 20 a, stk. 3, ændres »§§ 226-229« til: »§§ 226-229 a«.</p>

UDKAST

<p>til virksomhedernes særlige karakter</p>	
<p>§ 8.--- <i>Stk. 2.</i> Oplysning om besiddelse af afdødes aktiver gives til skifteretten på domstolens skifteportal eller til den person, som varetager boets interesser. § 10 a, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse <i>Stk. 3-4.---</i></p>	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I lov om skifte af dødsboer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1807 af 3. september 2021, som ændret ved § 3 i lov nr. 697 af 24. maj 2022 og § 44 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 8, <i>stk. 2, 2. pkt.</i>, ændres »§ 10 a, stk. 5« til: »§ 10 a, stk. 5-7«.</p>
<p>§ 9. Fra dødsfaldet, og indtil bestemmelse om boets behandlingsmåde er truffet, kan søgsmål ikke anlægges mod boet. Fordringer og andre krav mod boet kan anmeldes til skifteretten.</p>	<p>2. § 9, <i>2. pkt.</i>, ophæves.</p>
<p>§ 10 a. Fordringer og andre krav mod boet anmeldes til skifteretten. Anmeldelse skal ske på domstolens skifteportal, jf. dog stk. 5</p>	<p>3. I § 10 a, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres »boet« til: »afdøde«.</p>

UDKAST

	<p>4. I § 10 a, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 2, 2. pkt., og § 10 a, stk. 4, ændres »dog stk. 5« til: »dog stk. 5-7«.</p> <p>5. I § 10 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum: »Fordringer og andre krav mod boet, som stiftes efter dødsfaldet, kan anmeldes til skifteretten.«</p> <p>6. I § 10 a, stk. 1, 2. pkt., der bliver 3. pkt., indsættes efter »Anmeldelse«: »til skifteretten«.</p>
<p>§ 10 a stk. 2-4.---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Vurderer skifteretten, at der foreligger særlige forhold, som gør, at en kreditor, kontaktperson m.v. ikke må forventes at kunne anvende domstolenes skifteportal, beslutter skifteretten, at den pågældende fritages for at anvende portalen.</p>	<p>7. § 10 a, stk. 5, affattes således: »Skifteretten kan beslutte at undtage en bruger fra at anvende skifteportalen, hvis der foreligger særlige forhold, som gør, at vedkommende må forventes ikke at kunne anvende skifteportalen. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan anmeldelse mv. skal ske.«</p>
	<p>8. I § 10 a indsættes efter stk. 5 som nye stykker: »<i>Stk. 6.</i> Skifteretten kan, når der foreligger særlige forhold, beslutte, at anmeldelse mv., jf. stk. 1, 3. pkt., stk. 2, 2. pkt., og stk. 4 samt § 8, stk. 2, i bestemte tilfælde ikke skal ske</p>

UDKAST

<p><i>Stk. 6.</i> Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af domstolenes skifteportal og om indførelse af data på portalen</p>	<p>på domstolenes skifteportal. Træffer skifteretten beslutning efter 1. pkt., beslutter skifteretten samtidig, hvordan anmeldelse mv. skal ske.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Vedkommende retspræsident kan, når der foreligger særlige forhold, beslutte, at anmeldelse mv., jf. stk. 1, 3. pkt., stk. 2, 2. pkt., og stk. 4 samt § 8, stk. 2, i alle eller visse af skifterettens sager i en nærmere afgrænset periode ikke skal ske på domstolenes skifteportal. Træffer retspræsidenten beslutning efter 1. pkt., beslutter retspræsidenten samtidig, hvordan anmeldelse mv. skal ske.«</p> <p>Stk. 6 bliver herefter stk. 8.</p>
<p>§ 82. Anmeldelser skal være skriftlige og angive kreditors krav samt eventuelle krav på renter og omkostninger. Indeholder et proklama meddelelse om insolvensbehandling, jf. § 81, stk. 3, nr. 3, angives tillige eventuelt krav på fortrinsstilling.</p> <p><i>Stk. 2-4.---</i></p>	<p>9. I § 82, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres »være skriftlige« til: »indgives på domstolenes skifteportal, jf. § 10 a, stk. 1, 3. pkt.,«.</p>
<p>§ 83. stk. 1.---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Undtaget fra præklusion i medfør af stk. 1 er</p> <p>1) krav, som efter dødsfaldet er fremsat skriftligt, og som</p>	<p>10. § 83, <i>stk. 2, nr. 1</i>, ophæves. Nr. 2-4 bliver herefter nr. 1-3.</p>

<p>inden anmeldelsesfristens udløb er kommet frem til boet,</p> <p>2) krav, der hviler på ejendomsret, når genstanden var i boets besiddelse og mærket på en sådan måde, at ejerforholdet fremgik heraf eller boet havde kendskab til ejerforholdet eller der forelå omstændigheder, som var egnede til at vække mistanke om ejerforholdet,</p> <p>3) krav sikret ved pant eller på anden tilsvarende måde. Krav sikret ved håndpanteret i et ejerpantebrev undtages dog kun, hvis boet er eller burde være bekendt med kreditorernes identitet, og</p> <p>4) krav på skatter og afgifter, i det omfang det er bestemt i anden lovgivning.</p>	
<p>§ 105. --- <i>Stk. 2.</i> Skifterettens afgørelser efter § 2, stk. 5, § 7, stk. 3, § 12, stk. 1, § 55, stk. 1, 2. pkt., og § 81, stk. 6, kan ikke indbringes for højere ret. Tilsvarende gælder for afgørelser i medfør af § 80, stk. 1, efter udløbet af fristen i § 80, stk. 3.</p>	<p>11. I § 105, <i>stk. 2</i>, indsættes efter »§ 7, stk. 3,«: »§ 10 a, stk. 6 og 7,«.</p>

<p><i>Stk. 3.</i> Afslag på anmodning om fritagelse for anvendelse af domstolens skifteportal, jf. § 10 a, stk. 5, kan ikke uden Procesbevillingsnævnets tilladelse indbringes for højere ret. Procesbevillingsnævnet kan meddele tilladelse til kære, hvis beslutningen angår spørgsmål af væsentlig betydning for sagens forløb eller af afgørende betydning for den, der ansøger om kæretilladelse, og der i øvrigt er anledning til at lade afgørelsen prøve af en højere ret.</p> <p><i>Stk. 4.</i>---</p>	<p>12. I § 105, stk. 3, 1. pkt., ændres »fritagelse for« til: »undtagelse fra«.</p>
<p>§ 18. ---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i>---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Familieretshuset eller retten kan afkræve personer, der har kendskab til den pågældende, de oplysninger, som anses for nødvendige for behandling af sagen.</p> <p><i>Stk. 5.</i>---</p>	<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p>I værgemålsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1122 af 28. maj 2021, som ændret ved § 4 i lov nr. 569 af 10. maj 2022, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 18, stk. 4, indsættes efter »personer«: »eller myndigheder«.</p> <p>2. I § 18 indsættes som <i>stk. 6</i>:</p> <p style="padding-left: 2em;">»<i>Stk. 6.</i> Familieretshuset eller retten har til brug for behandlingen</p>

UDKAST

	<p>af sager om iværksættelse, ændring og ophævelse af værgemål efter denne lov ret til terminaladgang hos told- og skatteforvaltningen, herunder i indkomstregistret, med henblik på at indhente de økonomiske oplysninger om en part, der er nødvendige for sagernes behandling.«</p>
<p>§ 28.---</p>	<p>3. I § 28 indsættes som <i>stk. 2</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Familieretshuset har til brug for førelse af tilsyn med værgerne efter denne lov ret til terminaladgang hos told- og skatteforvaltningen, herunder i indkomstregistret, med henblik på at indhente de økonomiske oplysninger om den, der er under værgemål, der er nødvendige for sagens behandling«.</p>
<p>§ 32.---</p> <p><i>Stk. 2-3.</i>---</p>	<p>4. I § 32 indsættes som <i>stk. 4</i>:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler om, at Familieretshuset til brug for fastsættelse af vederlag efter denne bestemmelse har ret til terminaladgang hos told- og skatteforvaltningen, herunder i indkomstregistret, til de økonomi-</p>

	<p>ske oplysninger om den, der er under værgemål, der er nødvendige for sagens behandling.«</p>
<p>§ 135 a. Justitsministeren kan for personer, der i en af Den Europæiske Unions medlemsstater eller i et land, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, har bestået en juridisk kandidateksamen, der i niveau svarer til den danske juridiske bachelor- og kandidateksamen, fastsætte en prøvetid som betingelse for ansøgerens autorisation som advokatfuldmægtig med henblik på at sikre, at ansøgeren har det fornødne kendskab til dansk procesret samt behersker det danske sprog på et sådant niveau, at ansøgeren kan gennemføre en hovedforhandling på forsvarlig vis. Det samme gælder for personer, der i en af Den Europæiske Unions medlemsstater eller i et land, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, har bestået en juri-</p>	<p style="text-align: center;">§ 6</p> <p>I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022, som ændret ved § 344 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, § 2 i lov nr. 741 af 13. juni 2023 og § 31 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:</p>

UDKAST

<p>disk bacheloreksamen og i Danmark har bestået en juridisk kandidatexamen</p>	<p>1. I § 135 a, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:</p> <p>»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for personer, der har bestået en juridisk bachelor- eller kandidatexamen i Det Forenede Kongerige efter den 31. januar 2020, når uddannelsen er påbegyndt senest denne dato.«</p>
<p>§ 143, stk. 1. Forvaltningslovens § 27 om tavshedspligt finder anvendelse for Advokatrådets medlemmer, Advokatsamfundets ansatte og kredsbestyrelsernes medlemmer, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder for personer, der udfører serviceopgaver for de organisationer, der er nævnt i 1. pkt. Det anførte i 1. og 2. pkt. gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør eller efter udløbet af en valgperiode eller udpegningsperiode. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder i den forbindelse tilsvarende anvendelse på de personer, der er omtalt i 1. og 2. pkt.</p>	<p>2. I § 143 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »Forvaltningslovens § 27 om tavshedspligt finder anvendelse for« til: »Straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse for«, og efter »Advokatrådets medlemmer,« indsættes: »medlemmer af Advokatrådets udvalg,«.</p> <p>3. § 143 b, stk. 1, 3. og 4. pkt., ophæves.</p>

<p><i>Stk. 2.</i> Fortrolige oplysninger, som Advokatrådets medlemmer, Advokatsamfundets ansatte eller kredsbestyrelsernes medlemmer modtager i henhold til dette kapitel, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Advokatrådets medlemmer, Advokatsamfundets ansatte og kredsbestyrelsernes medlemmer kan udelukkende videregive oplysninger til Advokatnævnet til varetagelsen af dets opgaver efter denne lov og til relevante offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden, politiet og justitsministeren, til varetagelse af deres opgaver efter deres lovgivning</p>	<p>4. I § 143 b, stk. 2 og 3, indsættes efter »Advokatrådets medlemmer,«: »medlemmer af Advokatrådets udvalg,«.</p>
<p>§ 260.---</p> <p><i>Stk. 2.</i>---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Der kan dog mødes for en part i retten ved personer, der er</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) væрге for en part, der er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, 2) beslægtet eller besvogret med en part i op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søskendebørn eller er partens ægtefælle, adoptiv- eller plejeforælder, adoptiv- eller plejebarn, 	

UDKAST

<p>3) hører til samme husstand som parten, samt ved</p> <p>4) personer, der er ansat hos parten for et tidsrum, der ikke er kortere end 1 måned, og – når parten ikke selv er advokat – ikke med det særlige formål at møde i retten.</p> <p><i>Stk. 4-11.---</i></p>	<p>5. I § 260, stk. 3, nr. 4, udgår »personer, der er«.</p>
<p>§ 526.---</p> <p><i>Stk. 2.---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse ved udlæg i fast ejendom, registrerede skibe eller luftfartøjer samt fondsaktiver, jf. § 3, nr. 34, i lov om kapitalmarkeder.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Udlæg i løsøre bortset fra registrerede skibe og luftfartøjer bortfalder et år efter foretagelsen, medmindre udlægshaveren forinden har forlangt tvangsauktion afholdt eller har været hindret heri ved anke, kære eller tredjemands ret. Udlægget bortfalder i så fald 8 uger efter hindringens ophør. Det samme gælder udlæg i fondsaktiver, jf. § 3, nr. 34, i lov om kapitalmarkeder, og i fordringer, hvis der for fordringen er udstedt omsætningsgældsbrev eller andet dokument, hvis særlige beskaffenhed medfører, at skyldneren ifølge fordringen ikke frigøres ved at betale til andre end ihænderhaveren.</p>	<p>6. I § 526, stk. 3, og stk. 4, 3. pkt., ændres »jf. § 3, nr. 34« til: »jf. § 3, nr. 32«.</p>

<i>Stk. 5.---</i>	
<p>§ 9 f.--- <i>Stk. 2.</i> Er der truffet bestemmelse om fyldestgørelsesforbud efter § 9 b, kan der ske virksomhedsoverdragelse efter reglerne i § 13 g</p>	<p style="text-align: center;">§ 7</p> <p>I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1600 af 25. december 2022, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 9 f, <i>stk. 2</i>, ændres »§ 13 g« til: »§ 13 g, <i>stk. 1-5</i>«.</p> <p>2. I § 9 f, <i>stk. 2</i>, indsættes som 2. <i>pkt.</i>: »Bestemmelserne i § 13 g, <i>stk. 1-5</i>, finder anvendelse indtil afholdelsen af det i § 9 c, <i>stk. 1</i>, nævnte møde med fordringshaverne.«</p>
<p>§ 10 a.--- <i>Stk. 2-4.---</i> <i>Stk. 5.</i> En tvangsakkord medfører bortfald af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) gaveløfter, 2) krav på renter for tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning af de fordringer, der er omfattet af tvangsakkorden, 3) krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anvise en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, 	

<p>der angår perioden efter rekonstruktionsbehandlingsindledning, og som ikke er omfattet af § 94, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag, og</p> <p>4) fordringer, der efter stk. 3 er placeret i en lavere gruppe end den, som omfattes af tvangsak-korden.</p> <p><i>Stk. 6.---</i></p>	<p>3. I § 10 a, stk. 5, nr. 3, indsættes efter »i det omfang«: »tvangsak-korden omfatter de i stk. 3, nr. 1, angivne fordringer, og«.</p>
<p>§ 11 e. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Forslaget til rekonstruktionsplan er vedtaget, medmindre et flertal af fordringshaverne stemmer imod og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. Ændringsforslag til forslaget til rekonstruktionsplan er vedtaget, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer for og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. § 13 d, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4. ---</i></p> <p><i>Stk. 5.</i> Hvis rekonstruktøren anmoder herom, udsætter skifteretten drøftelsen af forslaget til rekonstruktionsplan til et senere møde,</p>	<p>4. I § 11 e, stk. 2, 3. pkt., stk. 5, 4. pkt., og stk. 6, 2. pkt., ændres »§ 13 d, stk. 2 og 3« til: »§ 13 d, stk. 2-4«.</p>

<p>som skal holdes inden fire uger, jf. dog § 15, stk. 1, nr. 5. § 11 c, § 11 d og stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse. Udsættelse kan ikke ske, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer imod og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. § 13 d, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Efter vedtagelsen af rekonstruktionsplanen kan rekonstruktøren eller fordringshavere, der repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret, anmode om, at skifteretten beskikker en regnskabskyndig tillidsmand, hvis der ikke allerede er beskikket en sådan. § 13 d, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse. Skifteretten skal i så fald snarest muligt beskikke en tillidsmand, der opfylder betingelserne i § 238.</p>	
<p>§ 14 c.---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Overdrages en gensidigt bebyrdende aftale, der er videreført efter § 12 o, som led i en virksomhedsoverdragelse, overgår skyldnerens rettigheder og forpligtelser efter aftalen til erhververen af virksomheden, medmindre andet følger</p>	<p>5. I § 14 c, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »løbende ydelse«: »eller successiv ydelse«.</p>

UDKAST

<p>af retsforholdets beskaffenhed. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, gælder dette dog ikke medkontrahentens krav på vederlag for tiden inden rekonstruktionsbehandlingens indledning, idet dog medkontrahentens eventuelle krav på depositum skal opfyldes af erhververen.</p> <p><i>Stk. 3-4.---</i></p>	
<p>§ 21.---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Er en sag om fordringens eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, inden forældelsesfristens udløb indbragt for en administrativ myndighed, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at myndigheden har givet meddelelse om sin afgørelse. Dette gælder, uanset om fordringen gøres gældende af den, der har indbragt sagen, eller af den anden part, herunder det offentlige. Indbringes sagen inden for den i loven fastsatte frist eller i øvrigt inden for rimelig</p>	<p style="text-align: center;">§ 8</p> <p>I lov om forældelse af fordringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015, som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018, foretages følgende ændring:</p>

UDKAST

<p>tid for en højere administrativ myndighed eller for Folketingets Ombudsmand, regnes fristen på 1 år fra meddelelsen om denne myndigheds afgørelse, henholdsvis Ombudsmandens udtalelse.</p>	<p>1. I § 21, stk. 2, 3. pkt., ændres »Ombudsmandens udtalelse« til: »ombudsmandens afslutning af sagen«.</p>
--	--